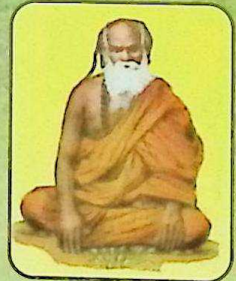

முருக மந்திரங்கள்

திருவாழைமுத்து

முனைவர். ந. இராமலிங்கம்

சிவமயம்

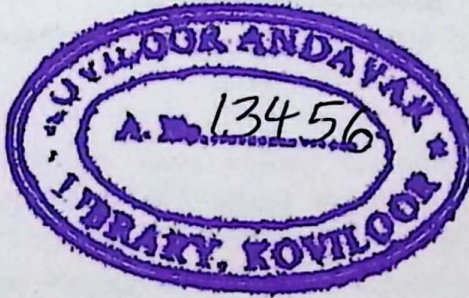
ஓம் குகப்பிரம்மணே நம:

முருக மந்திரங்கள்

தீருவாழைமுத்து

ஸ்ரீ சிவா சுவாமிநி அயங்குக்கு
பணிபுடன்
ந. இராமலிங்கம்
9-8-2007

முனைவர் ந. இராமலிங்கம், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.,
மேனாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
யாதவர் கல்லூரி. மதுரை-625 014.

மலர்ச்சி,

5\120, பிள்ளையார் கோயில் தெரு,
மஞ்சக்கொல்லை (அஞ்சல்) 611106.

நாகப்பட்டினம் மாவட்டம்.

தொலைபேசி 225040, 245266 (04365)

Acc No: 13456

421100

முருக நந்திரங்கள்

ஆசிரியர் : முனைவர் ந. இராமலிங்கம், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.,
மேனாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
யாதவர் கல்லூரி. மதுரை-625 014.

உரிமை : ஆசிரியருக்கே.

விலை : ரூ. 50/-

மார்ச் 2005.

வெளியீடு : கைநகல்,
5/120, பிள்ளையார் கோயில் தெரு,
மஞ்சக்கொல்லை (அஞ்சல்) 611106.
நாகப்பட்டினம் மாவட்டம்.

அச்சம் அமைப்பும் : சர்மி பிரிண்ட்ஸ்,
56, தமிழ்ச் சங்கம் ரோடு,
216, ராஜன் காம்பளக்ஸ்,
மதுரை-625 001.
போன் 9344111399

உ

சிவமயம்

பாலசித்த குருவே நம:

திருக்கயிலாய பரம்பரை மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம்
ஸ்ரீமத் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் திருமடம்
மயிலம்-604304. விழுப்புரம் மாவட்டம்.

மயிலம்-பொம்மபுர ஆதீனம், குருமகாசந்திரதானம்
19 ஆம் பட்டம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவஞான பாலய சுவாமிகள் வழங்கியருளிய
ஆசியுரை

மயிலம்

18-10-2004

போற்றுதலுக்குரிய பேராசிரியர், முனைவர் ந. இராமலிங்கனார்க்கு,
நல்லாசிகள்.

தாங்கள் சைவ, சமய, சாத்திர நூல்களில் ஆய்வும், தோய்வும்
கொண்டு, எழுதியிருக்கும் முருக மந்திரங்கள் - திருவாறமுத்து
என்னும் நூல் படியினைக் கண்ணுற்றோம்; கனிகூர்ந்தோம். எண்ணுற்ற
சிந்தனைகளை எழுத்தாக்கி நல்லாசி பகர்கின்றோம்.

உலக உயிர்கள் யாவும் இன்பம் பெற்று வாழவே விரும்புகின்றன.
அவற்றின் எண்ணங்களும், எதிர்பார்ப்புகளும், ஏக்கங்களும் இன்பம்
பற்றியதாகவே உள்ளன. உலகப் பொருள்களின் வாயிலாக நிலைத்த
இன்பத்தை அடையலாம் என்ற எண்ணம், 'காகிதப் படகில் ஏறி,
நெருப்பாற்றைக் கடக்க முயற்சிக்கின்றவாறு', அழிவிலே செலுத்தி
அவலக் கவலைதனையே தருகின்றது.

இன்னாமை நீங்கவும், நிலைத்த இன்பம் ஓங்கவும், ஒரே வழி, 'தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்தலே' என்பார் வள்ளுவனார். புந்திக்கிலேசமும் காயக்கிலேசமும் போக்குவதற்கு, 'இறைவனைச் சிந்தித்தல், சேவித்தல் முதலானவற்றைச் செய்யவில்லையே என்று ஏங்குவதாக, உலகோர் குறைகளைத் தம்மீது ஏற்றிக்கொண்டு முருகன்பால் உருகி நிற்பார் அருணகிரிநாதர். பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றாகப் பற்றிக்கொண்ட பாவுக்கரசராம் நாவுக்கரசர் 'நாமார்க்கும் குடியல்லோம்; நமனையஞ்சோம்; நரகத்தில் இடர்ப்படோம் நடலையில்லோம்; ஏமாப்போம்; பிணியறியோம்; பணிவோம் அல்லோம்; இன்பமே எந்நாளும் துன்பமில்லை' என்று இன்பம் பெற்ற அனுபவத்தை எடுத்துரைக்கின்றார்

இடம்பத்தையும், ஆரவாரத்தையும், வீண்பொழுதுபோக்கையுமே வாழ்வெனக் கொண்டு, மயங்கி வாழும் ஞாலத்தோர், இறைவனை வழிபட்டு வாழும் பெருவாழ்வைப் பெறுதல் வேண்டும் என்பதை, இந்நூலாசிரியர் கற்றும், கேட்டும், சிந்தித்தும், தெளிந்தும், நெறிநிற்கும் அனுபவத்தால் 'யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையம் என்னும் நன்னோக்கத்தில், இந்நூலைப் படைத்துத் தந்துள்ளமை காலங்கருதிச் செய்துள்ள சிறந்த பணியாகும்.

ஒருநாமம், ஓர்ஒருவம் ஒன்றுமில்லாப் பரம்பொருள், உயிர்கள் தன்னைத் தொழுது பேரின்பத்தில் திளைக்க வேண்டும் என்ற அளப்பருங் கருணையால் கொண்ட வடிவங்கள், திருப்பெயர்கள் பலப்பல. அருவம், அருவுருவம், உருவம் என்னும் மூவகைத் திருமேனிகளும், உயிர்களின் கருமேனி கழிக்க வந்த கருணைத் திருமேனிகளாகும். பேராயிரம் பரவி வானோர் ஏத்தும் பெம்மானாகிய சிவபிரான் கொண்ட மூர்த்தங்களுள் தொன்மையானது ஆறுமுக மூர்த்தமாகும்.

'அந்திக்கும் நிகர்மெய் யண்ணல்
அருள்புரிந் தறிஞர் ஆயோர்
சிந்திக்கும் தனது தொல்லைத்
திருமுகம் ஆறும் கொண்டார்'

என்று உச்சியோர்புகழ் கச்சியப்பர் உரைத்தலை எண்ணும்போது, 'சிவன் வேறு; முருகன் வேறு என்றில்லை; சிவனே முருகன்; முருகனே சிவன்' என்பது ஆன்றோர் கண்ட அனுபவ உரையாகும்.

முருகன் என்னும் திருப்பெயர் அழகு, தெய்வத்தன்மை, இளமை, மகிழ்ச்சி, மணம், இனிமை என்னும் ஆறு பொருள்களை உணர்த்தும். இவற்றை உளங்கொண்டே, 'மணம்கமழ் தெய்வத்து இளநலம் காட்டி' என்று முருகனை நக்கீரர் ஏத்துகிறார்.

அத்தகைய முருகனை வழிபட்டு வாழ்வதற்கு மந்திரம், கிரியை, பாவனை இன்றியமையாதவையாகும். வரிசை முறையில் முதற்கண் சொல்லப்பெறும் 'மந்திரம்' என்பது பற்றித் தொல்காப்பியம் முதற்கொண்டு, பாம்பன் அடிகளார் வரையில் எடுத்துரைத்த கருத்துக்கள் யாவும், இந்நூலில் சிறந்த நிலையில் விளக்கப் பெற்றுள்ளன. ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தோடு, ஆறெழுத்து மந்திரம் அமையும் முறைகளைச் சைவ தோத்திர சாத்திரங்கள், கௌமார நெறி போற்றும் பாம்பன் அடிகளார், வண்ணச்சரபம் ஆகியோர் பாடல்கள், நூல்கள் முதலானவை கொண்டு பொருத்தமுற விளக்கப் பெற்றுள்ளன.

முருகனின் ஆறுமுகம் போலவே ஆறு தலைப்புகளில் கட்டுரைகள் அமைந்துள்ளன. முருக மந்திரங்கள், வேதங்கள் தொடங்கி பற்பல நூல்களில் எவ்வெவ்வெழுத்துக்களில் அமைந்துள்ளன என்பதை மொழி வேறுபாடு கருதாமல், வடமொழி, தென்மொழி நூல்களிலிருந்து எடுத்துக் காட்டப் பெற்றுள்ளன. முருக வழிபாட்டாளர்கள் கடைப்பிடித்தற்குரிய நெறிகளும், பின் இணைப்புகளாக முருக வழிபாட்டிற்குரிய பாடல்களும் இந்நூலின்கண் உள்ளன.

முன்னோர் பொருளையன்றி, அவர் மொழியும் பொன்னே போல் போற்ற வேண்டும் என்பதற்கும் முருக வழிபாட்டாளர்க்கு உதவும் வகையில் 'எல்லாப் பொருளும் இதன்பால் உள' என்று எடுத்துரைக்கவும் ஏற்ற முக்கியமான நூல் இதுவாகும்.

முருகப் பெருமானின் 'சேவடி படரும் செம்மல் உள்ளமொடு' நலம்புரி கொள்கையை மேற்கொள்ள விரும்புவோர்க்கு 'இன்னே பெறுதி நீ முன்னிய வினையே' என்று முருக வழிபாட்டு நெறியை விளக்கி வழிகாட்டும் ஆற்றுப்படை நூலாகும் இது.

முருக நெறி போற்றிய அருட்சான்றோர் பலர்தம் கருத்துகளும், திருமுறைக் கருத்துகளும், வேத ஆகமக் கருத்துகளும் தொகுத்து வைக்கப் பெற்றுள்ள குகஞானக் கருவூலம் ஆகும் இது.

இவ்வாறு அரும்பெறல் மரபின் பெரும்பெயர் முருகனுக்குரிய மந்திரங்களைத் தெள்ளிதின் விளக்கி, அன்பர்களை அனுபூதிச் செல்வராக ஆக்கும் இம்மெய்ஞ்ஞான நூலை ஆக்கிய பேராசிரியர் ந. இராமலிங்கனார் எம் ஆதீனத்துத் தமிழ்க் கல்லூரியில் பணியாற்றியவர். மருவுக்கு மணம் வாய்த்ததுபோல, இளமை முதற்கொண்டே செவ்வேட் பரமனைச் சிந்தையில் இருத்திக் கொண்டவர். இலக்கிய, இலக்கண, தோத்திர, சாத்திர நூல்களை வாசித்தும், நேசித்தும், வணங்கி வழிபட்டும், பூசித்தும் வாழும் பொற்புடையாளர்.

வயிற்றுவலியால் வருந்திய பகழிக்கூத்தர், திருச்செந்தூர் முருகன் மீது பிள்ளைத் தமிழ் நூல் பாடி நோய் நீங்கியது போல, உடல்நலம் குன்றிய நிலையிலும் உணர்வு நலம் குன்றாமல், உயிர்நலம் போற்றும் முயற்சியில் எழுதிய இந்நூலின் பயனாக இவர் விரைவில் நலம் பெறவும், இதுபோலும் நூல்களை மேன்மேலும் படைக்கவும், இவர்தம் ஞான மரபினரும், இந்நூலைப் பயில்வோரும் மதியால் வித்தகராகிச் சிறக்கவும் 'சகலசெல்வ யோகமுற்ற பெருவாழ்வில் திளைக்கவும் வேண்டி', எல்லாம் வல்ல மயிலந்தன் மாமலை மணக்கோல முருகன் திருவருளையும், ஆதீன குரு முதல்வர் ஸ்ரீ பாலசித்தர் குருவருளையும் சிந்தித்து வாழ்த்துகிறோம்.

உ

சிவமயம்

ஓம் குமார குருப்போ நம:

முன்னுரை

முருகன் அழகுத் தெய்வம்; அடியவர்களின் இன்னலைப் போக்கும் அருமருந்து; மாந்தர்தம் உடற்பிணியும், உளப்பிணியும், பிறவிப்பிணியும் போக்கியருளும் வைத்தியநாதன். இம்மை, மறுமை, முக்தி ஆகிய முப்பேறுகளையும் நல்கும் முழுமுதற் கடவுள்.

சங்க காலம் முதல் இன்று வரை தமிழர்கள் போற்றி வழிபடும் பழந்தமிழ்த் தெய்வம். அக் கந்தக் கடவுளை முறைப்படி வழிபாடு செய்து இகபர நலன்களைப் பெற்று மகிழலாம் என்பது சமயச் சான்றோர்களின் நம்பிக்கை.

முருகனைக் குறித்த பாடல்களும், நூல்களும் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் அளவற்று இருந்தன. இருப்பினும் அவற்றுள் கச்சியப்பரின் கந்தபுராணமே முருகப் பெருமானின் வரலாற்றைத் தமிழ் மரபுக்கு மாறுபடாமலும் முழுமுதற்றன்மைக்கு ஊறுபடாமலும் விரித்துரைக்கும் முழுமுதற்காப்பியமாகும். 1973-ஆம் ஆண்டில் அப் புராணக் காப்பியத்தை முனைவர் பட்டத்திற்காக (Ph.D.,) மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆய்வு செய்யும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. கடுமையான சோதனைக்கு இடையே ஆறு ஆண்டுகள் உழைப்பிற்குப் பின் அவ்வாய்வு முற்றுப் பெற்று 1979-ல் முனைவர் பட்டம் பெற்றேன்.

ஆய்வேட்டைக் கூர்ந்து படித்துப் பார்த்துக் கருத்துரைத்த என் அருமைப் பேராசிரியர் டாக்டர் வ.ஐ.சுப்பிரமணியம் (மேனாள் தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர்) அவர்கள் கந்தபுராணம் முழுமைக்கும் பொருளடைவு (Subject Index) செய்யுமாறு அறிவுறுத்தி வந்தார்கள். என் உடல்நலக் குறைவினாலும், கல்லூரிப் பணிச் சுமைகளினாலும் அவரது எண்ணத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. முருகனைக் குறித்த தொடர் ஆய்வுகள் ஏதாகிலும்

செய்ய வேண்டும் என்ற உள்ளுறுத்தல் மட்டும் தொடர்ந்து இருந்து வந்தது. அதன் விளைவே முருக மந்திரங்கள் என்னும் இச்சிறுநூல்.

திருக்குறள் பீடம் அழகரடிகள் அவர்கள் 1987-ஆம் ஆண்டு "ஆறெழுத்து மந்திர விளக்கம்" என்ற தலைப்பில் சென்னையில் ஆற்றிய விரிவுரை நூலாக வெளிவந்துள்ளது. சகாராதி சடக்கரத்தை மட்டும் யோக நோக்கிலும், தத்துவ நோக்கிலும் விரிவாக விளக்கும் சிறந்த நூலாகும். மகாவித்துவான் ச. தண்டபாணி தேசிகர் அவர்களும், பேராசிரியர் முனைவர் கு. சுந்தரமூர்த்தி ஐயா அவர்களும் சிவபெருமானுக்குரிய திருவைந்தெழுத்துக் குறித்து விரிவாகவும், விளக்கமாகவும் ஆராய்ந்துள்ளார்கள். அச் சான்றோர்கள் அடிச்சுவட்டில் நின்று முருக மந்திரமாகிய திருவாறெழுத்துக் குறித்து வரலாற்று நோக்கில் (Historical Approach) ஆராய வேண்டும் என்ற எண்ணம் அரும்பியது.

முன்னியது முடித்தருளும் முருகன் திருவருளால் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இந்நூல் முழுமை பெறினும் உடல்நலக்குறைவு போன்ற பிற காரணங்களால் பதிப்பிக்க இயலவில்லை.

'இன்ன வினை இன்னதலத்து இன்னபொழுது இன்னபடி
இன்னதனால் எய்தும் என அறிந்தே - அன்னவினை
அன்னதலத்து அன்னபொழுது அன்னபடி அன்னதனால்
பின்னமறக் கூட்டும் பிரான்'

என்பது குருஞான சம்பந்தர் திருவாக்கு.

இறைவன் திருவருளால் இந்நூல் இப்பொழுது பதிப்பு வடிவம் பெறுகிறது.

சங்க நூல்களாகிய திருமுருகாற்றுப்படை முதல் அண்மையில் வாழ்ந்த பாரதியாரின் பாடல்கள் வரையில் திருவாறெழுத்துக் குறித்துக் கூறியுள்ள செய்திகளை வகைதொகைப்படுத்திக்கொண்டு ஆய்ந்ததில் வள்ளலாரும் பூநீமத் பாம்பன் சுவாமிகளும், வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளும், ஆறெழுத்து அந்தாதி ஆசிரியரும் (அகத்தியர்) திருவாறெழுத்தின் சிறப்புகளை விரிவாகவும், விளக்கமாகவும், உயர்வாகவும் பாடியிருந்தார்கள். இந் நூல்வரினும்

ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகளே ஆறெழுத்து மந்திரங்கள் பல இருப்பினும் உபாசகர்கள் எதனைக் கொள்வது (செபிப்பது) என்று தெளிவுபடுத்தி இருந்தார்கள். இதனைத் தமிழ் உலகிற்கு வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்ற மன உந்துதலே இந்நூல் முழுமை பெறத் தூண்டுகோலாய் அமைந்தது.

மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம் குருமகா சந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவஞான பாலய சுவாமிகள் அவர்கள் 1965-ஆம் ஆண்டு சென்னையில் சாதாரணத் தமிழாசிரியனாக இருந்த என்னைத் தங்கள் கல்லூரியில் தமிழ்ப்பேராசிரியனாக்கி மகிழ்ந்தவர்கள். அடியேன் அறிவு வளர்ச்சிக்கு நாற்றங்காலாய் அமைந்த இடம் மயிலம்-பொம்மபுர ஆதீனம் என்பதனைப் பெருமையோடு கூறிக் கொள்கிறேன். சுவாமிகள் அவர்கள் நெருக்கடியான நிர்வாகப் பணிகளுக்கிடையில் என்னையும் ஒருபொருட்டாக்கி இம்மந்திர நூலை முழுவதும் படித்துப் பார்த்து ஆசியுரை வழங்கிச் சிறப்பித்தருளியுள்ளார்கள். முதுவாய் இரவலனுக்கு முருகப் பெருமான் அளித்த “பெறலரும் பரிசிலா”கக் கருதி சுவாமிகளின் திருவடிகளில் இதயம் நெகிழும் நன்றிப் பூக்களைச் சமர்ப்பித்துக் கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீ குஹாநந்த பிரஹ்மவித்யா விமர்சினீ மண்டலியின் நிறுவனர் ஸ்ரீ சிதானந்த நாதரின் குரு பரம்பரையில் திகழும் இஞ்சிக்கொல்லை ஸ்ரீமான் ய. வேதமூர்த்தி சாஸ்திரி அவர்கள் அடியேன் மதுரையில் இருந்தபோது சடக்கர மந்திரத்தை உபதேசம் செய்து வைத்து முருக வழிபாடு செய்வதற்கு அருள் பாலித்தார்கள். ஸ்ரீவித்யா உபாசகரும் வேதவிற்பன்னருமாகிய அக்குருநாதரின் திருவடிகளை இத்தருணத்தில் வணங்கியும், வழிபட்டும் மனநிறைவு கொள்கிறேன்.

வழிபாட்டிற்கு உறுதுணையாக இருத்தற்பொருட்டு சுப்ரமணிய ஷோடச நாமாவளி, அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி முதலியவைகள் பின் இணைப்பில் இடம்பெறுகின்றன. ‘வேல் வேறு தெய்வம் வேறில்லை, வேலே முருகன்’ என்ற கருத்திற்கு அரண் செய்யுமாறு ‘வேற் பூசையே குகன் பூசையாக விரும்புனரே’ என்று வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் பாடுவார்கள். அதனால் வேலாயுதஅர்ச்சனைக்கு ஏற்றவாறு “வேலாயுத சதுர்விம்சதி நாமாவளி”யும், “வேலாயுத நாமாவளி”யும் இணைக்கப் பெற்றுள்ளன.

இந்நூல் உருவாவதற்குத் துணைபுரிந்தோர் பலர். வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் நூல்கள் சிலவற்றைத் தந்துதவிய கோவை சிரவணபுரம் கௌமார மடத்தின் தலைவர் தவத்திரு குமரகுருபர சுவாமிகள், ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகள் நூல்கள் சிலவற்றைக் கொடுத்துதவிய திருப்பரங்குன்றம் ஸ்ரீ பாம்பன் சுவாமிகள் திருக்கோயில் நிறுவனர் தவத்திரு இராமச்சந்திர சுவாமிகள் ஆகியோருக்கு என் பணிவான நன்றி.

வடமொழியிலுள்ள மந்திரங்களை ஒழுங்குபடுத்தியும் நெறிப்படுத்தியும் உதவிய என் கெழுதகை நண்பர் டாக்டர் டி.என். பிரணதார்த்தி ஹரன் (தமிழ்த்துறைத் தலைவர், அமெரிக்கன் கல்லூரி, மதுரை) அவர்கள் திருவாசகத்திலும், உபநிடதங்களிலும் தோய்ந்த புலமை உடையவர். ரமண நெறி நிற்கும் பண்பாளர். மனித இதயங்களில் ரமண ஒளியேற்றி வழிகாட்டுபவர். அவர்கள் இந்நூல் வெளிவரத் தூண்டுகோலாய் அமைந்ததோடு அச்சுப் பணிகள் அனைத்தையும் கவனித்து இம் மந்திர நூலிற்கு முழு வடிவம் தந்து உதவியுள்ளார்கள். காலத்தினால் செய்த உதவிக்கு நான் என்றும் நன்றியுடையவனாவேன்.

நூலினைப் படியெடுத்து உதவிய என் மாணவச் செல்வர் பாலமுருகன் எம்.ஏ., எம்.பில்., அவர்கட்கு நல்வாழ்த்துக்கள்.

இந்நூலினைச் செம்மையாக அச்சிட்டதோடு முகப்பட்டை முதலியவற்றை வண்ணங்களில் உருவாக்கிய மதுரை சர்மி பிரிண்ட்ஸ் அச்சக உரிமையாளர் சரவணன் அவர்கட்கும் என் நன்றி.

மஞ்சக்கொல்லை,
10-3-2005

ந. இராமலிங்கம்

நுழைவாயில்

1. முருக மந்திரங்கள் (திருவாறெழுத்து)	6
2. திருவாறெழுத்து : தொன்மையும் வளர்ச்சியும்	10
3. திருவாறெழுத்தின் வகைகள்	
3.1 குகாராதி சடக்கரம்	14
3.2 முருகாதி சடக்கரம்	20
3.3 சகாராதி சடக்கரம்	24
3.4 குமார தந்திரம் முதலிய நூல்கள் கூறும் முருக மந்திரங்கள்	
3.4.1 குமார தந்திரம்	32
3.4.2 பிற நூல்களில் காணும் முருக மந்திரங்கள்	32
3.4.3 குமார உபநிஷத் குறிப்பிடும் பஞ்சதசாக்ஷரி மந்திரம்	33
3.4.4 சுப்பிரமணிய பஞ்சதசாக்ஷரி மந்திரம்	33
3.4.5 ஆகமங்களில் காணும் மூலமந்திரங்கள்	34
3.4.6 தந்த்ரஸமுச்சயம்-நூலில் காணும் ஷண்முக மந்திரங்கள்	34
3.4.7 முருகப் பெருமானுக்குரிய காயத்ரி மந்திரங்கள்	34
3.5 சகாராதி சடக்கரத்தின் சிறப்புகளும் செபிக்கும் முறைகளும்	37
3.5.1 பீஜாக்கரங்களின் பலன்கள்	42
3.5.2 சித்தர்களின் விளக்கம்	44
3.6 சூக்கும சடக்கரம் (ஓம்)	47
3.7 சரஹணபவ	48
3.8 வேலு(ம்) மயிலும்	48
4 சகாராதி சடக்கரத்தின் செல்வாக்கு	55
5 முருக வழிபாட்டு நெறிகள் (முருக உபாசனை)	58
6 முருக வழிபாட்டு நெறிமுறைகள் (பூர் சுப்பிரமணிய லகு பூஜாக்ரமம்)	66
6.1 முருக நெறியாளர்கள் கடைப்பிடித்தற்குரிய நெறிகள்	74

பின்னிணைப்புகள்

1. குமாரஸ்தவம்	77
2. ஆறெழுத்துண்மை-பாம்பன் சுவாமிகள்	79
3. ஆறெழுத்துண்மை-பாம்பன் சுவாமிகள்	81
4. ஆறெழுத்துண்மை-திருவருட்பிரகாச வள்ளலார்	83
5. உறுதி உணர்த்தல்	86
6. ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய ஷோடச நாமாவளி	87
7. ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி	87
8. வேலாயுத சதுர்விம்ஸதி நாமாவளி	89
9. வேலாயுத நாமாவளி (ஸக்த்யர்ச்சனம்)	92
10. ஸ்ரீ தண்டபாணி சரணாகதி தோத்திரம்	96

நுழைவாயில்

நூலில் விளக்கம் பெறும் செய்திகள்

1. மந்திரம் என்ற சொல்லிற்கு விளக்கம் தொல்காப்பியத்திலேயே காணப்படுகிறது.

2. சங்க இலக்கியங்களிலும் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி, பெருங்கதை போன்ற காப்பியங்களிலும் பல்வேறு தெய்வங்கட்குரிய மந்திரங்கள் பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன.

3. சங்க இலக்கியங்களுள் முதன்மையாக வைத்து எண்ணப்படும் திருமுருகாற்றுப்படையில்தான் திருவாறெழுத்துப் பற்றிய குறிப்புக் காணப்படுகிறது. ஏனைய சங்க நூல்களில், சிவன், திருமால், கொற்றவை (துர்க்கை) முதலிய தெய்வங்கட்குரிய மந்திரங்கள் மட்டும் பேசப்படுகின்றன. முருகனுக்குரிய மந்திரம் எங்கும் பேசப்படவில்லை.

4. தொடக்க காலத்தில் பக்தி நிலையில் தோய்ந்து நாததமும்பேற உச்சரிக்கப் பெற்ற தெய்வங்களின் திருப்பெயர்களே பிற்காலத்தில் அவ்வத்தெய்வங்கட்குரிய மந்திரங்களாக வளர்ச்சி பெற்றன.

5. கல்லாடத்திலும், கந்தபுராணத்திலும், திருப்புகழிலும், கந்தர் கலிவெண்பாவிலும், சீகாளத்திப் புராணத்திலும், திருவருட்பாவிலும் திருவாறெழுத்துப் பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. இருப்பினும் வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் நூல்களிலும், பாம்பன் சுவாமிகள் நூல்களிலும் தான் “சடக்கரம்” (திருவாறெழுத்து) பற்றிய செய்திகள் விரிவாகவும், தெளிவாகவும், விளக்கமாகவும் பேசப்படுகின்றன.

6. அகத்திய முனிவர் பாடியுள்ள “ஆறெழுத்து அந்தாதியில்” சடக்கரத்தின் சிறப்புக்களும், பயன்களும், பீஜாக்கரங்களோடு சேர்த்துச் செபிக்கும் முறைகளும் விரிவாக விளக்கப் பெற்றுள்ளன. சித்தர்நெறி உணர்ந்தோரே அவைகளை முழுமையாகப்புரிந்து கொள்ள முடியும்.

7. சைவத் திருமுறைகளில் காணப்பெறும் “பஞ்சாக்கரப்பதிகங்கள்” போல் முதன்முதலாகத் திருவாறெழுத்தின் உயர்வினையும், சிறப்பினையும் போற்றிப் பதிகங்கள் இயற்றியவர்கள் இராமலிங்க சுவாமிகளும், பாம்பன் சுவாமிகளுமே ஆவர். வண்ணச் சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் திருவாறெழுத்துக் குறித்துத் தனிநூலே இயற்றியுள்ளார்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

8. சிவனும், முருகனும் முழுமுதற்றன்மையில் சமநிலை உடையவர்கள் என்பதனை நிறுவியவர் கந்தபுராணம் இயற்றியருளிய கச்சியப்ப சிவாச்சாரியரே ஆவர். அதனால் பிற்காலத்தில் தூல பஞ்சாக்கரத்திற்கு இணையாக “நமக்குமாராய” என்றும், சூக்கும பஞ்சாக்கரத்திற்கு இணையாக “குமாராய நம” என்றும் குகாராதி சடக்கரம் இரண்டு விதமாகச் செபிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது.

9. சிவ பஞ்சாக்கரங்களில் உள்ள தனித்தனி எழுத்துக்களுக்கும், சாத்திர நூலாசிரியர்கள் பொருள் உணர்ந்து கூறி உள்ளனர். அவர்களைப் போன்றே, முருக சடக்கரங்களில் உள்ள தனித்தனி எழுத்துக்களுக்கும், முருக நெறியாளர்கள் பொருள் உணர்ந்து விளக்கம் கூறியுள்ளார்கள்.

10. நான்கு வகையான சடக்கரங்களை வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் “ஆறெழுத்து அலங்காரம்” என்னும் நூலில் விளக்கியுள்ளார்கள்.

1. குமாராய நம
2. முருகாய நம
3. ஓம் குருவே நம
4. சரவணபவ

11. முருக வழிபாட்டு நெறிகளை முறைப்படுத்தியும், வகைப்படுத்தியும் விளக்கும் முதல் நூல் தென்னகத்தில் தோன்றிய “குமாரதந்திரமே” ஆகும் (வடமொழியில் உள்ளது). அந்நூலைப் பின்பற்றியே தென்னாட்டு முருகன் கோயில்களில் பூசை முறை களும் கிரியைகளும் நடைபெற்று வந்துள்ளன. அந்நூலில் காணும் முருகனுக்குரிய பல மந்திரங்களில் சடக்கர மந்திரமாகச் சுட்டப்பெறுவது சகாராதி சடக்கரமே (சரவணபவ) ஆகும். பிற்காலச் சோழர் காலத்தில் அந்நூலின் பயன்பாட்டு மிகுதியினாலும், செல்வாக்கினாலும், முருகனடியார்கள் சகாராதி சடக்கரத்தையே திருவாறெழுத்தாகக் கொண்டு போற்றியுள்ளார்கள்.

12. முருகநெறியினைத் தோத்திர முறையில் மட்டுமன்றி சாத்திர நிலையிலும் நூல்கள் இயற்றி நிறுவிக்காட்டியவர் ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகளே ஆவர். அத்தவசீலர் முருக நெறியாளர்கள் செபிக்கத் தக்க திருவாறெழுத்து சகாராதி சடக்கரமே - என்று தாம் இயற்றியருளிய நூல்களில் பல இடங்களில் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்கள்.

13. சாக்த உபாசகர்களுக்குரிய "நவாவரண பூசை", (ஸ்ரீவித்யா பூஜை) போன்று முருக உபாசகர்களால் "ஸ்கந்த யந்திர ஆவரண பூசை" 18, 19 ம் நூற்றாண்டுகளில் மேற்கொள்ளப் பெற்று வந்தது. அவ்வாவரணத்தில் முருகனுக்குரிய திருவாறெழுத்து மந்திரம் சகாராதி சடக்கரமே ஆகும்.

14. 19,20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பெரும்பான்மையான முருகனடியார்கள் சகாராதி சடக்கரத்தையே செபித்து வந்துள்ளார்கள்.

15. ஸ்ரீ குகானந்தநாதரின் மாணவரும், ஸ்ரீ வித்யா பூசை முறைகளிலும் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய ஆவரண பூசை முறைகளிலும் ஆழங்காற் பட்டவரும் முருகபரமான நூல்களை இயற்றியவரும் ஆகிய ஸ்ரீசிதானந்த நாதரின் குருபரம்பரையினர்கள் உபதேசித்து வரும் மந்திரம் சகாராதி சடக்கரமே ஆகும்.

16. கந்தர் அநுபூதியில் உள்ள 51 பாடல்களுக்கும் தனித்தனி பயன்பாட்டுக்குரிய வகையில் ஐம்பத்தொரு மந்திரங்கள் வழக்கத்தில் இருந்து வந்துள்ளன.

17. சகாராதி சடக்கரத்தின் உயர்வினையும் சிறப்புக்களையும் நூல்கள் வாயிலாகப் பல்வேறு கோணங்களில் விளக்கியருளிய ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகள் முருகநெறியாளர்கள் நாததமும்பேறச் செபிக்கத்தக்க மந்திரம் சகாராதி சடக்கரமே! என்று அறுதியிட்டுக் கூறித் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்கள்.

18. குருபரம்பரையினரால் மறைத்துக் கூறப்பட்டு வந்த மந்திரங்களை வெளிப்படையாகக் கூறியருளிய ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகள், மந்திரங்களைக் குருமுகமாக உபதேசிக்கப்பெற்றுச் செபிப்பதே முறையும் சிறப்பும் உயர்வும் ஆகும் என்பதையும் வலியுறுத்தத் தவறவில்லை.

19. சகாராதி சடக்கரத்தைச் செபிக்கும் முறைகள் குருபரம்பரைக்கு ஏற்றவாறு வேறுபடினும் "ஓம் சரவணபவாய நம"

என்று பிரணவத்தைச் சேர்த்தோ அல்லது "சரவணபவாய நம" என்று பிரணவம் சேர்க்காமலோ நமோந்தமாகவே செபித்து இகபர செளபாக்கியங்களைப் பெறலாம் என்று "சிவஞான தீபத்தின்" மூலம் ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகள் அருள் ஒளியூட்டி வழிகாட்டுகின்றார்கள்.

20. ஓங்காரத்தைச் "சூக்கும சடக்கரம்" என்றும், துறவியர்களும், யோகியர்களும் செபிக்கலாம் என்றும் குடும்ப வாழ்க்கையில் நிற்போருக்கு இச்சூக்கும சடக்கரம் ஏற்றது அன்று என்றும் மறைமுகமாக எச்சரித்துள்ளார்கள் ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகள்.

21. அனைத்துத் தெய்வங்களையும் தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டு திகழும் (சமஷ்டி தெய்வம்) முருகப்பெருமான் போன்றே அப்பெருமானின் சடக்கர மந்திரமும் விளங்குதலை "ஆறெழுத்து அந்தாதி"யின் ஆசிரியர் (அகத்தியர்) சுட்டியுள்ளார்.

22. சடக்கர மந்திரத்தில் ஓரெழுத்தே (வ) இருமுறை வருதலைத் தவிர்க்கும் முறையில் "சரஹணபவ" என்ற சடக்கர மந்திரமும் ஒரு சில குரு பரம்பரையில் உபதேசிக்கப் பெற்றுப் பழக்கத்தில் இருந்து வருகிறது.

23. "வேலு மயிலும்" (துணை) என்ற ஆறெழுத்து மந்திரம் கந்தபுராணக் கடலை உள்ளடக்கித் திகழும் ஒரு மாபெரும் மந்திரமாகும். இதனை ஒரு "மகா மந்திரம்" என்று ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகள் குறிப்பிடுவார். அருணகிரிநாதர் "மரணப்ரமாதம் நமக்கில்லை" என்று தொடங்கும் "கந்தர் அலங்கார"ப் பாடல் மூலம் வேலு மயிலும் (துணை) என்ற இச்சடக்கர மந்திரத்தைக் குறிப்பாகப் (மறைமுகமாக) புலப்படுத்தியுள்ளார்.

முருக பக்தர்களுக்கு எவர் துன்பம் தந்தாலும் அவ்விடத்தில் பக்தனைக் காப்பதில் முன்னிற்பது "வேலு மயிலு"மே என்பதனை வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் "வேல் அலங்கார"த்திலும், "மயில் அலங்கார"த்திலும் விரிவாக விளக்கியருளியுள்ளார்கள்.

24. பொதுவாக உபாசகனுக்கு அடிப்படைத்தேவை முன்று. 1. மந்திரம் 2. குரு 3. மனித முயற்சி. மந்திரம் என்பது நாம் தெய்வத்திடம் பேசும் சங்கேத மொழி (குறியீட்டுச்சொல்). நல்லதோர் குருநாதரிடம் மந்திரம் உபதேசம் பெற்று அம்மந்திர நாயகனை (தெய்வத்தை) நியமத்தோடு வழிபட்டு வந்தால் அம்முயற்சியே

உபாசகன் ஞானத்தைப் பெறத் துணை நிற்கும் என்பது அனுபவ ஞானிகளின் கருத்தாகும்.

25. ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகளின் "சிவஞான தீப" த்தில் உள்ள "குமாரோபாஸ்தி", என்ற இயலைத் தழுவி "முருக வழிபாட்டு நெறிமுறைகள்" என்ற பகுதி (அனுட்டான முறைகள்) நூலின் நிறைவுப் பகுதியில் இடம் பெறுகின்றது.

மாலோன் மருகனை மன்றாடி மைந்தனை வானவர்க்கு
மேலான தேவனை மெய்ஞ்ஞான தெய்வத்தை மேதினியில்
சேலார் வயற்பொழில் செங்கோடனைச் சென்று கண்டுதொழ
நாலா யிரங்கண் படைத்திலனே அந்த நான்முகனே.

தாவடி ஓட்டும் மயிலிலும் தேவர் தலையிலுமென்
பாவடி ஏட்டிலும் பட்டதன் றோபடி மாவலிபால்
மூவடி கேட்டன்று மூதண்ட கூட முகடுமுட்ட
சேவடி நீட்டும் பெருமான் மருகன்தன் சிற்றடியே.

நாளென் செய்யுமினை தானென் செய்யுமெனை நாடிவந்த
கோளென் செய்யும்கொடும் கூற்றென்செயும் குமரேசர் இரு
தாளும் சிலம்பும் சதங்கையும் தண்டையும் சண்முகமும்
தோளும் கடம்பும் எனக்குமுன் னேவந்து தோன்றிடனே.

ஓம் குமாரபரமேஸ்வராய நம:

1. முருக மந்திரங்கள் [திருவாறெழுத்து]

மந்திரம் - சொற்பொருள் விளக்கம்

“மந்திரப் பெருள்வயின் ஆஅகுநவும்
அன்றி அனைத்தும் கடப்பாடு இலவே”¹
“நிறைமொழி மந்தர் ஆணையிற் கிளக்கும்
மறை மொழி தானே மந்திரம் என்ப”²

என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பாக்களில்தான் தமிழில் முதல்முறையாக ‘மந்திரம்’ என்ற சொல் ஆளப்படுகின்றது.

‘நிறைமொழி மாந்தர்’ எனத்தொடங்கும் நூற்பாவிற்கு உரை எழுதிய இளம்பூரணர், ‘தமது ஆணையால் சொல்லப்பட்ட மறைந்த சொல் மந்திரம்’ என்று குறிப்பிடுகிறார். ‘சொல்லிய சொல்லின் பொருண்மை யாண்டுங் குறைவின்றிப் பயக்கச் சொல்லும் ஆற்றலுடையார்’ நிறைமொழி மாந்தர் என்றும் ‘அவ்வாணையாற் கிளக்கப்பட்டுப் புறத்தார்க்குப் புலனாகாமல் மறைத்துச் சொல்லும் சொற்றொடர் எல்லாம் மந்திரம்’ என்றும் விளக்கம் தருவதுடன் இவை “தமிழ் மந்திரம்” என்றும் குறிப்பிடுகின்றார் பேராசிரியர். நச்சினார்க்கினியரும் பேராசிரியர் வழிநின்றே விளக்கம் தருவார்.

“நிறைமொழிமந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்” (குறள் : 28)

என்ற குறட்பாவிற்கு விளக்கம் கூறவந்த பரிமேலழகர், ‘அருளிக்கூறினும் வெகுண்டு கூறினும் அவ்வப்பயன்களைப் பயந்தே விடும் மொழி மறைமொழி’ என்றும் ‘மறைமொழி காட்டிவிடும்’ என்ற பகுதிக்கு ‘அவராணையாகச் சொல்லிய “மந்திரங்களே” கண்கூடாகக் காட்டும்’ என்றும் விளக்கம் தருகிறார். இவ்விளக்கத்தின் அடிப்படையில் முன்னர்ச் சுட்டிய தொல்காப்பிய நூற்பாவிற்கு உரை எழுதிய இலக்கண விளக்க உரைகாரர், ‘அருளிக்கூறினும் வெகுண்டு கூறினும் அவ்வப்பயன்களைப் பயக்கும் நிறைந்த மொழியை உடைய குரவர் நிறைமொழி மாந்தர் என்றும், தாம் அனுபவத்தால் அறிந்த பொருளைப் பிறர்க்கு உணர்த்தலாகாமையால் அவர்க்குப் பயப்பாடு

(பயன்பாடு) நோக்கி ஆக்கினையான் மறைந்த பொருளைக் கூறப்பட்ட சொற்களே "மந்திரம்" என்றும் விளக்கம் தந்துள்ளார். ³

தவவலிமை மிகுதியும் உடைய நிறைமொழி மாந்தர் புறத்தார்க்குப் புலனாகாமல் மறைவாகக் கூறும் சொற்கள் மந்திரம் என்றும், அவர்கள் அருள்நோக்கிலோ அல்லது சினம் மிகுதியாலோ கூறும் மந்திரச் சொற்கள் அவர்கள் கருதியதை (நன்மை அல்லது தீமைகளை) உடனே தவறாது விளைவிக்கும் என்பதும் மேற்காணும் உரையாசிரியர்கள் கூறிய செய்திகளின் சாரமாகக் கருதலாம்.

மறை, மறைமொழி, மனு, மெய்ம்மொழி, மொழிப்பொருள் தெய்வம், பொருண்மொழி, வாய்மொழி என்பன தமிழில் மந்திரம் என்ற சொல்லைக் குறிக்கும் பிறசொற்களாகும். (ஒருபொருட்கிளவிகள்)

மந்திரம் = எனப் பிரித்துத் தன்னை நினைப்பவரை நிலையாகக் காப்பது எனப் பொருள் கொள்ளலாம். (மந்திரம் - நினைத்தல், அறிதல்; திரம் - காத்தல்)

மக்களையும் பிற உயிரினங்களையும் சினந்தும் வாழ்த்தியும் கூறப்பெறும் மந்திரங்களும் தீங்கு விளைவிக்கவும் அத்தீங்கினைத் தடுக்கவும் பயன்படும் மந்திரங்களும் தொன்மைக் காலங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளமையினை இலக்கியங்கள் வாயிலாகவும் வரலாற்று ஊகங்களினாலும் அறிய முடிகிறது. இவைகள் சிறுதெய்வங்கட்குரிய மந்திரங்களாகலாம்.

மந்திரங்களின் வகை

பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை ஆகிய சங்கச்செய்யுட்களிலும் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி, பெருங்கதை போன்ற காப்பியங்களிலும் பல்வேறு விதமான தெய்வங்கட்குரிய மந்திரங்களைப் பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன. சிலப்பதிகாரத்தில் கொற்றவைக்குரிய 'பாய்கலைப்பாவை மந்திரம்', திருமாலுக்குரிய 'எட்டெழுத்து மந்திரம்', சிவபெருமானுக்குரிய 'ஐந்தெழுத்து மந்திரம்', முதலியன சுட்டப்படினும் முருகனுக்குரிய மந்திரம் எவ்விடத்தும் பேசப்பெறவில்லை. பத்துப்பாட்டில் முதல் நூலாகத் திகழும் திருமுருகாற்றுப்படையில் தான் முதன்முதலாக முருகனுக்குரிய திருவாறெழுத்து மந்திரம் சுட்டப்பெறுகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இறைவன் திருவருளைப் பெறுதற்கும், இறைநிலையில் இன்புற்று இருத்தற்கும் சான்றோர்களால் (நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள், சித்தர்கள் போன்றோர்) அருளப்பெற்ற மந்திரங்களே சிறந்த மந்திரங்களாகக் கருதப்பெற்றன. பிறவிக்கடலைக் கடந்து கரையேறி உய்தலுக்குப் புணையாகப்(தோணி, தெப்பம்) பயன்படுத்திய மந்திரங்களும் இவைகளேயாகும்.

‘இறைவனுக்குரிய வடிவங்கள் மூன்று. அவை 1) தூலம் 2) சூக்குமம் 3) அதிசூக்குமம். அவற்றுள் தூலவடிவம் மந்திர வடிவமாகும். சூக்குமவடிவம் உயிர்க்குயிராய் இருத்தல். அதிசூக்கும வடிவம் உண்மை அறிவு ஆனந்தமயமான ‘சிற்சக்தி’ (சச்சிதானந்தம்) வடிவமாகும்” என்று அறிஞர்கள் கருதுவதால் ‘மந்திர வடிவமே இறைவனின் பருமை (தூலம்) வடிவமாகும்.

பத்து முதல் இருபது வரையுள்ள எழுத்துக்களால், இயன்றவையே ‘மந்திரம்’ என்றும், இருபதுக்கு மேற்பட்ட எழுத்துக்களால் இயன்றது ‘மாலாமந்திரம்’ என்றும் வழங்கப்பெறும் (நித்யாதந்திரம், பக்.13).

வைதிக சமயங்களில் பெருந்தெய்வங்களாகப் போற்றப்பெறும் சிவனுக்குரிய மந்திரம் ‘பஞ்சாக்கரம்’ (ஐந்தெழுத்து) என்றும், திருமாலுக்குரிய (மகாவிஷ்ணு) மந்திரம் ‘அட்டாக்கரம்’ (எட்டெழுத்து) என்றும், முருகனுக்குரிய மந்திரம் ‘சடக்கரம்’ (ஆறெழுத்து) என்றும் வழங்கப்பெறும். சக்திக்குரிய மந்திரங்களை ‘ஏகாக்ஷரி’ (ஒரெழுத்து) என்றும் ‘த்ரயாக்ஷரி’ (மூன்றெழுத்து) என்றும் ‘நவாக்ஷரி’ (ஒன்பதெழுத்து) என்றும் ‘பஞ்சதசாக்ஷரி’ (பதினைந்தெழுத்து) என்றும் ‘ஷோடசாக்ஷரி’ (பதினாறெழுத்து) என்றும் வழங்குவர்.

திருவாறெழுத்து (சடக்கரம்)

மேற்கண்ட மந்திரங்களுள் முருகனுக்குரிய திருவாறெழுத்து (சடக்கர) மந்திரங்களின் வகைகளையும் அவைகளை ஒதும் (உச்சரிக்கும்) முறைகளையும் அவற்றால் பெறும் இம்மை, மறுமைப் பயன்களையும் சான்றோர் நூல்களின் அடிப்படையிலும் வரலாற்று முறைமையிலும் பகுத்தும் தொகுத்தும் காணலாம்.

திருவைந்தெழுத்து

யஜுர் வேதத்தில் உள்ள ஏழுகாண்டங்களில் நாலாம் காண்டத்தின் நடுவில் உள்ள ஸ்ரீருத்ரத்தின் மத்தியில் 'நமஸ்ஸோமாயச' எனத்தொடங்கும் பகுதியில் 'நமசிவாயச' எனத்தொடரும் வாக்கியத்தில் உள்ள 'நமசிவாய' என்னும் பஞ்சாக்கர மந்திரமே வேதத்தின் இதயபாகம் என்று கருதப்படுகிறது.⁵ இதுபோன்றே தேவார ஆசிரியர் மூவரும் (திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர்) அருளியுள்ள ஏழு திருமுறைகளில் நடுவண் (மத்தியில்) அமைந்துள்ள பகுதி திருநாவுக்கரசரின் ஐந்தாம் திருமுறையாகும். அத்திருமுறையின் நடுவில் அமைந்துள்ளது 11 பாடல்களைக்கொண்ட திருப்பாலைத்துறைத் திருப்பதிகம். அப்பதிகத்தின் நடுவில் உள்ள 'விண்ணினார்' எனத்தொடங்கும் தேவாரத்துள் 'சிவாய' என்னும் மந்திரம் இயல்பாக அமைந்து காணப்படுகிறது. இவ்வாறு வடமொழி வேதங்களிலும் தமிழ்வேதங்களிலும் (திருமுறைகள்) நடுநாயகமாக - கர்ப்பகிரகமாக - அக்கர்ப்பகிரகத்துள் எழுந்தருளியுள்ள மூர்த்தியாக விளங்குவதும் ஐந்தெழுத்து மந்திரமே என்பது ஆன்றோர் முடிவு.

தொடக்க காலங்களில் பக்தி வெள்ளத்தில் தோய்ந்தவர்களால் நாதத்தமும்பேற ஒதிஒதி உச்சரிக்கப்பட்ட கடவுளர்களின் திருப்பெயர்களே பிற்காலத்தில் மந்திரங்களாயின என்பர்.

'நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே' என்பது சம்பந்தர் திருவாக்கு.

தமிழ்த்திருமுறைகளில் (பஞ்சாக்கரப்பதிகங்கள், திருமந்திரம் போன்ற பகுதிகளில்) ஐந்தெழுத்தின் சிறப்புக்கள், அவற்றை உளமுருக ஒதினால் ஒதுபவர்கள் பெறும் பயன்கள் ஆகியன மட்டும் விவரித்துப் பாடப்பெற்றுள்ளன.

திருமுறைக்குப் பின்தோன்றிய சாத்திரநூல்களில் தான் (பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர்) ஐந்தெழுத்தில் உள்ள தனித்தனி எழுத்துக்களுக்கும் பொருள்காணும் போக்கும், திருவைந்தெழுத்தை, தூலம், சூக்குமம், அதிசூக்குமம் முதலியனவாகப் பகுத்துக்காணும் போக்கும் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய விளக்கங்கள் சான்றோர்கள் தம் ஞானஅனுபவத்தால் பெற்ற அறிவு ஆராய்ச்சியின் வளர்ச்சிகளாகக் கருதலாம். ஐந்தெழுத்தைப் பற்றிய விரிவான விளக்கங்களையும் ஒதும் முறைகளையும் (எழுத்துக்களின் வைப்புமுறை) அதனால் பெறும்

பயன்களையும் திருவருட்பயன், உண்மை விளக்கம் போன்ற சாத்திர நூல்களும், திருமந்திரம் போன்ற நூல்களும் விரிவாகப் பேசுகின்றன.

ஐந்து முகத்தோடு அதோமுகம் கொண்டருளிக் குமாரசிவனாக (சிவனுக்கு நிகராக) உயிர்கட்கு இகபரநலன்களைத் தரும் தமிழ்நாட்டுத் தொல்பெருங் கடவுளாம் முருகனுக்குரிய திருவாறெழுத்து மந்திரம் பற்றிய செய்தியினைத் தமிழில் தோன்றிய பக்தி இலக்கியப் பரப்பில் திருவைந்தெழுத்திற்குரிய விளக்கங்களைப்போல் விரிவாகக் காணமுடியவில்லை. எனினும் அருகிய சில குறிப்புகளே ஆங்காங்கே பண்டைய நூல்களிலும் உரைக்குறிப்பிலும் காணப்பெறுகின்றன.

2. திருவாறெழுத்து: தொன்மையும் வளர்ச்சியும்

குலமக்கள் வழிபாட்டில் தொடக்க காலம் முதலே முருகன் முதன்மை பெற்றிருந்தாலும் பக்தி இலக்கிய காலங்களில் முருகன், விநாயகர், உமை உள்ளிட்ட சைவசமயக் கடவுள்களை உள்ளடக்கிக் கொண்ட சிவநெறியே தலைமை பெற்றிருந்ததால் முருகக்கடவுள் பற்றிய சாத்திர நூல்கள் மிகுதியாகத் தோன்றவில்லை. முருகனுக்குரிய தமிழ் வேதமாகக் கருதப்படும் நக்கீரரின் திருமுருகாற்றுப்படையில் (11-ஆம் திருமுறை),

**"ஆறெழுத் தடக்கிய அருமறைக் கேள்வி
நாவியல் மருங்கின் நவிலப் பாடி" (186-187)**

என்னும் அடிகளில்தான் திருவாறெழுத்துப் பற்றிய குறிப்பினை முதன்முதலாகக் காண்கின்றோம்.

பதினோராம் நூற்றாண்டில் தோன்றியதாகக் கருதப்பெறும் நூல் கல்லாடம். பெருந்தமிழ் விரித்த அருந்தமிழ்ப் புலவனாம் முருகன், தம் மந்திரமாகிய திருவாறெழுத்தைக் கூறும் முறைகண்டு போற்றுவாரிடத்து அவர்கள் எதிரில் தோன்றி (காட்சி கொடுக்க) அருள்செய்வான் என்பதனை,

**"குறுமுனிதேற றெடுமறை விரித்தோய்!
ஆறுதிரு வெழுத்தும் கூறுநிலை கண்டு
நின்தாள் புகழுநர் கண்ணுள் பொலிந்தோய்"**

எனக் கல்லாடம் விவரிக்கும். இப்பகுதியிலும் திருவாறெழுத்துப் பற்றிய குறிப்பு காணப்படுகிறது.

நாயன்மார்கள் வளர்த்த சைவசமயத்திற்கும் சிவனது தலைமைக்கும் மாறுபடாமல் முருகனை முழுமுதற் கடவுளாக உயர்த்திக் காட்டுதலை நோக்கமாகக் கொண்டு படைக்கப்பெற்ற நூல் கந்தபுராணம்.⁶ அந்நூலின் உற்பத்திக்காண்டத்தில் அமைந்துள்ள திருவிளையாட்டுப் படலத்தில் சிவன், உமையம்மையிடம் முருகப்பெருமான் பெருமைகளை உரைக்கும்போது,

“.... நந்தம் மூவிரண்டெழுத்து மொன்றாய்
உன்மகன் நாமத்தோரர றெழுத்தென உற்ற வன்றே”
(1-14-18)

என்று கூறும் பகுதியிலும், யுத்தகாண்ட நகர்புகுபடலத்தில் வீரவாகுதேவர் செலுத்திய வடவாமுகாகக்கினி படை சூரபத்மன் ஏவிய மேகங்களை வற்றச் செய்தது: அதனால் வலிவிழந்து வீழ்ந்த மேகங்கள் திருவாறெழுத்தை விதிப்படி செபித்து பழைய வலிமையை மீண்டும் பெற்று உய்ந்தன என்பதனை,

மறிந்த எல்லையில் ஆறுமர முகமுடைவள்ளல்
சிறந்த ஆறெழுத் துண்மையை விதிமுறை செப்ப
இறந்த தொல்மீடல் வருதலும் உய்ந்துடன் எழுந்து
புறந்த ருங்கடல் அதனீடை ஓடின புயல்கள். (4-6-66)

என்று கூறும் பகுதியிலும் திருவாறெழுத்துப் பற்றி குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

“குதலை வாய்க் குரு பரசடாகூர” (1064) என்றும்

“ஷடகூர சூழ் பாத” (1116) என்றும்

முருகனைப்போற்றும் திருப்புகழ்ப் பகுதியிலும் அருணகிரிநாதர் திருவாறெழுத்துப் பற்றிக் குறிப்பிடுவார்.

“ஆறிரு தடந்தோள் அண்ணல் ஆறெழுத்தினையும் ஒதில்
வேறொரு பிணிபோம் என்கை வியப்பதோ? பிறவி
என்னும்

மால்தரும் அனாதி நோயும் மறிவே தாகமங்கள்
கூறரும் இன்ப வீட்டிற் குடிபுகுந்(து) இருப்பர்
அன்றே”

எனவரும் சீகாளத்திப் புராணத்தில் நக்கீரச் சருக்கப்பாடலிலும் (113) திருவாறெழுத்தின் பெருமைகளைச் சிவப்பிரகாசர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“..... உள்ளம் உவந்து

ஆறு திருப்பதி கண்டு ஆறெழுத்தும் அன்பினுடன்
கூறுமவர் சிந்தைகுடி கொண்டோனே” (109)

என்று கந்தர் கலிவெண்பாவிலும் குமரகுருபரர் திருவாறெழுத்தைச் சுட்டிச் செல்கிறார்.

திருமுறைகளில் திருவைந்தெழுத்தின் சிறப்புக்களை (சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகிய மூவரும்) விரித்தோதியுள்ள பஞ்சாக்கரப் பதிகங்களைப் போல் திருவாறெழுத்தின் சிறப்பினையும் உயர்வினையும், பக்தி உணர்வோடு அதனை ஒதி திருநீறு அணிந்துகொள்வார் பெறும் இருமைப் பயன்களையும் முதன்முதலாக விளக்கமுறப் பாடியவர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து ஒளிர்ந்த அருட்பிரகாச வள்ளலார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. திருவருட்பாவின் ஐந்தாம் திருமுறையில் உள்ள ‘ஆறெழுத்து உண்மை’ ‘புண்ணிய நீற்று மான்மியம்’ ‘உறுதி உரைத்தல்’ ஆகிய மூன்று பகுதிகளில் முருகப்பெருமானது திருவாறெழுத்தின் சிறப்புக்களை விரிவாக எடுத்துரைக்கிறார் வள்ளற்பெருமான் இராமலிங்க சுவாமிகள்.

“பெருமை நிதியே மால்விடைகொள்

பெம்மான் வருத்திப் பெறும்பேறே

அருமை மணியே தணிகைமலை

அமுதே உன்றன் ஆறெழுத்தை

ஒருமை மனத்தின் உச்சரித்திங்கு

உயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால்

இருமை வளனும் எய்தும் இடர்

என்ப தென்று எய்தாதே”⁸

என்றும்,

“தேறாப்பெரு மனமானது தேறுந்துயர் மாறும்

மாறாப்பிணி மாயும்திரு மருவும்கரு ஒருவும்

வீறாப்பொடு வருகூர்முடி வேறாக்கிட வருமோர்

ஆறாக்கரப் பொருளேயென அருள்நீறணிந்திடிலே”⁹

என்றும்,

“மஞ்சேர் பிணியிடி ஆதியை நோக்கி வருந்துறும்என்
 நெஞ்சே தணிகையன் ஆறெழுத்து உண்டுெவண்
 ணீறுண்டுநீ
 எஞ்சேல் இரவும் பகலும் துதிசெய் திடுதிகண்டாய்
 அஞ்சேல் இதுசத் தியமரம் செல்லை
 அறிந்துகொண்டே” 10

என்றும் தணிகைப்பெருமானைப் போற்றிப் பரவும் பாடல்களில்
 திருவாறெழுத்தினை ஒதுவதால் பெறும் இருமைப்பயன்களையும்
 விவரித்துள்ளார் இராமலிங்க அடிகளார்.

வண்ணச்சரபம் தண்டபாணிசுவாமிகள் அருளிய
 “ஆறெழுத்தலங்காரம்” பொதிகை அகத்திய முனிவரால் பாடப்பெற்ற
 “ஆறெழுத்தந்தாதி” முதலிய நூல்களில் திருவாறெழுத்தின்
 சிறப்புக்கள், பயன்கள் ஆகியன விரிவாகச் சொல்லப் பெற்றுள்ளன.

இவைகளைத் தவிர, தமிழில் தோன்றிய முருகபக்தி இலக்கியப்
 பரப்பில் திருவாறெழுத்துப் பற்றிய விரிவான விளக்கங்களைக்
 காணமுடியவில்லை. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும்
 இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் தமிழகத்தில் வாழ்ந்து முருக
 வழிபாட்டைப் பக்திநிலையிலும் சாத்திர நிலையிலும் நிறுவிக்காட்டிய
 பூமீதப் பாம்பன் சுவாமிகளே தம் நூல்களிலும், உரைகளிலும்
 திருவாறெழுத்து எது என்பதனை வரையறை செய்ததுடன் அவற்றின்
 விளக்கங்களையும் அதனைப் பீஜாக்கரங்களுடன் ஒதும்
 முறைமைகளையும், அவ்வாறு ஒதுபவர்கள் பெறும் இருமைப்
 பயன்களையும் ஆங்காங்கே விரிவாக விளக்கி அருளியுள்ளார்கள்.
 திருவலங்கல்திரட்டு - முதற்கண்டத்தில் “ஆறெழுத்துண்மை” என்ற
 தலைப்புக்களில் இரண்டு பதிகங்கள் (20 பாடல்கள்) பாடியருளி
 திருவாறெழுத்து இதுதான் என்பதனைத் திட்டவட்டமாகவும்
 தெளிவாகவும் சுட்டியுள்ளார் பாம்பன் சுவாமிகள் என்பது
 குறிப்பிடத்தக்கது.”

3. திருவாறெழுத்தின் வகைகள்

3.1 குகாராதி சடக்கரம் (குமாராய நம)

முருகனைப் பாடுபொருளாகக்கொண்டு படைக்கப்பெற்ற முந்தைய முழுமையான நூல் பத்துப்பாட்டுள் முதல் நூலாகிய திருமுருகாற்றுப்படையே. பழமுதிர்சோலை, குன்றுதோறாடல் பகுதிகளில் குலக்கடவுள் வழிபாடும் (Folkworship) திருவேரகத்தில் மறைநெறி வழிபாடும், திருச்சீரலைவாயிலில் ஆகமவழிபாடும் முருகனுக்கு நிகழ்வதனை நக்கீரர் விவரித்துள்ளார். திருவேரகத்தில் உள்ள மறை நெறி அந்தணர்கள் முருகனுக்குரிய ஆறெழுத்து மந்திரத்தினை ஒதி வழிபட்டதனை,

“ஆறெழுத்து அடக்கிய அருமறைக் கேள்வி

நாஇயல் மருங்கின் நவிலப் பாடி”(முருக:186-187)

என்று குறிப்பிடுகிறார். இத்தொடருக்கு நச்சினார்க்கினியர்,

‘ஆறெழுத்தினைத் தன்னிடத்தே அடக்கி இருக்கின்ற கேட்டற்கரிய மறைய உச்சரிக்கப்படும் மந்திரத்தை, அது ‘நமக்குமாராய’ என்பதாம். நா புடைபெயரும் அளவிலே பயில உச்சரித்து’ என்று விளக்கம் தருகிறார்.¹²

பரிதியார், இத்தொடருக்குத் தரும் தம் உரைக்குறிப்பில், ‘ஆறெழுத்தடக்கிய - ‘குமாராயநம’ என்றும் ஆறெழுத்தை, நாஇயல் மருங்கின் நவிலப்பாடி -அடிநாக்குப் புரளும்படித் தோத்திரம் பண்ணி’, என்றும் விளக்குகிறார்.¹³

ஆறெழுத்துக்களையும் தன்னிடத்தே கொண்ட கேட்டற்கு அருமையான (ரகசியமாக) கேட்கப்படுதலை உடைய மந்திரத்தை நாக்கு அசையும் அளவிலே பயிலும்படி உச்சரித்துக்கொண்டே மணம்மிக்க மலர்களால் மூன்றுகாலங்களிலும் (காலை, மதியம், மாலை) முருகப்பெருமானைத் திருவேரகத்து அந்தணர்கள் வழிபட்டனர் என அவ்வுரைகளின் வழி நின்று விளக்கம் தருதலோடு ‘மந்திரமாவது நம குமார :’ என்றும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார் வை.மு.கோ.¹⁴

எனவே, தொடக்க காலத்தில் முருகனுக்குரிய ஆறெழுத்து மந்திரம் “நமக்குமாராய” என்றும் “குமாராயநம” என்றும்

இருவகையாக ஒதப்பட்டு வந்தமையினை அறிகின்றோம். 'நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே' என்று தேவாரத்தில் சுட்டப்பெறும் சிவனது திருப்பெயர் காலவளர்ச்சியில் மந்திரமாக மலர்ந்ததைப்போல 'குமரன்' என்று முருகனடியார்களால் உருகி ஒதப்பெற்ற திருப்பெயரே பிற்காலத்தில் மந்திரமாக அரும்பி மலர்ந்திருக்கலாம்.

“முருகன் குமரன் குகன் என்று மொழிந்து,
உருகும் செயல் தந்து, உணர்(வு) என்(று)
அருள்வாய்”

என்ற அருணகிரியாரின் அனுபூதி வாக்கும் இங்கு நினைக்கத்தக்கது.

குமாராயநம - பொருள் விளக்கம்

'கு' - அருவருப்பு, குற்சிதம் எனவும் 'மாரன்' - நாசஞ் செய்பவன் எனவும் பொருள்கொண்டு ஆன்மாக்களின் மலக்கட்டுக்களை (ஆணவம், கன்மம், மாயை) கெடுத்தருள்பவன் என்று குமரன் என்னும் மந்திரப்பெயருக்குப் பொருள் விளக்கம் காண்கின்றார் பூநீமத் பாம்பன் சுவாமிகள்.¹⁵

'கு' - அஞ்ஞானத்தை; மாராய - அழிப்பவனுக்கு (ம்ரு -to die) நம - நமஸ்காரம்' என்று விளக்கம் புகல்வர் மறைத்திரு ஞானியாரடிகள்.¹⁶

திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் அவர்கள், 'குமார' என்ற மந்திரப் பெயருக்கு ஆறுவிதமான பொருள்களைத் தருகின்றார்.

1) ஸதா பாலத்வாத் குமார:

- எப்பொழுதும் இளமைப் பருவமுடையவர்.

2) குத்ஸிதான் மாரயதி இதிவா குமார:

- குத்ஸிதாரைக் கொல்லுகின்றவர்

(குத்ஸிதர் - வெறுக்கப்பட்டவர்)

3) கௌ - ப்ருதிவ்யாம், மாரயதி - மன்மதவத் ஆசரதி -

இதிவா குமார: - பூமியில் மன்மதனைப் போல் அழகாக இருப்பவர்.

4) கௌ - ப்ருதிவ்யாம், மாம் - லக்ஷ்மீம் ; ராதி-ததாதி

இதிவா குமார: (ரா - வழங்குதல்)

- பூமியில் இலட்சுமி சம்பத்தை வழங்குகின்றவர்.

5) ஸதா ப்ரஹ்மசாரித் வாத்திதிவா குமார:

- எப்பொழுதும் பிரம்மசாரியாக இருக்கின்றவர்.

6) கு - உலகமாயை; மார - போக்குபவர்

- உலகமாயையை அழிப்பவர்.

இத்தகைய அரிய பொருள்களுடன் கூடிய மகாமந்திரம் குமாரமந்திரம் என்றும் அரிய பெரிய மந்திர மனு என்றும் வாரியார் இதனைப் போற்றுவார்.¹⁷

குமரன் என்ற பதத்திற்கு குத்ஸிதங்களான காமம். குரோதம் முதலிய அசுரர்களைச் சங்கரிப்பவன் என்றும், இம்மையிலேயே ஜீவன் முக்தி நிலையை அளிப்பவன் என்றும், கு - அசுத்தம். அசுத்தங்களான ஆணவம் மாயை கர்மங்கள் என்னும் மும்மலங்களையும், மாரன் - ஒழிப்பவன் என்றும் பிரஹ்மபூந் ந.சுப்பிரமணிய ஐயர் விளக்குவார்.¹⁸

அழகில் சிறந்தவன் மன்மதன். அவன் அழகையும் குறைக்கும் பேரழகன் முருகன். மாரன் - மன்மதன். கு - குறைப்பவன்.

தீயவை தூய்மைபெற்றுச் செம்மையில் நிற்கும். கருமை (வேள்-மன்மதன்) செம்மையாகியது. கருவேள் செவ்வேளாகியது. இதுவே குமாரன் என்ற நாமத்தின் குறிப்புப்பொருளாகும் என்றும் ஞானியாரடிகள் கருத்துரைப்பர்.¹⁹ இதுவே கந்தபுராணத்தின் பாவிசுமம் (நோக்கமும்) ஆகும் என்பது கருதத்தக்கது.

'குமார' என்ற சொல்லுக்கு 'குத்ஸித:மார:யஸ்யஸ' என்று பிரித்து, 'அழகால் மன்தனைப் பழிப்பவன்' என்றும், மேலும் அழகும் அறிவும் வீரமும் ஆகிய மூன்றிற்கும் இருப்பிடமாகத் திகழ்பவன் என்றும், 'குத்ஸிதான் மாரயதி குமார: என்று பொருள்கொண்டு தீயோரை அழிக்கும் திறன் படைத்தவன் என்றும் பொருள் கொள்வார் ²⁰ பூமத் புவனேஸ்வரி சுவாமிகள்.

“முருகன் குமரன் குகன் என்று மொழிந்து

உருகும் செயல் தந்து உணர்வு என்று

அருள்வாய் (செய் 15)

என்ற கந்தர் அனுபூதி செய்யுளில் முருகனுக்குரிய மூன்று

திருப்பெயர்களில் நடுநாயகமாகத் திகழ்வது இக்குமார மந்திரமே ஆகும்.

“குமர சரணம் சரணம் (நம என்ற பெருளில்)
என்று அண்டர் குழாம் துதிக்கும்
அமராவதியில் பெருமாள் (கந்தரவங்காரம் 87)

என்றும், ‘நாதா குமரா நம’ என்று, ‘அரணார் ஓதாய் என ஓதியது எப்பொருள்தான்’ என்று (கந்தரனுபூதி-36) சிவபெருமான் முருகனைத் துதித்ததும் இம்மகாமந்திரத்தாலேயாம் என்பதனை அருணகிரியார் வாக்கினால் உணரலாம்.

மெய்ஞ்ஞானமே தன்னுருவாகத் திகழும் சிவபெருமான், ‘அஞ்ஞானத்தை நீக்குபவனே! உன்னை வணங்குகின்றேன்’ (குமாராயநம) எனத் தன்பால் உள்ள அஞ்ஞானத்தை ஒழிக்க வேண்டுவான்போல்வேண்டியதன் குறிப்புப்பொருள், குழவி நோயுற்றால் மருந்தைத் தாய் உண்பது போன்று உயிர்களின் அஞ்ஞான அவத்தையை (அறியாமை) ஒழித்தற்கும், உயிர்கள் முருகப்பெருமான் அடிகளை வணங்கி உய்தல் வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தற்கும் தாமே நடந்துகாட்டும் பாங்காகும்.

அறியாமை உலகில் சிக்கித்தவித்து ஊன நாடகம் ஆடிக்கொண்டிருக்கும் நமக்கு ஞான நாடகம் ஆடும் சிவபெருமான் நாம் உய்வதற்காகக் கூறியும் நடந்தும் காட்டிய திருவிளையாடலைக் குறிக்கும் மகாமந்திரம் இது. ஆன்மிக நெறிக்குக் குருவின் இன்றியமையாமையை உணர்த்தி அருளிய திறமும் இதுவாகும்.

மகான் வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் தாம் பாடியுள்ள ஆ நெழுத்தலங்காரம் என்னும் நூலில் இம்மந்திரத்தை கவுமாரசடக்கரம் என்று குறிப்பிடுவார். மேலும் நாற்புயங்களோடு கூடிய செந்நிற குகனுக்கே இம்மந்திரம் உரியதென்றும் இம்மந்திரத்தை முறைப்படி செபித்து முருகனையே மெய்ம்மையாகப் பற்றிநிற்பவர்கள் மூன்று உலகங்கட்கும் சென்று பகைவர்களை வெல்லும் ஆற்றல் பெறுவர் என்றும் இதனைச் சித்தர் முதலிய தேவர்களும் உறுதிபடக் கூறுவதாகவும் நவீன்றுள்ளார்.

“சுவ்வுடன் மாவும் ரகரநெடிலும் குலவுயல்வம்
நவ்வும் மவ்வும் புணர கவுமாரர் நலில் எழுத்தாறு

எவ்வுருவிற்கும் இசையாது நார்புயம்

ஏய்ந்திருக்கும்

செவ்வுருவ குகற்கே சொந்தமாம் எனச்

செப்பலுண்டே”

“வெற்றியிக்கும் கவுமார சடாக்கரம் மெய்ம்மைஎனப்
பற்றி நிற்பார்க்குத் திரிலோகத்தும் சென்று

பல்பகையும்

செற்றிடவல்ல திறல்உண்டாம் எனச்சித்தர்களும்

கொற்றிவடுகன் முதலாய தேவரும் கூறுவரே”²¹

என்பன சுவாமிகளின் திருவாக்கு.

இம்மந்திரத்தை ஒதுபவர்கள் தேவேந்திரன் ஆளும் அமராவதியை அச்சமின்றி ஆட்சிபுரியும் பாக்கியம் பெறுவதோடு எமவாதனை இன்றி முருகன் திருவடியில் சேர்ந்து மீண்டும் பிறவா நிலை பெற்றுப் பேரின்பப் பெருவாழ்வு பெறுவார்கள் என்பதனைத் திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள் பின்வரும் பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

“குமர நமவென்று கூறினார் ஓர்கால்

அமராவதிசென்று அரசாள்வர் - எமரசன்

கைபுகுதார் பேரூரன் கால்புகுவார்; தாயுதரப்

பைபுகுதார் சேரார் பயம்.”²²

‘குமாரசித்திரம்’ என்ற பெயர் ரிக்வேதத்தில் உள்ளதாலும், குமார உபநிஷத் என்று ஒரு உபநிஷதம் இருப்பதாலும் இம்மந்திரத்தின் தொன்மையை நாம் உணரலாம்.

‘நமசிவாய’ என்பது ‘சிவன் பொருட்டு நமஸ்காரம்’ என்ற பொருளில் யஜுர் வேதத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுப் பின்னர் பஞ்சாட்சர மந்திரமாக உயர்நிலை எய்தியது. அவ்வாறே தமிழ்நாட்டிலும் தொன்மைக்காலத்தில் முருகனடியார்கள் ‘நமக்குமாராய’ என்பதனை ‘முருகனுக்கு வணக்கம்’ என்ற பொருளில் ஒதிவந்து, பின்னர் மந்திரச் சொல்லாகவும் பயன்படுத்தி இருக்கலாம். கந்தபுராணக் காலத்திற்குப் பின்னர் சிவனே முருகன் என்ற கருத்துத் தமிழகத்தில் வேருன்றியது. அதனால் ‘நமசிவாய’ ‘சிவாயநம’ என்னும் சிவனுக்குரிய தூல, சூக்கும பஞ்சாக்கர மந்திரங்களுக்கு இணையாக முருகனுக்குரிய சடக்கர மந்திரத்தை

'நமக்குமராய' என்றும் 'குமாராயநம்' என்றும் முருகனடியார்கள் இருவேறுவிதமாக ஒதிவந்திருக்கலாம் (School of thought). 'குமார' என்பது பதியினையும் 'ய' என்பது ஆன்மாவையும் 'நம்' என்பது திரோதானம் (மறைப்பு) ஆணவம் முதலிய மலங்களையும் குறிப்பதாகக் கொள்ளின் சிவபஞ்சாக்கரத்திற்கு இணையாக முருகப்பெருமானது சடக்கரம் விளங்குதலை ஊகித்து உணர முடியும். 'சிவாயநம்' என்ற ஐந்தெழுத்தில் 'சிவ' என்பது போல் 'குமாராயநம்' என்ற ஆறெழுத்தில் 'குமார' என்பது உயர்ந்தது²³ என்று வாரியார் சுவாமிகள் கூறுவதும் இச்சிந்தனைக்கு மேலும் அரண் செய்யும்.

இம்மைப்பயனும் மறுமைப்பயனும் தரவல்ல தூலபஞ்சாக்கரத்திற்கு (நமசிவாய) இணையாக "நமக்குமாராய" என்ற நகாராதி சடக்கரமும், ஒருதலை மாணிக்கம் என்றும் முக்திபஞ்சாக்கரம் என்றும் போற்றப்பெறும் சூக்கும பஞ்சாக்கரத்திற்கு (சிவாயநம்) இணையாக 'குமாராயநம்' என்ற குகாராதி சடக்கரமும் முருகனடியார்களால் தொன்றுதொட்டுப் பயிலப்பட்டு வந்துள்ளன. திருமுருகாற்றுப்படை உரைக்குறிப்பும் இதனைத் தெரிவிக்கும். குகனருளும் சிவனருளும் வேறுபாடின்றி அபேத நிலையில் விளங்குதலைக் குருவருளால் உணர்ந்து தெளிந்த அடியவர்கள் போற்றிப் பேணிய மறைபொருட் செய்திகளாகும் (பரமரகசியங்களாகும்) இவைகள்,

"ஸ்ரீமாதாவாகிய உமையம்மையாரை ஒப்பர் தெய்வயானை அம்மையார், கைலைமலையைக் காக்கும் திருநந்தி கணங்களை ஸ்ரீகுகனடித்தொண்டராகிய வீரவாகு முதலியோரும் ஒப்பர்;..... சிவபக்தரைக் குகபக்தர் ஒப்பர்; சிவவழிபாடு ஒக்கும் குகனடிச் சேவை குகனருள் சிவனருளை ஒக்கும். ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை ஒக்கும் ஸ்ரீ சண்முகசடாட்சர ஜபம் இவ்வாறு எவற்றிலும் உய்த்துணர்க. ஈண்டுக்கூறியவை குருவருள் பற்றித் தெளியத்தக்க பரமரகசியமாம். சிவதீக்ஷை கேட்டு ஆசாரியரை - யடைந்து வழிபட்டுக் கேட்டுணரத்தக்கவை. ஈண்டுக்கூறி விளக்கற்பாலதன்றாம்" என்று கூறும் இலங்கையைச் சார்ந்த சோமசுந்தரேச சிவாச்சாரியார் கூற்றும் இத்தருணத்தில் ஒப்புநோக்கி மகிழத்தக்கது.²⁴

3.2 முருகாதி சடக்கரம்

‘முருக’ என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் அடியாக வழங்கி வரும் மந்திரம் “முருகாய நம” என்பது. இம் மந்திரத்தையும் சிலர் சடக்கரமாகக் கொண்டு செபித்து வருகின்றனர்.

முருகாய நம - பொருள் விளக்கம்

‘ஓம்’ என்ற பிரணவம் அகார உகார மகார என்ற மூன்று எழுத்துக்களின் கூட்டு வடிவமாகும் (சம்மேளனம்).

அ - படைத்தலைக் குறிக்கும்

உ - காத்தலைக் குறிக்கும்

ம - ஒடுக்குதலைக் குறிக்கும்

பரம்பொருளாம் இறைவனின் முத்தொழில்களையும் குறிப்பிடுவது ஓங்காரப் பிரணவம். ‘உ’ என்பது காப்புக்குரிய குறியீட்டு எழுத்து. இறைவனிடம் எக்காலத்தும் தம்மைக் காத்தலை (ரட்சித்தலை) வேண்டுதல் உயிர்களின் இயற்கைத்தன்மையாகும். ‘காக்கக்கடவியவன்’ முழுமுதற்பொருளாம் முருகப்பெருமான். கேவல தசையிலும் பெத்த தசையிலும் முத்த தசையிலும் - ஆக மூன்றுநிலைகளிலும் ஆன்மாக்களுக்குக் காப்பாக நின்று அருள்புரிபவன் முருகனே என்ற உண்மையை விளக்குவது ‘முருகு’ என்ற மந்திரச்சொல்.²⁵

மகர மெய்யில் உகர உயிர் ஏறி ‘மு’ ஆகும்

ரகர மெய்யில் உகர உயிர் ஏறி ‘ரு’ ஆகும்

ககர மெய்யில் உகர உயிர் ஏறி ‘கு’ ஆகும்.

மென்மை (ம்) இடைமை (ர்) வன்மை (க்) ஆகிய மூவின எழுத்துக்களோடு காப்பு உயிர் (உ) பெற்று ‘முருகு’ என்ற மந்திரமொழி தோன்றியது. முருகு என்ற மந்திரம் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் எச்சுழலிலும் உயிர்களைக் காத்தருளும் அரும்பெறல் தமிழ் மந்திரமாகும். “முருகு” என்ற தமிழ்ச் சொல்லடியாக உருவானதே “முருகாயநம” என்னும் மந்திரமாகும்.

வடமொழியில் உள்ள 51 எழுத்துக்களுக்கும் (மாத்ருகா அட்சரம்) மந்திரத்தன்மை உள்ளது போல், தமிழ் நெடுங்கணக்கில்

உள்ள எழுத்துக்களுக்கும் மந்திரத்தன்மை உண்டு என்று உறுதிபடக் கூறியவர் பாம்பன் சுவாமிகள். அதற்கு இலக்கியமாக அகர முதல் னகர இறுவாயாக வரிசைமுறையில் முப்பது செய்யுட்களில் 'சண்முககவசம்' இயற்றித் தமிழ் எழுத்துக்களின் மந்திரத்தன்மையைப் போற்றியுள்ளார்.

"கவசச் செய்யுட்களுள் சிலவற்றை விட்டுச் சிலவற்றைக் கூறலும் இடையில் எவரோடேனும் பேசுதலும் கூடாது. முன்பின் மாறிப் படித்தலும் ஆகாது மந்திர மாறுபாடு போல் விபரீதமாகலின்....." ²⁶ என்று அந்நூலின் அடிக்குறிப்பில் சுவாமிகள் எச்சரித்துள்ளதால் தமிழ் எழுத்துக்களின் மந்திரத்தன்மையை நாம் உணரலாம். எனவே மந்திரத்தன்மை கொண்ட தமிழ் எழுத்துக்களின் அடியாகத் தோன்றியதே 'முருகாயநம்' என்னும் மந்திரம் ஆகும்.

'முருகா என்ற நாமம் ஒரு கோடி நாமங்கட்குச் சமமானது; பிற நாமங்களைக் கோடிமுறை செபித்துப் பெறும் பயன்களை முருகா என்று ஒருமுறை செபித்தாலே பெறலாம்' ²⁷ என்பர் கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகள்.

"மொழிக்குத் துணை முருகா என்னும் நாமங்கள்" (70)
என்று கந்தர் அலங்காரத்திலும்,

"முருகன், குமரன், குகன் என்று மொழிந்து
உருகும் செயல் தந்து உணர்வு என்று
அருள்வாய் " (15)

என்று கந்தர் அநுபூதியிலும்,

"முருகா என ஓர் தரம் ஒதும் அடியார்
முடிமேல் இணைதான் அருள்வோனே"

என்று திருப்புகழிலும் முருக மந்திரத்தின் உயர்வினைச் சிறப்பித்துப் பாடுவார் அருணகிரிநாதர்.

அரும் பெறல் மரபின் பெரும் பெயர் முருக (270)
என்று திருமுருகாற்றுப்படையில் முருக நாமத்தைச் சிறப்பித்த நக்கீரர்,

"அஞ்சுமுகம் தோன்றின் ஆறுமுகம் தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சல் என வேல்தோன்றும் -வெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கின் இருகாலும் தோன்றும்
முருகா என்று ஒதுவார் முன்"

என்று தனிவெண்பாவிலும் இந்நாம மந்திரத்தை ஒதுவதால் அடியவர்கள் அடையும் பயன்களையும் விளக்கியுள்ளார்.

இதனை அடியொற்றிப் பிற்காலத்தில் வாழ்ந்தவரும் திருப்போரூர் முருகன் மீது சந்நிதிமுறை பாடியருளியவரும் ஆகிய சிதம்பர சுவாமிகள்,

“முருகாவன உனைஓதும் தவத்தினர் மூவுலகில்
அருகாத ிசல்வம் அடைவர் வியாதியடைந்து நையார்
ஒருகாலமும் துன்பம் எய்தார் பரகதி உற்றிடுவார்
பொருகாலன் நாடுபுகார் சமரபுரி புண்ணியனே”

என்று முருக (நாம) மந்திரத்தை ஓதும் தவப்பேறு வாய்க்கப்பெற்ற அடியவர்கள் பெறும் நன்மைகளை விரித்துரைத்துள்ளார்.

வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் ஆறெழுத்து அலங்காரத்தில் சமரசஞானம் தரவல்ல மந்திரம் இஃது என்றும், இதனைச் செபிப்போர்கட்கு முருகன் தம் அளவற்ற திருவிளையாடலைக் காணும் பேற்றினை அருள்வான் என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

“முகரம் இடையினத் துள்ளருகர முதிர்ந்திடுங்கர
யுகரநகர மகரம் என்றோங்கும் இவ்வாறெழுத்தும்
பகர வல்லார்க்குச் சமரசஞானம் பழுப்பதன்றிக்
குகர் அளவற்ற விளையாட்டுங் காணும்

குறிப்பெய்துமே”

(ஆறெழுத்தலங்காரம் - 16)

என்பது சுவாமிகளின் திருவாக்கு.

குமரன், குருபரன், கந்தன் ஆகிய திருவுருவங்கட்கும் மற்றும் அமரர்குழாம் தொழும் முருகனது திருவடிவங்கட்கும் உரியது ஓங்காரப் பிரணவத்தோடு கூடிய “ஓம் முருகாய நம” என்ற மந்திரமே என்பதனை,

“சமரசபோதம் தரவல்லதான சடாக்கரத்தை
விமலமதாய பிரணவத்தோடும் விளம்பிநர்க்குக்
குமரன் குருபரன் கந்தனின் மூவகைக் கோலமன்றி
அமரர்குழாம் தொழும் அந்நெறிமுர்த்தம் அனைத்துநன்றே”

(ஆறெழுத்தலங்காரம் 17)

என்றும் பாடுவார்.

தமிழகத்தில் வாழ்ந்தொளிர்ந்த முருகனடியார்கள் சிலர் 'முருகு' என்ற தமிழ்ச்சொல்லின் அடியாகத் தோன்றிய தமிழ் மந்திரமாகவே 'முருகாய நம' என்ற மந்திரத்தை ஏற்றுக்கொண்டு செபித்து வந்துள்ளமையினை இவ்வகச்சான்றுகள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன.

ஓம் குருவே நம

குருமுகமாக வந்து அடியவர்களை ஆட்கொள்ளும் அம்முருகனுக்குரிய பிறிதொரு சடக்கரம் 'ஓம் குருவே நம' என்பது. தந்தைக்குக் குருவாக விளங்கிய சுவாமிநாதன் முருகப்பெருமான் என்பது நாம் அறிந்த செய்தி.

குருவின் உருவம் உயிர்களின் கருமேனி நீக்க வந்த கருணைத் திருமேனியாகும். மந்திரங்கள் கடல்நீர் போன்றது. மேகம் உவர்த்தன்மையை மாற்றி, நன்னீராகத் தருதல் போல் குருநாதரும் மேகமாக மிளிர்ந்து மாணவனது அறிவின் பக்குவத்திற்கு ஏற்ப நன்னீர்மையுடைய மந்திரத்தை உபதேசம் செய்வார். உபாசகனுக்கு குரு மிகமிக இன்றியமையாதவர். 'குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே' என்பது அனுபூதி வாக்கு. 'உருவாய் அருவாய்' எனத்தொடங்கும் இவ்வனுபூதிச் செய்யுளினை நாளும் ஒதிவந்தால் தக்க தருணத்தில் நமக்கு சற்குரு ஒருவர் கிடைக்கப்பெற்று உய்வுபெற முருகன் அருள் முன்நிற்கும் என்று அனுபவ ஞானிகள் கூறுவார்கள்.

“திருவடியும் தண்டையும் சிலம்பும் சிலம்பு ஊடுருவப்
பொருவடி வேலும் கடம்பும் தடம்புயம் ஆறிரண்டும்
மருவடி வான வதனங்கள் ஆறும், மலர்க்கண்களும்
குருவடி வாய்வந்து என் உள்ளம் குளிரக்குதி

கொண்டவே”

(கந்தரலங்காரம் - 101)

என்பது கந்தரலங்காரம்.

ஓங்காரத்தோடு கூடிய இம்மந்திரத்தை 'சர்வசடாக்கரம்' (சடக்கரம்) என்பர் வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள். வேதத்தில் விளம்பப்படும் பிரமன் முதலிய பல தெய்வங்கட்கும் இஃது உரித்து என்றும் பெருமைமிக்க இச்சடக்கரத்தைச் செபிக்கும் தவவலி உடையவர்களின் உள்ளத்தில் ஒளிரும் தெய்வம் செவ்வேள் முருகனே (ஆறுமுகங்களில் ஒன்று) என்பதும் அத்தவஞானியின் உட்கிடக்கையாகும்.

“குருவேநம என்பது ஓங்காரம் கூடிக்குலவுமெனில்
பொருவேல் புனைந்த பிரான்முதலாவதி
போற்றிசைக்கும்
திருவேதத்துள்ள மெய்த்தேவர்க்கெல்லாம் தகும்
சேனாலகத்
தருவேந்தர் தேன்றிடில் கொள்ளும் சருவ
சடாக்கரமே.

தள்ளாப் பெருமை மலியும் சருவ சடாக்கரத்தை
எள்ளாத் தவத்தினர் எந்நெறியோர்கள் எனினும்
அவர்
உள்ளாடும் தெய்வம்எம் செவ்வேள் முகங்களில்
ஒன்றெனக் கைக்
கொள்ளாது இகழ்வர் கொல்லோர் கவுமாரம்
குறித்தவரே”

(ஆறெழுத்தலங்காரம் - 22&23)

என்பது சுவாமிகளின் அருள்கனிந்த வாக்கு.

3.3 சகாராதி சடக்கரம்

குமரப்பெருமானின் திருவாறெழுத்து (சடக்கரம்) குருபரம்பரை வழியில் ஒதி உணர்ந்து தெளியத்தக்க மறைபொருளாக இருந்தாலும் அத்திருவாறெழுத்தில் பலவகையான சடக்கரங்கள் அம்மரபு வழியில் பேணிப்போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட்டதனையும் மறுக்க இயலாது. ஒரு குருமரபினர் (குருபரம்பரையினர்) சகாராதி சடக்கரத்தையும் (குமாராயநம) (முருகு, உரையாசிரியர்களின்படி) பிறிதொரு குருமரபினர் சகாராதி சடக்கரத்தையும் (சரவணபவ) ஒதி வந்துள்ளமையினை உணரமுடிகிறது. வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் நான்கு வகையான சடக்கரங்களை விவரித்துள்ளார்^{27அ}. என்பதும் கருதத்தக்கது.

பிற்காலச்சோழர் காலங்களில் ஆகமநெறிக்கு உட்பட்டுத் தமிழ்நாட்டுத் தொல்பெருங் கோயில்கள் அமைக்கப்பெற்றதோடு, அத்திருக்கோயில்களின் கிரியை முறைகளும் அந்நெறிக்கு உட்பட்டே நிகழ்ந்து வந்தன. ‘ஆகமம்’ என்ற சொல்லுக்கு வந்தது என்று

பொருள். பரம ஆப்தருடைய திருநாவிலிருந்து வந்தது ; ஆப்த வாக்கியம் ஆகமம் ; ஆப்தர் - உள்ளது உரைப்போர். அந்த ஆப்தர் எல்லா உலகங்கட்கும் தலைவரான பரமசிவமே ஆவார்²⁷ தந்திரம் என்ற சொல்லிற்கும் ஆகமம் என்று பொருளுண்டு. சிவபெருமானால் கௌசிகருக்குச் (பஞ்சமுகோத்பவ ரிஷிகளில் ஒருவர்) சொல்லப்பட்ட ஆகமம் 'குமாரதந்திரம்'. காரணத்தில் காரணச்சுருக்கம் என்றும் அஷ்டாவிம்சதி தந்திரத்திலிருந்து சங்க்ரஹிக்கப்பட்டது (சுருக்கப்பட்டது) என்றும் மந்திரபேதமோ அல்லது கிரியாபேதமோ இந்நூலில் இல்லையென்றும் கருதப்பட்டு வருகிறது.²⁸

தென்னகத்தில் முருகனது வழிபாட்டு முறைகளை நெறிப்படுத்தியும் வகைப்படுத்தியும் கூறும் முதல்தூல் குமாரதந்திரமே ஆகும்.

இவ்வாகமநூல் தென்னாட்டில் தோன்றிய வடமொழிநூல் என்று அறிஞர் அசீம்குமார் சாட்டர்ஜி குறிப்பிடுகிறார்.²⁹

சூரபன்மனைச் சங்கரித்த பின்னர், திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கின்றார் முருகப்பெருமான். அப்பெருமானிடம் இசைவுபெற்று, பிரமன், இந்திரன் முதலியோர் குமாரதந்திர நெறிப்படி கும்பம், அக்னி, விம்பம் (உருவத்திருமேனி) என்னும் மூவகை இடத்திலும் முருகப்பெருமானை நிறுவி அகம் குழைந்து பூசனை புரிந்தனர் என்று கச்சியப்பர் பாடுகிறார்.

“எந்தை உமை தேர்ந்திட இயம்பிய குமார
தந்திர நெறிப்படி தவாது அறுமுகற்கு
முந்திய குடங்கர் முதல் மூவகையிடத்தும்
புந்தி மகிழ் பூசனை புரிந்தனர் பரிந்தே”³⁰

என்ற கச்சியப்பர் திருவாக்கு, தமிழ்நாட்டில் முருகன் திருக்கோயில்களில் குமாரதந்திர ஆகமம் பெற்றிருந்த செல்வாக்கை உறுதிப்படுத்துகிறது.

அந்நூலில் (குமாரதந்திரம்) சகாராதி சடக்கரமே (சரவணபவ) முருகனுக்குரிய திருவாறெழுத்து மந்திரமாகச் சுட்டப்பெறுகிறது. குகாராதி சடக்கரத்தை சண்மூர்த்தி (ஆறுமந்திரங்கள்) மந்திரங்களில் ஒன்றாக மட்டுமே அந்நூல் குறிப்பிடுகிறது. உபாகமங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படும் “குமாரதந்திர” முறைப்படி தமிழ்நாட்டில் விளங்கும் முருகன் திருக்கோயில்களில் வழிபாட்டுமுறைகள் (ஸ்தாபனம், த்யானம், பீஜம், மந்த்ரம், ந்யாசம், அர்ச்சனம், தீபாராதனம், நைவேத்யம்

முதலிய கிரியைகள்) நடைபெறத் தொடங்கிய காலங்களில் அந்நூலை அடியொற்றியே பெரும்பான்மையான முருகனடியார்கள் சகாராதி சடக்கரத்தையே முருகமந்திரமாகப் போற்றி வந்துள்ளமையினையும் வரலாறு நமக்கு உணர்த்துகின்றது.

“ஓம் ஸ்ரூம் ஸ்கந்தாய நம” ³¹

என்பதனை முருகப்பெருமானுக்குரிய மூலமந்திரமாகக் குறிப்பிடிலும், “ஓம் சரவணபவ ஹ்ரீம்” என்பதனையே சடக்கர மந்திரமாக அந்நூல் அறுதியிட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.³²

கந்தபுராணம் இயற்றி அருளிய கச்சியப்பருக்குப் பின்னர் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் முருகபக்தி இலக்கியத்தினைச் சந்தச்சுவையுடன் பொதுமக்களுக்கும் கொண்டுசென்ற பெருமை உடையவர் அருணகிரிநாதர். அப்புலவர் பெருமான் தம் நூல்களில் பலவிடங்களில் திருவாறெழுத்தைச் சகாராதி சடக்கரமாகவே குறிப்பிடுகின்றார் என்பது அறிஞர்களின் துணிபு.

“சரவணபவநிதி அறுமுக குருபர

சரவணபவநிதி அறுமுக குருபர

சரவணபவநிதி அறுமுக குருபர எனவேரதித்

தமிழினில் உருகிய அடியவர் இடமுறு

சனனம ரணமதை ஒழிவுற சிவமுற

தருபிணி துளவர எமதுயிர் சுகமுற அருள்வரயே”³³

என்பது திருப்புகழ்.

சாக்த உபாசகர்களால் பூசையில் பயன்படுத்தப்பெறும் பஞ்சதசாஷுரி மந்திர (பதினைந்து எழுத்துக்கள்) எழுத்துக்களின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ லலிதா திரிசதி (300 நாமங்கள்) அருச்சனை போன்று ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய திரிசதி அருச்சனை (300 நாமங்கள்) முருக உபாசகர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. ஆறுபகுதிகளாக அமைந்துள்ள அம்மரபுவழி திரிசதி நாமாவளியில் ஒவ்வொரு பகுதி நாமாக்களுக்கு முன்னர் “சமுதாய மாறலாக” மாறிமாறிச் சொல்லும் முருகனது மூலமந்திரம் சகாராதி சடக்கரமே . ஸ்ரீ அகத்திய சம்ஹிதையில் கூறப்பட்டுள்ள ஸ்கந்த யந்திர ஆவரண பூசையில் வழிபடப்பெறும் ஸ்கந்தயந்திரத்திலும் சகாராதி சடக்கரமே பிந்துவைச் சுற்றியுள்ள முக்கோணத்தில் பொறிக்கப்பட்டுப் பூசையில் பயன்பட்டு வருதலும் கருதத்தக்கது. அறுகோணங்களாக

அமைந்துள்ள முருகனுக்குரிய வசியச்சக்கரம், ஆகருடணச்சக்கரம், மோகனச்சக்கரம் முதலியவைகளிலும் சகாராதி சடக்கரமே மந்திரமாக எழுதிச்செபித்து வருதலும் அனைவரும் அறிந்த செய்தியே.

முருக நெறியினைத் தோத்திர முறையில் பாடியதோடமையாது, சாத்திர நிலையிலும் (Meta Physics) நூல்கள் இயற்றிக் குகக்கடவுள் வழிபாட்டைத் தமிழகத்தில் நிறுவியவர் ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகளே ஆவர் என்பதனை நன்கறிவோம். குமாரதந்திரத்தின் கருத்தை அடியொற்றிச் சகாராதி சடக்கரமே நாம் செபிக்கக் தக்க திருவாறெழுத்து என்று வெளிப்படையாகக்கூறி முருகன் அடியார்கட்குக் குழப்பமின்றித் தெளிவுபடுத்தியவர் அம்மாபெரும் தபோதனராகிய சுவாமிகளேயாவர். வண்ணச்சரபம் தண்டபாணிசுவாமிகள் தாமியற்றிய ஆறெழுத்தலங்காரத்திலும் நான்கு வகையான சடக்கரத்தைப் பற்றி விரிவாகப் பேசியுள்ளார். எனினும் முருகனடியார்களின் ஐயத்தைப் போக்கித் திருவாறெழுத்து இதுதான் என்று தெளிவாகச் சுட்டியவர் பாம்பன் சுவாமிகள் என்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் 20-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் சகாராதி சடக்கரத்தையே பெரும்பான்மையான முருகனடியார்கள் மூலமந்திரமாகக் கொண்டிருந்தனர் என்பதற்கு ஸ்ரீ சடாக்ஷர அஷ்டோத்திர சதநாம ஸ்தோத்திரம், ஸ்ரீ சரவண மந்திராக்ஷரஷ்டக ஸ்தோத்திரம், சடாக்ஷர கீதம், ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய ப்ரஸந்ந மாலா மந்திரம் போன்ற நூல்களும் 'ஆறெழுத்தந்தாதி', "கந்தர் சஷ்டி கவசம்" போன்ற நூல்களும் ஆதாரமாகத் திகழ்கின்றன. முருகனைக் குறித்த தோத்திர நூல்களாகிய மாலை, பிள்ளைத்தமிழ் போன்ற சிற்றிலக்கியங்கள், தமிழ்க் கீர்த்தனைகள் ஆகியவற்றில் ஆங்காங்கே காணப்படும் குறிப்புக்களும் சான்றாதாரங்களாகத் திகழ்கின்றன.

ஞானமே உருவாகத் திகழும் முருகனைக் குருவாகப்பெற்றுப் பெருந்தவநெறியில் நின்று பல்லாயிரம் பாடல்களை வழங்கிய பரமகுருநாதர் ஸ்ரீவண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் தாம் அருளிய ஆறெழுத்தலங்காரத்தில் விவரிக்கும் நான்கு வகையான சடக்கரங்களில் ஆறுமுகங்களைக்கொண்ட சண்முக மூர்த்திக்கே இம்மந்திரம் உரியதென்றும் வேறு எம்மூர்த்திகட்கும் இம்மந்திரம் ஒவ்வாது என்றும் உரைத்துள்ளார்.

“சவ்வரதியாம் எழுத்தாரும் பரமன் தழல்விழியில்
செவ்வானச் சேரதி யெனத்தோன்றித் தானவர்

சீரழித்துத்

தவ்வரது பெண்ணுலகம் குடியேற்றிய சண்முகற்காம்
ஓவ்வரது மற்றிங்கொரு மூர்த்திக்கேனும் என்று

ஓதுமினே

(ஆறெழுத்தலங்காரம் - 21)

என்பது சுவாமிகளின் திருவாக்கு

எனவே, அறுமுக முருகனுக்கே உரிய தனிச்சிறப்புடைய உயர்ந்த மந்திரமாக இதனைச் சுவாமிகள் கொண்டுள்ளார் என்பதனை உணர்கின்றோம். எத்தகைய குறைகளும் இல்லாத சிறப்புடைய மந்திரம் இஃது என்பதனை “ஊறுபடா சகரம்” என்று “கவுமார முறைமை”³⁴ என்னும் நூலிலும் தண்டபாணி சுவாமிகள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

ஸ்ரீ குகானந்த நாதரின் மாணவரும் ஸ்ரீ வித்யாபூசை முறைகளிலும் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய ஆவரண பூசை முறைகளிலும் ஆழங்காற்பட்டுப் பலப்பல அரிய நூல்களை இயற்றியவரும் “ஸ்ரீ சுப்ரஹ்மன்ய தத்துவம்”, “கந்தபுராண சங்க்ரகம்” போன்ற முருகபரமான நூல்களைப் படைத்தவரும் ஸ்ரீ குகானந்த மண்டலியை நிறுவினவரும் ஆகிய ஸ்ரீசிதானந்த நாதர் (பிரம்மஸ்ரீ ந. சுப்பிரமணிய ஐயர்) அவர்களின் குருபரம்பரையில் உபதேசிக்கப் பெற்றுவரும் மூலமந்திரம் சகாராதி சடக்கரமே ஆகும்.

ஸ்ரீவித்யா உபாசகர்களுக்கு உபதேசிக்கப்பெறும் ஸ்ரீ வித்யா பஞ்சதசாக்ஷரியைப் போல முருக உபாசகர்களுக்கு உபதேசிக்கப்பெறும் மந்திரம் ஸ்ரீசுப்பிரமணிய பஞ்சதசாக்ஷரியாகும்.

“ஓம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் ஐம் ஈம் நம் லம் டிஸௌம்
சரவணபவ”

என்பதே அத்திருமந்திரம். ஸ்ரீசிதானந்த நாதகுருபரம்பரையினர் இம்மந்திரத்தையே இன்றும் மாணவர்கட்கு உபதேசித்து வருவதால் சகாராதி சடக்கரத்தின் செல்வாக்கே தமிழகத்தில் மேலோங்கி இருப்பதனை உணர்கின்றோம்.

சடாக்கரமா? சடக்கரமா? (ஷடாக்கரமா? ஷடக்கரமா?)

சரவணபவ என்னும் திருவாறெழுத்தினைப் பெரும்பாலோர் (கற்ற பாவலர்கள் உட்பட) சடாக்கரம் (ஷடாக்கரம்) என்றே எழுதியும் பேசியும் வருதலைக் காண்கின்றோம். ஷட்+அக்ஷரம் என்னும் இரண்டு சொற்களும் ஷடக்கரம் என்றுதான் வடமொழி இலக்கணப்படி புணர்ந்து வருமே அன்றி, ஷடாக்கரம் என்று புணர்ந்து வராது. இது வழக்கத்தில் வந்த பிழையாகும் என்றும் இத்தவற்றைக் களைவது அரிதாக உள்ளது என்றும் வருந்துவர் பாம்பன் சுவாமிகள்.³⁵

திருவாறெழுத்தினை வடமொழி ஒலியில் சொல்லவும் எழுதவும் விரும்பும் அன்பர்கள் இனியாகிலும் சடக்கரம் என்றே சொல்லுதலும் எழுதுதலும் வேண்டும்.

குறுமுனி (அகத்தியர்) தேற நெடுமறை விரித்தவனும் இறையனார் அகப்பொருளுக்கு உரைதேர்ந்தவனும் இலக்கண விதி (சந்திவிதி-வீரசோழியம்) கூறி, கந்தபுராணக் கச்சியப்பரைக் கற்றோர் அவையில் (காஞ்சிபுரம் - குமரகோட்டம்) காத்தருளியவனுமாகிய அக்கந்தக் கடவுளுக்கு நாம் ஆற்றும் நன்றிக்கடனும் அஃதே ஆகும்.

சரவணபவ - பொருள் விளக்கம்

சரவணபவன் என்பது சர + வந + பவன் எனப்பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற கரத்தின் முன்வந்த நகரம் ஒரு மொழிக்கண்ணதாயின் ணகரமாய் திரியும் என்னும் வடமொழி இலக்கணம் பற்றி நகரம் ணகரமாக திரிந்தது. இச்சொல்லை மந்திரமாக உச்சரிக்கும்பொழுது ணகரம் பொருந்த “சரவணபவ” என்றே சொல்லுதல் வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்துவர் பாம்பன் சுவாமிகள்.³⁶

பாம்பன் சுவாமிகள் - விளக்கம்

சரவணபவன் - சரவணம் என்னும் நாணல் புற்கள் செறிந்து சூழ்ந்துள்ள பொய்கையில் தோன்றியவன் என்றும், சரம் - நாணல் புல் ஆதலால் அதனிடையே வெளிப்பட்ட இறைவன் சரஜந்மன் சரவணபவன் ஆயிற்று என்றும் பெயர்ச்சொல் நிலையில் பொருள் காண்பார்.

இறைவனது திருப்பெயர்களே மிக உயரிய நிலையில் மந்திரமாகச் செபிக்கும் மரபு தோன்றிய காலத்தில் அப்பெயர்களில்

உள்ள தனித்தனி எழுத்துக்களுக்கும் பொருளும் விளக்கமும் காணும் போக்கை சைவ சாத்திர நூல்களில் காணமுடிகிறது. இம்முறையில் சடக்கரத்தில் உள்ள எழுத்துக்களுக்கும் சுவாமிகள் கீழ்க்காணுமாறு விளக்கம் தந்துள்ளார்கள்.

ச - மங்களம்

ர - ஒளி, கொடை

வ - சாத்துவிகம் (அமைதி)

ந(ண) - போர்

பவ - உதயமானவன்

எனப்பொருள்கொண்டு இத்தகைய பெருமைகளோடு உதயமானவன் சரவணபவன் ஆவான் என்பார்.

முருகப்பெருமான் திருவவதாரத்தின் பொழுது, சிவபெருமானின் ஐந்து முகங்களுமே அதோமுகத்துடன் சேர்ந்து ஆறுமுகங்களாகியது என்பதனை உணர்வோம். அவ்வாறே ஓம் நமசிவாய என்னும் பிரணவத்தோடு கூடிய ஆறெழுத்து மந்திரமே முருகனுக்குரிய திருவாறெழுத்து மந்திரமாயிற்று என்று கொள்ளலாம்.

“நன்முகம் இருமூன்றுண்டால் நமக்கவை தரமே கந்தன்
தன்முக மாகியுற்ற தாரகப் பிரம மாகி
முன்மொழி கின்ற நந்தம் மூவிரண் டெழுத்துமொன்றாய்
உன்மகன் நாமத் தோரர றெழுத்தினை உற்றவன்றே”

என்ற கச்சியப்பர் வாக்கால் இதனை உணரலாம்

ச - செல்வத்தையும்

ர - கல்வியையும்

வ - இருமைப்பேறுகளையும் (போகம், மோட்சம்)

ண- புகைவரை வெல்லும் ஆற்றலையும்

ப - மீரணத்தை வெல்லும் சக்தியையும்

வ - நோயற்ற வாழ்வினையும்

தரவல்ல ஆற்றல்மிக்க பீஜாட்சரங்கள் இவை என்றும் ஆன்மீக அறிஞர்கள் குறிப்பிடுவர்.³⁷

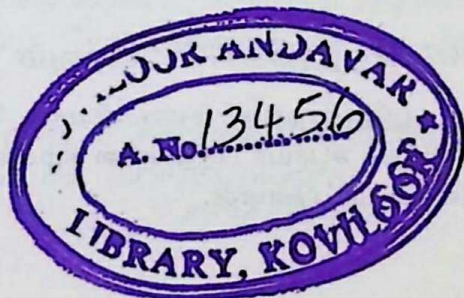
சரவணபவ என்னும் இவ்வாறெழுத்தில் வருகின்ற எழுத்துக்கள் ஏனைய எழுத்துக்களைப் போன்று வடிவம் பெற்றிருந்தாலும், ஒவ்வொரு எழுத்துக்களுமே மந்திரசக்திகளை உடையன என்பதனையும் ஒவ்வொரு பயன்களைத் தரவல்லன என்பதனையும் முருகனடியார்கள் உளங்கொள்ளல் வேண்டும்.

திருவாறெழுத்தாகிய இம் மகாமனு(மந்திரம்)வைத் தான் வள்ளிதெய்வயானையாகிய இருவரும் முருகனை மணாளனாக விரும்பி முன்னொரு காலத்தில் தவம் செய்தபொழுது, செபித்ததாக வடமொழியில் உள்ள ஸ்காந்த மகாபுராணம்³⁸ கூறும்.

ப்ரம்மஸ்ரீ ந. சுப்பிரமணி ஐயர் அவர்களின் விளக்கம்

“ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய தத்துவம்” என்னும் அரிய நூலை எழுதிய இவ்வாசிரியர் மெய்ப்பொருள் நிலையில் சகாராதி சடக்கரத்திற்கு விளக்கம் தருகின்றார்.

சரவணம் என்பது நாணற்காடு. நாணல் ஓர் அற்பமாகிய புல்வகை. மண்ணிலிருந்து தான் மூலிகைகள் தோன்றின என்னும் உபநிடதக்கருத்துப்படி “சரவணம்” மூலிகைகளை உணர்த்துவதோடு “உபலட்சணமாய் ஐம்பெரும்பூதங்களைக் குறிப்பிடும். எனவே, ஐம்பெரும் பூதங்களின் வடிவமாகத் திகழும் பிரபஞ்சமே சரவணமாகும். பிரபஞ்சம்தான் பரம்பொருளின் இருப்பிடம் (அபிவியஞ்சகமாகும்). தமிழில் பழங்காலத்தில் எழுத்துக்களால் எண்களைக் குறிப்பிட்டு வந்தமை அறிவோம். வடமொழியிலும் அம்முறை உண்டு. சர(ஸர) என்பது இருபத்தைந்து என்ற எண்ணைக் குறிக்கும். வணம்-வனம்-கூட்டம். ஆகவே, இருபத்தைந்து தத்துவங்களின் கூட்டம் ஆகும் இப்பிரபஞ்சமே சரவணமாகும். தத்துவ வடிவில் உள்ள பிரபஞ்சம் அனைத்திற்கும் அதிஷ்டானமாய் அதனுள் விளங்குபவனே சரவணபவன் என்று விளக்கம் காண்பர்.³⁹

3.4 குமார தந்திரம் முதலிய நூல்கள் சுவையும்

முருக மந்திரங்கள்

3.4.1 குமார தந்திரம்

மூர்த்தி மந்திரங்கள்

1. ஒம் ஸும் ஸுப்ரஹ்மண்யாய நம :
2. ஒம் கும் குமராய நம :
3. ஒம் ஹம் ஹரஸூநவே நம :
4. ஒம் ஸும் ஸுராக்ரஜாய நம :
5. ஒம் ஸேம் ஸேனாபதயே நம :
6. ஒம் ஸும் ஸுரேச்வராய நம :

சண்மூர்த்தி மந்திரங்கள்

1. ஒம் ஜகத்புவே நம :
2. ஒம் வசத்புவே நம :
3. ஒம் விச்வபுவே நம :
4. ஒம் ருத்ரபுவே நம :
5. ஒம் ப்ரம்ஹபுவே நம :
6. ஒம் புவனபுவே நம :

மூலமந்திரம்

ஒம் ஸ்கும் ஸ்கந்தாய நம :

சடக்கர மந்திரம்

ஒம் சரவணபவ ஹ்ரீம்.⁴⁰

பீஜாஷ்டிரங்களோடு கூடிய மூர்த்தி மந்திரங்களையே பூநீமத் பாம்பன் சுவாமிகள் சண்மூர்த்தி மந்திரங்களாகக் கொள்வார்கள்.

3.4.2 பிறநூல்களில் காணும் முருக மந்திரங்கள்

பூநீகுகாநந்த மண்டலியார் வெளியிட்ட சிதாநந்தநாதரின் பூநீவித்யா சபர்யா பத்ததியில் கீழ்க்காணும் கார்த்திகேய மந்திரங்கள் விளம்பப்பட்டுள்ளன.

1. ஓம் ஐம் கூடம் குமாராய நம :
2. ஓம் ஹ்ரீம் ஸ்ரீம் ஸம் ஸுப்ரஹ்மண்யாய வைரி
தைர்யம் சலயசலய ஸ்வஹா
3. ஓம் ஹ்ரீம் ஸ்ரீம் க்லீம் ெஸள : ஸ்கந்தாய நம:
4. ஓம் ெஸளம் ஸரவணபவ
5. ஓம் வம் ெஸள: ஸரவணபவ கம் ஸ்வஹா ஓம்
6. ஓம் ஸ்ரீம் க்லீம் ஹ்ரீம் ஐம் ெஸளம் ஈம் கம்
ரம் வம் ஸரவணபவ (பஞ்சதசாக்ஷரி)

3.4.3 குமார உபநிஷத் குறிப்பிடும் பஞ்சதசாக்ஷரி மந்திரம்

“ஓம் ஹம்ஸ : தஸ்மை குமாராய நமோஅஸ்து
ஓம் ெஸளம் ஸரவணபவ
ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் ெஸள : நம :
ஓம் ஹம்ஸ : தஸ்மை குமாராய நமோஅஸ்து

ஸ்வஹா”

“ஸ்ரீசுப்ரமண்ய ஆனந்த தத்வ பிரகாசம்” என்னும் நூலில் ஸ்ரீமத் புலனேஸ்வரி சுவாமிகள் “ஸ்ரீஸ்கந்த மந்த்ரங்கள்” என்ற தலைப்பில் கீழ்க்காணும் மந்திரங்களைத் தருகின்றார். மந்திர நூல்களில் இருந்தும் ஆகமங்களில் இருந்தும் கிடைத்தவை இம்மந்திரங்கள் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

3.4.4. சுப்பிரமணிய பஞ்சதாசாக்ஷரி மந்திரம்

“ஓம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் ஐம் ஈம் நம் லம்
ெஸளம் சரவணபவ”

இந்த மந்திரத்தைக் குருமுகமாக உபதேசிக்கப்பெற்று நம்பிக்கையோடு செபித்து வருபவர்கட்கு பிள்ளைப்பேறு, எடுத்த காரியத்தில் வெற்றி, வீரம், பாதுகாப்பு, நீள்ஆயுள், நிறைசெல்வம், உயர்புகழ் முதலியன அனைத்தும் கிடைக்கும் என்று “சாரதாதிலகம்” என்ற நூல் கீழ்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது.

“ஸந்தானம் விஜயம் வீர்யம் ரக்ஷாமாய: ஸ்ரீயம்யச:
ப்ரதத்யாத் ஸாதகஸ்யாக ஸுப்ரஹ்மண்ய:
ஸுராக்ஷித:”

3.4.5 ஆகமங்களில் காணும் மூலமந்திரங்கள் :

ஓம் ஸ்ரூம் ஸ்கந்தாய நம :

ஓம் ஸும் ஸுப்ரஹ்மண்யாய நம :

ஓம் க்ரூம் கும் குமாராய நம :

ஓம் ஸும் ஸ்வாயிங்குஹாய நம :

ஓம் சீம் சம் சரவணபவாய நம :

ஓம் ஹ்ரீம் ஷம் ஷண்முகாய நம :

3.4.6 “தந்த்ரஸமுச்சயம்” என்னும் நூலில் குறிப்பிடும் ஷண்முக மந்திரங்கள் :

1. ஸனத் குமாராய நம:

2. ஸ்கந்தாய நம:

3. இந்த்ராய நம :

4. விசாகாய நம :

5. ஷஷ்ட்யை நம :

6. ஷண்முகாய நம :

3.4.7 முருகப்பெருமானுக்குரிய காயத்ரி மந்திரங்கள் :

1. தத்புருஷாய வித்மஹே மஹாஸேனாய தீமஹி
தன்ன: ஷண்முக: ப்ரசேதயாத்

-தைத்ரீய ஆரண்யகம்.

2. ஷண்முகாய வித்மஹே மஹாஸேனாய தீமஹி
தன்ன: ஷஷ்ட: ப்ரசேதயாத்:

அதர்வணவேதத்திய மஹாநாராயணோபநிஷத்

3. மஹாஸேனாய வித்மஹே ஷடானனாய தீமஹி
தன்ன: ஸ்கந்த: ப்ரசேதயாத்:

- காமிகாகமம்

4. மஹாஸேனாய வித்மஹே வாக்விசத்தாய
தீமஹி
தன்ன: ஸ்கந்த: ப்ரசேதயாத்:

- லிங்கபுராணம்

5. கார்த்திகேயநய வித்மஹே சக்திஹஸ்தநய தீமஹி
தன்ன: ஸ்கந்த: ப்ரசோதயநத்:

-குமாரதந்த்ரம்

6. கார்த்திகேயநய வித்மஹே சக்திஹஸ்தநய தீமஹி
தன்னேன குஹ: ப்ரசோதயநத்:

7. குக்குடத்வஜநய வித்மஹே வஜ்ரஹஸ்தநய தீமஹி
தன்ன: ஸ்கந்த: ப்ரசோதயநத்:

அகோரசிவாசார்யநின் க்ரியாக்ரமத்யோதநிகை

8. மஹநஸேநநய வித்மஹே சக்திஹஸ்தநய தீமஹி
தன்ன: ஸ்கந்த: ப்ரசோதயநத்:

-ஈசான சிவகுருபத்ததி

9. தத்குமாரநய வித்மஹே கார்த்திகேயநய தீமஹி
தந்ந: ஸ்கந்த: ப்ரசோதயநத்:

-தைத்ரீய மைத்ரநயண ஸம்ஹிதை

கந்தர் அநுபூதியின் 51 பாடல்களுக்கும் 51 விதமான
(பயன்பாட்டிற்குரிய) முருக மந்திரங்களை ஒதிப் பயனடைந்த
சித்தநெறியினரும் தமிழகத்தில் உண்டு.⁴¹ விரிவான விளக்கங்களையும்
செய்திகளையும் மா.பா. தியாகராஜமுதலியநின் கந்தர் அநுபூதி
உரையில் காணலாம். (சமாஜ வெளியீடு)

அவற்றுள் சில மந்திரங்கள்:

அநுபூதிப் பாடல்	மந்திரம்	பயன்
1. வினை ஓட (41)	ஓம் ஐயும் கிலியும் சவ்வும் கிலியும்	மநயை தெளிதல் மயக்கம் தெளிதல்
2. முருகன் தனிவேல் (13)	ஓம் சரவணபவ ரிவுங் ஆங்	இருள்வழியில் நடக்கும்பொழுது முருகன்துணைவர
3. கார்மநிசை (10)	ஓம் சண்முகபவ கிறாங்கிறாங்	யமதண்டனை விலக்க.

தென்னாடுடைய சிவனே எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவன் எனப் போற்றப்படுவது போல், தமிழ்நாட்டுத் தொல்பெருங் கடவுளாம் முருகனே பலநாட்டவர்களாலும் பலப்பல பெயர்களால் அழைக்கப்பெற்று அனைவராலும் தத்தம் இறையெனப்போற்றி வணங்கப்பெறும் முழுமுதற் கடவுளாகத் திகழ்பவன்.

“கொங்கணர் ஆரியர் ஒட்டியர் கோசலர்

குச்சரராம்

சிங்களர் சோணகர் வங்காளர் நழர் தெலுங்கர்

கொங்கர்

அங்கர் கலிங்கர் கன்னடர் துருக்கர் அனைவருமே

தங்கட் தங்கட்கு இறை நீ யென்பர் பேரரிச்

சரவணனே”

என்ற பழம்பாடல், முருகவழிபாடு இந்தியா முழுவதிலுமன்றி கடல்கடந்த நாடுகளிலும் ஒங்கிப் பரந்து வளர்ந்து வந்துள்ளமையினை வலியுறுத்தும். அதனால் முருகவழிபாட்டாளர்களுக்குரிய முருகமந்திரங்களும் பலவாகப் பெருகிக் காணப்படுகின்றன. வடமொழியில் உள்ள 51 எழுத்துக்களையும் மந்திரங்களாகக் கருதும் போக்கும் அவைகளையே தெய்வங்களாகக் கருதும் போக்கும் இருந்ததாலும் மந்திரங்கள் பெரும்பாலும் வடமொழி எழுத்துக்களாலேயே ஒதப்பட்டும் எழுதப்பட்டும் வந்தன. வேதநெறிகளை உள்ளடக்கிக்கொண்ட அனைத்து மதங்களும் இந்துசமயம் என்ற மாபெரும் கடலுள் சங்கமமாகி விடுவதால் அனைத்துக் கடவுள்களின் மந்திரங்களும் பெரும்பாலும் வடமொழி எழுத்துக்களாலேயே எழுதியும் உச்சரிக்கப்பட்டும் வந்துள்ளன. தமிழகத்தில் மட்டும் முருகமந்திரங்கள் இருமொழிகளிலும் இயன்று வழங்கி வந்தன என்பதும் அறிஞர்கள் உளங்கொளத்தக்கது.

சிந்திக்கிலேன் நின்று சேவிக்கிலேன் தண்டைச் சிற்றடியை வந்திக்கிலேன் ஒன்றும் வாழ்த்துகிலேன் மயில்வாகனனைச் சந்திக்கிலேன் பொய்யை நிந்திக்கிலேன் உண்மை சாதிக்கிலேன் புந்திக் கிலேசமும் காயக் கிலேசமும் போக்குதற்கே.

3.5 சகாராதி சடக்கரத்தின் சிறப்புகளும் செபிக்கும் முறைகளும்

திருமுருகாற்றுப்படை உரையாசிரியர்களும் குமாரதந்திரமும் பிறநூல்களும் முருகனுக்குரியதாகப் பல மந்திரங்களைக் கூறினும் தொன்றுதொட்டு முருகனடியார்களால் வழக்கத்தில் பெரிதும் போற்றிச் செபிக்கப்படும் மந்திரம் சகாராதி சடக்கரமே ஆகும். திருமுருகாற்றுப்படையின் உரையாசிரியர்கள் தரும் குறிப்பின்படி சகாராதி சடக்கரமும் (குமாராயநம) ஒருசில குகனடியார்கள் சிலரால் பழக்கத்தில் செபிக்கப்பட்டு வந்தாலும், பெரும்பான்மையான குருபரம்பரையில் வழங்கி வருவது சகாராதி சடக்கரமே (சரவணபவ) ஆகும். இம்மந்திர மனுவைச் செபிக்கும் முறைகளைக் குருமுகமாக மாணவர்கள் தெரிந்து தெளிந்து செபித்து வருதலே தகுதியும் முறையுமாகும். இருப்பினும் திருவாறெழுத்தைச் செபிக்கும் முறையினை எழுத்துருவில் (நூல்வடிவில்) முதன்முதலாகத் தமிழலகுக்கு வழங்கிய பெருமை ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகளையே சாரும். சிவஞானதீபம். திருவலங்கற்றிரட்டு, பரிபூரணானந்தபோதம், தகராலயரகசியம் போன்ற நூல்களிலும் அந்நூல்களின் உரைப்பகுதிகளிலும் ஆங்காங்கே சுவாமிகள் அம்மந்திர மனுவைச் செபிக்கும் முறைகளை விளக்கிச் செல்கிறார்கள்.

பிரப்பன் வலசை (இராமநாதபுர மாவட்டம்) என்ற ஊரில் மயானத்தில் குழிவெட்டி அதனுள் 35 நாட்கள் தவமிருந்தவரும், தவம் தொடங்கிய ஏழாம்நாளே இளையபரமசிவனாரின் (முருகன்) காட்சியும் குருமொழியும் பெற்றவரும்⁴² சைவசித்தாந்த சிவஞானபானுவாய் விளங்கியவருமாகிய அப்பரமஞானி செபித்தது சகாராதி சடக்கரமே என்பதனைத் தம் நூல்களில் பல இடங்களில் சுட்டிச் செல்கின்றார்கள்.

“தேவனும் தேவியும் திருவுரு அருவம்
மேவியனாதியாய் மீளிர்தல் சண்முகம் என்று
ஆவலுற்று உணர்பவர் அழிவுறா வண்ணம்
சாவினைத் தடுப்பது சரவண பவலே”

என்று திருவலங்கற்றிரட்டில் சகாராதி சடக்கரத்தின் சிறப்பினை வலியுறுத்திப் பாடியுள்ள அத்தவஞானி பல திருத்தலங்கட்கும் சென்று அங்குள்ள திருக்கோவில்களில் எழுந்தருளியுள்ள முருகன் சந்நிதியில்

நின்று சேவித்து செபிப்பது இவ்வாறெழுத்து மந்திரமே என்பதனை,

**“தோத்திரம் ஷொல்வேன் தொழுவேன் - கேத்திரம்
சென்று சேவித்து செபிப்பேன் நின் ஆறெழுத்து
என்று அறையும் மந்திரமும் என்கோவே”**

என்று உளமுருகப் பாடுகின்றார்.⁴³

முருகனது முழுமுதல் தன்மையினைப் (பரத்துவம்) பல்வேறு
கோணங்களில் விளக்கும் நூல் திருவலங்கற்றிரட்டு.

**“ஏமருள் சுவ்வும் ரவ்வும் லவ்வும் - எங்கோமான்
மாமலின் ணவ்வும் புவ்வும் லவ்வும் - எங்கோமான்
ஓமொடு ரீயும் ஐயும் கிலியும் - எங்கோமான்
ஆமயம் வெல்லும் ஓளவும் ஷௌவும்-எங்கோமான்”** ⁴⁴

எனப்பாடும் அந்நூற் பகுதியில் சடக்கரங்களையும் அத்துடன்
இணைத்துச் செபிக்கப்படும் பீஜாக்கரங்களையும் சடக்கர பாவனனாக
விளங்கும் செவ்வேளாகவே காணும் பாம்பன் சுவாமிகளின்
உள்ளக்கிடக்கையினை நாம் உணரமுடிகிறது.

“தயாமுல தன்மம்” என்னும் தத்துவத்தில் நின்று
தாழ்ந்தோர்கெல்லாம் நலம் கொடுக்கும் நம்பி⁴⁵ யாகச் சிவபெருமான்
விளங்குதல் போல், முருகனும் திகழ்தலைத் “தயாவறா நெஞ்சச்
சடக்கரத் தேவு” என்றே குறிப்பிட்டு அக்குமார சிவத்தின் கசிந்த
கனிந்த கருணைத்திறத்தைப் போற்றுவார்.⁴⁶ இங்கும் முருகனைத்
திருவாறெழுத்து வடிவினனாகவே காண்கின்ற சுவாமிகளின்
உளக்குறிப்பினை உணர்கின்றோம்.

முன் பலபிறவிகளில் தவமும் அறவொழுக்கமும் கொண்டு
திகழ்ந்தவர்களே இப்பிறவியில் சகாராதி சடக்கரத்தைச் செபிக்கும்
பாக்கியம் பெறமுடியும் என்பதனை,

**“இன்று சரவணப வாயநம எனநாலே
அன்றென் செய்தாயோ அறம்”** ⁴⁷

என்று தன் நாவைப் போற்றும் வகையில் தன்மேல் ஏற்றிப்பாடுவார்.

திருவலங்கற்றிரட்டு முதல்கண்டத்தில் ஆறெழுத்துண்மை
என்ற தலைப்பில் இரண்டு பதிகங்கள் (இருபது செய்யுள்கள்) பாடி
திருவாறெழுத்தைச் செபிப்போர்கள் பெறும் நலன்களையும்
பலன்களையும் எழிலுற விளக்கியுள்ளார்.

இறைவனை அடைவதற்குப் பக்தி ஞானம் முதலிய பற்பல நெறிகளும் மார்க்கங்களும் இருப்பினும், இம்மையில் நலனும் மறுமையில் முத்தியும் உறுதியாகத் தரவல்லது “சரவணபவ” என்னும் மந்திரமாகும் என்பதனையும், முருகனடியார்கட்கு ஏதேனும் ஒரு காரணத்தால் இவ்வுலகில் இடுக்கண் ஏற்பட்டால் அவற்றைச் சடுதியில் நீக்கி அடியார்களைக் காப்பதும், அவர்களின் சஞ்சலம் தீர்ப்பதும், இறுதிக்காலத்தில் கூற்றுவன் குறுகினும் துணையாக நின்று சாவினைத் தடுப்பதும் “சரவணபவ” என்னும் திருமந்திரமாகும் என்பதனையும்,

“பத்தியும் ஞானமும் பரவிடும் மார்க்கம்
எத்தனையோ வகை இருக்கினும் இகத்தில்
முத்திதந்து அனுதினம் முழுப்பவன் நல்கச்
சத்திய மாவது சரவண பவவே”

என்றும்,

“அடியவர்க்கு இடுக்கண்இவ் அவனியில் குறுகின்
சடுதியில் தடுப்பது சரவண பவவே”

என்றும்,

“டுதன்திசைக் கோன்விடு திரிவிதத் தூதர்
குன்றெனும் புயமலை குலுங்க முக்குடுமி
வென்றிகொள் கடம்தடி வீசிவெம்பிடினும்
தன்துணை யாவது சரவண பவவே”

என்றும்,

“ஆவலுற்று உணர்பவர் அழிவுறா வண்ணம்
சாவினைத் தடுப்பது சரவண பவே”⁴⁸

என்றும் பாடியுள்ளார்.

வாசகம்¹, மந்தகம்², மானசம்³ என்னும் மூவகையில் ஏதாகிலும் ஒரு முறையில் இம் மந்திரத்தைச் செபிப்பவர்களை, விட நாகங்கள், தீண்டா, எமதுதார்கள் நெருங்கார். அந்தரத்தில் சஞ்சரிக்கும் இராக்கதர், அசுரர் முதலியோர்களும் நெருங்க அஞ்சுவர். பேய், பிசாசு முதலியவற்றாலும் துன்பமுறார். இதனை ஆகமங்களும் வலியுறுத்தும் என்பதனை,

உச்சவிசை மந்தவிசை ஒத்தவிசை என்பன
உணர்ந்து கலிகாலமதிலும்

உண்மையருள் ஈயும் எங் குமரகுரு மனுவை நனி
உச்சரிக் கின்றவர்களை
நச்சரவு தீண்டாது ககனவாசிகளாக
நவில் நிசாசரர்கள் பற்றார்
நுமன்தமர் ஒருங்கார் பெருந்தீயெனப் பேய்கள்
நண்ணா எனா ஆகமம்
நிச்சயம் நிகழ்த்தும் எனவும்

(திருவலங்கற்றிரட்டு 62)

பாடியுள்ளார்கள்.

நீண்டகாலம் இவ்வுலகில் வாழ்ந்த அகத்திய முனிவரும் அனுபூதி பாடியருளிய அருணகிரியாரும் ஓதியும் உணர்ந்தும் உயர்வுபெறத் துணை நின்றதும் இத்திருமந்திரமேயாகும் என்பதனை,

“நீண்ட வாழ்வுடை நித்த அவ்வகத்தியன்
பூண்ட மாஅனுபூதி புகன்றவன்
காண்டல் கூர்பலர் கண்ணாய் இருந்தவை
ஆண்டவன் பெயர் ஆறு அக்கரங்களே”⁴⁹

என்று அறுதியிட்டு உரைப்பர்.

“நற்றவா உனை நான்மறக்கினும் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே”
என்று திருப்பாண்டிக்கொடுமுடிப் பதிகத்தில் சுந்தரர் பாடியிருப்பது போன்று திருச்சீரலைவாய்ப் பதிகத்தில் பாம்பன் சுவாமிகள் பாடியுள்ள பத்துப்பாடல்களிலும்,

“எழிற்செழுஞ் சீரலை வாயா
தனிநிலைச் சுகனே உனை மறக்கினும் நா
சாற்றிடும் சரவண பவவே”

என்றும்,

“உவமையிற் படியா வடிவுடைத் திருவே
உறைநிலைச் சீரலை வாயா
தவ அருட் சனகா உனைமறக்கினும் நா
சாற்றிடும் சரவண பவவே”⁵⁰

என்றும் பாடி முருகவழிபாட்டாளர்கள் நாதத்தும்பேறச் செபிக்கத்தக்க மந்திரம் சகாராதி சடக்கரமே என்றும் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

“ஆறிரு தடந்தோள் அண்ணல் ஆறெழுத்தினையும் ஒதில்
வேறொரு பிணிபோம் என்கை வியப்பதோ?

பிறவி என்னும்

மாறரும் அனாதி நோயும் மாறி வேதநகமங்கள்
கூறரும் இன்ப வீட்டில் குடிபுகுந்து இருப்பரன்றோ”⁵¹

என்று சிவப்பிரகாசர் திருக்காளத்திப் புராணத்தில்
இத்திருவாறெழுத்தினை ஒதுபவர்கள் நீக்கமுடியாத பிறவிநோய் நீங்கி
வேதங்கள் புகழும் மெய்யின்ப வீட்டில் இனிது வீற்றிருப்பார் என்று
பாடுதலும் இங்கு ஒப்பிட்டு உவத்தற்குரியது.

மாலா (மேளா) மந்திரம் போன்ற சில மந்திரங்கள்
முதுமைக்காலத்திலும் ஏனைய சில மந்திரங்கள் இளமைக்காலத்திலும்
அதிக பலனை அளிக்கும், பூதம் முதலிய மந்திரங்கள் இளமையில்
குறைந்த பலனையே தரும். பஞ்சாட்சரம், குகசடக்கரம் -
இவ்விரண்டுமே எக்காலத்தும் பலனளிக்கும் மந்திரங்களாகும் என்று
இம்மந்திரத்தின் சிறப்பினையும் உயர்வினையும் விரித்தோதுவார்கள்
மந்திரநூல் வல்லார்கள்.⁵²

குருபரம்பரையில் மறைத்து(ரகசியமாக)க் கூறப்பட்டுவந்த
மந்திரங்கள் பற்றிய செய்தியை வெளிப்படையாகக்கூறி வெளிப்படுத்தி
இருப்பினும், குருமுகமாகக் கேட்டுச் செபிப்பதே முறையும் சிறப்பும்
ஆகும் என்பதனையும் பாம்பன் சுவாமிகள் ஆங்காங்கே வலியுறுத்தத்
தவறுவதில்லை.

“சகர முதல் ஆறும் ஆசில்பதி ய கரமாவது ஆவி

சரதநம பாசமாம் எலாம்

நிகழுமொழி மேல் நிலாவுபொருள் சரவணேசனான

நிருமலனாம் என ஆகுமே

பகர் இவையோடு ஒழும் ஏறின்றொடிய தசமாம் விசேட

பலனுற அவாவும் ஊழ்உனோர்

புகழும் எதையேனும் வீரஉறுதியோடு கோடியே ஓசம்

புனிதமுறின் வீடும் ஆள்வரே”⁵³

(படிப்போருக்கு எளிமைகருதி பதம்பிரித்துத் தரப்படுகிறது)

என்ற திருவலங்கற்றிரட்டுச் செய்யுளில் திருவாறெழுத்தைச் செபிக்கும்
முறையினைச் சுவாமிகள் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்கள்.

“சரவணபவ” என்னும் ஆறெழுத்தையும் பதியாகவும் ‘ய’ கரத்தை ஆன்மாவாகவும் (பசு) ‘நம’ என்பதனை ஆன்மாவில் கனிம்புபோல் பற்றியுள்ள பாசமாகவும் கருதிக்கொண்டு (சிவாயநம என்னும் திருவைந்தெழுத்தைப்போல்) செபித்தல் வேண்டும் என்பது இப்பாடலின் நுட்பமான கருத்தாகும்.

‘ஓம்’ என்னும் பிரணவ எழுத்தை முன்வைத்து சகாராதி சடக்கரத்தை அதன்பின் வைத்து ஆன்மாவான யகரத்தை அதன்பின் நிறுத்தி பாசப்படலமான ‘நம’ என்பதனை இறுதியில் இருத்தி சடக்கர தசக்கரமாக (பத்து எழுத்து) செபித்தலே சான்றோர் வகுத்தநெறியாகும் என்று இதனைத் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ளலாம். “ஓம் சரவணபவாய நம” என்பதே அப்பெறலரும் மந்திரம் ஆகும்.

பூசுப்பிரமணிய சடக்கரம் எது என்பதனைத் தெளிவுபடுத்திய சுவாமிகள் அம்மந்திரத்தில் உள்ள எழுத்துக்களின் பொருள்களையும் (1) ஆறெழுத்தாகவும் (சடக்கரம்) (2) ஒன்பது எழுத்தாகவும் (சடக்கரத்தில் நவாக்கரம்) (3) பத்து எழுத்தாகவும் (சடக்கரத்தில் தசக்கரம்) முருகனடியார்கள் மரபுவழியாகச் செபித்துவரும் முறைகளையும் கூறியுள்ளார். முக்தி விருப்புள்ளோர் இவற்றுள் தமக்கேற்றவாறு எதனையேனும் தேர்ந்து தெளிந்து செபிக்க வேண்டும் என்பது பாம்பன் சுவாமிகளின் அன்புக்கட்டளையாகும். ஓரெழுத்து (சி), ஈரெழுத்து (சிவ), நாலெழுத்து (சிவசிவ) முதலியனவாகப் பஞ்சாக்கரம் வெவ்வேறு விதமாக ஓதுவார் தம் பக்குவத்திற்கு ஏற்றவாறு உபதேசிக்கப்பெற்றுச் செபிக்கப்படினும் அவையனைத்தும் பஞ்சாக்கரம் என்றே வழங்கப்படும். அவ்வாறே இம்முன்று வகையாகச் செபிக்கப்படும் இம்முருக மந்திரங்களையும் சடக்கரம் என்றே நாம் கொள்ளல் வேண்டும்.

சடக்கர மந்திரத்தின் முன்னர்க் கீழ்க் காணும் பீஜாக்கரங்களையும் சேர்த்தும் செபிக்கலாம்

3.5.1 பீஜாக்கரங்களின் பலன்கள் பின்வருமாறு :

பீஜாக்கரங்கள்	பலன்கள்
1. ஓம் (பிரணவம்) பரமாத்மரூபம்	முக்தி
2. ஐம் (வாக்பீஜம்)	வாக்கில்வன்மையும் புகழும் 6பற
3. க்லீம் (காமபீஜம்)	அழகு ஜனவசியம் 6பற

4. ஸௌ: (சக்திபீஜம்)

காயபலம்கிட்ட

(அ) ஸௌம்

உடல்நலன்பெற

5. ஸ்ரீம் (வட்சுமிபீஜம்)

திருமகள் கடாட்சம் பெற

செல்வம் பெற

6. ஹ்ரீம் (மாயாபீஜம்)

நிலபுலன்கள்

குறைவின்றிப்பெற

மேற்கூறிய அறுவகைப்பயன்களில் எத்தகைய பயன்களை முருகனிடத்திலிருந்து அடியவர்கள் பெறவிரும்புகிறார்களோ அதற்குரிய பீஜாக்கரங்களோடு சேர்த்துச் சடக்கரத்தை உள்ளன்போடும் நம்பிக்கையோடும் செபித்து வந்தால் எண்ணியதை எளிமையாகப் பெறலாம் என்பது ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகளின் திருவுள்ளமாகும்.⁵⁴

“நமசிவாய” என்னும் தூலபஞ்சாக்கரத்திற்கு நிகராக “நம:” என்பதை முன்னர்ச் சேர்த்து குகேசனது நாமமந்திரத்தை “நமச்சரவணபவாய” என்று செபித்து வரும் குருமரபினரும் தமிழகத்தில் இருந்தமையினை திருப்பரங்கிரிப்புராணம் வாயிலாக உணரமுடிகின்றது.

திருப்பரங்குன்றத்தில் முருகப்பெருமான் எழுந்தருளும் திருநாட்களில் அங்குள்ள தவசிகள் முதலானோர் நகாரத்தை முதலாகக் கொண்ட சகாராதி சடக்கரத்தை ஒதியே குகப்பெருமானின் திருவருளைப் பெற்றார்கள் என்ற செய்தியினை,

“நவ்வரதிய சவ்வரதி நலஞ்சேர் எழுத்தோதி
எவ்வாறு அருள்பெற் றாரென இயம்பேம்”

என்று நிரம்ப அழகியதேசிகர் திருப்பரங்கிரிப்புராணத்தில் குறிப்பிடுவதும் இக்குருமரபினரைக் குறிக்கும்.⁵⁵

சகாராதி சடக்கரத்தைச் செபிக்கும் முறைகள் குருபரம்பரைக்கு ஏற்றவாறு பல்வேறுவிதமாக வேறுபட்டு வழங்கப்பட்டு வரினும் “ஓம்சரவணபவாயநம” என்று பிரணவத்தைச் சேர்த்தோ அல்லது “சரவணபவாயநம” என்று பிரணவம் சேர்க்காமலோ நமோந்தமாகவே (நம: என்பதை இறுதியாக வைத்து) செபித்து இகபர சௌபாக்கியங்களை பெறலாம். இதில் ஐயமில்லை என்று உறுதியாகக்கூறி சிவஞான தீபத்தின் மூலம் ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகள் நமக்கு அருள்ஒளி ஊட்டி வழிகாட்டுகின்றார்கள்.⁵⁶

வடமொழியிலும் தமிழ்மொழியிலும் முருகமந்திரங்கள் பலவாகப் பெருகியிருத்தலை முன்னர்க் கண்டோம். அம்மந்திரக்கடலுள் எதனைத் தேர்ந்தெடுத்துத் தெளிவு பெற்றுச் செபிப்பது என்பது முருகபக்தியில் ஆழங்காற்பட்ட முருகநெறியாளர்களுக்கு இயல்பாக வரும் ஐயம். இத்தகைய ஐயத்தையும் குழப்பத்தையும் போக்கும் வகையில் பாம்பன் சுவாமிகள் சகாராதி சடக்கரத்தையே செபித்து உய்வுபெறலாம் என்று கூறி அருளியுள்ளமை மனக்குழப்பத்தில் தடுமாறித் தவிக்கும் முருகவழிபாட்டாளர்களுக்கு ஒரு அருமருந்தாகும்.

3.5.2 சித்தர்களின் விளக்கம்

சித்தர்கள் திருவாறெழுத்தைப் பார்க்கும் போக்கு சற்று வேறுபட்டதாகும்.

திருவாறெழுத்தை முருகனாகவே பார்க்கும் போக்கினை அகத்தியரால் பாடப்பெற்ற பின்வரும் ஆறெழுத்தந்தாதி செய்யுளில் காணுகின்றோம்.

“குணக்குன்றமே அன்பர் உள்ளுருவிக் குழுகுமன
மணக்குன்றமே முருகா என்றன் கண்மத்தை

மாற்றிடுங்கங்

கணக்குன்றமே எங்கும் ஆறெழுத்தாயுருக் காட்டிய பௌந்
கணக்குன்றமே அண்டபிண்டம் ஒன்றாய் நின்ற

சூத்திரமே”.⁵⁷

முருகன் கரத்தில் இலங்கும் வேலாயுதம் திருவாறெழுத்தின் வடிவமே என்பதனை

“சீரெழுத்தாறும் ஓர்வேலாபியமுந்த திருவுருவே”⁵⁸
என்ற அந்தாதி அடிகளில் காணுகின்றோம்.

வேலைச் சக்தியாகவே பாவித்துப் பரவப்படும் அம்மரபினைத் தழுவி முருகப்பெருமானின் சடக்கரத்தையும் பெண் தெய்வமாகவே உருவகித்துப் பின்வரும் பாடல்களில் துதித்துப் போற்றியுள்ளார் அந் நூலாசிரியர்.

“பெண்கொடியே பரமாயி சிவாயி பிரணவத்தின்
நண்கொடியே முருகாயி குகாயி நலமுடைய
பண்கொடியே என்னுளமே யிரவும் பகலும் விடா
தண்கொடியாதி சடாக்கரி ஈஸ்வரி அம்பிகையே.”⁵⁹

“குண்டலி பாரதி லக்குமி பார்வதி கோமளைப்பூ
மண்டலி சரம்பலி தேவி மநோன்மணி வாகிணிப்பர்
சண்டலி காரிய காரி உபகாரி சடாக்கரி மா
லிண்டலி ஆண்டுபண்ணிரண்டுருவாய் தின்ற
மின்னாளையே.”⁶⁰

“நமசிவாயா என உருக்காட்டியதே” (42) என்றும், ‘கணபதியானதுவே’ (43) என்றும், ‘நான்முகன் சக்கரமே’ (44) என்றும், ‘நாராயணா அரி செழுகையதே’ (45) என்றும், ‘உருத்திரன் சேவடியே’ (46) என்றும், ‘மயேசுரன் தோற்றங்களே’ (47) என்றும், ‘பராசக்தி தேவி நின்னங்கமதே’ (49) என்றும் அவ்வந்தாதிநூலில் சடக்கரத்தைப் போற்றிப்பாடி அனைத்துத் தெய்வங்களையும் உள்ளடக்கித் திகழும் முருகப்பெருமான் போன்றே அப்பெருமானின் மந்திரமும் விளங்குதலைச் சுட்டியுள்ளார் (சமஷ்டி மந்திரம்) அகத்தியர்.

இத்தகு சிறப்புமிக்க திருவாறெழுத்தை முழுமுதல் தன்மைகொண்ட பரம்பொருளாகவே கருதி உள்ளுணர்ந்த ஞானிகள் பெறும் பேறுகளையும் நன்மைகளையும்,

“திரமே முருகநின் ஆறெழுத்தங் கிதஞ்சிந்தைபற்றிப்
பழவினைநீட்

ரேமே சிதையும் பிறப்பறும் கூற்றும் ஒழியும் நில
வரமே எக்காவழும் சாகார் சிவசித்தர் மாதிலத்தே”⁶¹

என்று அகத்தியர் தெளிவுபட உரைக்கின்றார்.

சடக்கரத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு எழுத்திற்கும் ஒவ்வொரு பயனுண்டு என்பதனை,

“கதிகாட்டும் ஓரெழுத்து ஓரெழுத்தே வச்சகாயம்தரும்
நீதிகாட்டும் ஓரெழுத்து ஓரெழுத்தே உள்நிரப்பும் அருள்
மதிகாட்டும் ஓரெழுத்து ஓரெழுத்தே என்னுள்வைத்த
பொற்றான்

துதிகாட்டும் குகநின்னாறெழுத்துள்ள சூத்திரமே”⁶²
என்ற பாடலில் காண்கின்றோம்.

பிற்காலத்தில் சடக்கர மந்திரங்களில் உள்ள தனித்தனி எழுத்துக்களுக்கும் பொருள்காணும் போக்கிற்கு இச்சித்தர்களின் மரபு ஊற்றமாக (அடித்தளமாக) அமைந்திருக்கக் கூடும் என்று நாம்

கருதலாம். பக்தி நிலையிலும் யோகநிலையிலும் திருவாறெழுத்தைப் போற்றித் துதிக்கும் பாங்கில் அமைந்துள்ள இந்நூலில் பல அரிய செய்திகளும் உண்டு. தக்க குருநாதர் மூலமே தெளிந்து புரிந்து கடைப்பிடிக்கத்தக்க நெறிகளாகும் அவைகள் என்பதனையும் நாம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

இனி யோகநிலையில் திருவாறெழுத்திற்கு விளக்கம் காணும் அறிஞர்களும் உண்டு.

சரம் - நாசி; அண்ணம் - மேல்நுனி;

பவன் - பிரகாசிப்பவன்.

நாசியின் மேல்நுனியை நோக்கி, ஒருமுகமாகத் தியானிக்கின்றவர் முன்னின்று பிரகாசிக்கின்றவன் சரவணபவன் என்றும் விளக்கம் தருவார்கள். 'மூலாதாரம்' முதல் 'ஆக்ளை' வரை உள்ள ஆதாரங்களையும் அத்திருவாறெழுத்துக் குறிப்பிடுவதாகக் கூறுவோறும் உளர்.⁶³

சரவணபவன் என்னும் மந்திரத்தின் உட்கருத்துக்களைக் கூறும்,

“இம்மகி இங்ககி இம் இங்ஙகி இளங்குழலி

அழுத குரலில்லாம் வந்து

உம்மதிலே டியாடுங்கியது மகாரத்துள்ளே ஊணி

வட்டமிட்டெழுந்த நாதவிந்தாய்

மம்மகி எட்டிரண்டும் லிங்கமகி மாயையின்ற

திரேதமுய மனமுமகி

சம்மகிக் கிலியுமகி ஐயுமகி சரவணபவ

ஓம் சக்தி வேலே”

என்னும் சித்தர் பாடல் ஒன்றை எடுத்துக்காட்டி, இச்செய்யுள் பிரணவத்தின் உட்கருத்துக்களையும் திருவாறெழுத்தின் உட்கருத்துக்களையும் மறைமுகமாகக்கூறி இருப்பதாகவும் ஆன்ம அனுபவம் உடையவருக்கும் ஆன்ம அறிவொளி உடையவர்கட்கும் மட்டுமே இதன்பொருள் புலப்படும் என்றும் கூறுவார்கள்.⁶⁴

3.6 சூக்கும சடக்கரம் [ஓம்]

(நுண்மைத்திருவாறெழுத்து)

ஓங்காரத்தில் அகர உகர மகர விந்து நாதம் என்னும் ஐந்தும் இணைந்திருப்பதால் இவ்வோங்காரத்தை ஓங்கார பஞ்சாக்கரம் என்றும் குறிப்பிடுவர். திருக்களிற்றுப்படியாரில், “அஞ்செழுத்துமே அம்மை அப்பர்தமை காட்டுதலால்” என்று சுட்டுவது இவ்வோங்கார பஞ்சாக்கரமே என்பார் பாம்பன் சுவாமிகள்.⁶⁵ முருகப்பெருமானின் திருமேனியாகத் திகழ்வது ஓங்காரம். இவ்வோங்காரத்தின் விரிவே திருவாறெழுத்தாகும். இப்பிரணவ எழுத்தில் அகரம், உகரம், மகரம், விந்து, நாதம் எனும் ஐந்தோடு “பரம்” என்ற பொருளும் அடங்கியிருத்தலால் முருகனது திருவாறெழுத்தின் தன்மையை இவ்ஓங்காரம் பெறும். அதனால் இதனைச் சூக்கும சடக்கரம் என்றும் குகனடியார்கள் கூறுவர். இதனை,

“..... குகனது உருவாக

நிகழும் ஓர் அக்கரத்தில்

நிலவிடும் அகரமும் உகரமும் மகரமும்

நிரப்பற்ற விந்து நாதம்

விச்சை தரு பரம் என்னும் ஆறும் உள எனவும்

அவை

வேல் இறைவன் ஆறு எழுத்தை

மேவும் ஒரு சூக்கம் எனவும் பகர்வர் இவ்வுலகை

வெல்லுரை விளம்புபவரே”

திருவலங்கற்றிரட்டு, (ப.62)

என்றும் சுவாமிகள் பாடுவர். “ஓரெழுத்தில் ஆறெழுத்தை ஒதுவித்த பெருமானே” என்று அருணகிரியாரும் இந்நுட்பத்தைப் பாடுகிறார். முருகனடியார்கள் இவ்வோங்காரப்பொருள் முருகனே என்ற நினைவோடு இவ்வோங்காரத்தை மானஸமாகச் (மனத்திற்குள்) செபிக்கலாம் என்றும் அந்தர்முக ஆன்மலிங்காகார பாவனையில் இது பாவிக்கத்தக்கது என்றும் கூறி - அது ஆசிரியர் கட்டளை பெற்றே செபிக்க வேண்டும் என்றும் சுவாமிகள் வற்புறுத்துவார். மேலும், துறவியர்களும் யோகியர்களும் செபிக்கத்தக்கது இச்சடக்கரம் என்றும் கூறிச்சென்றுள்ளார்.⁶⁶ இல்லறத்தில் வாழ்வோர்கட்கு இச்சூக்கும சடக்கரம் உகந்ததல்ல என்பதனையும் மறைமுகமாக ஸ்ரீமத் யாம்பன் சுவாமிகள் குறிப்பிடுவது ஈங்குக் கருதத்தக்கது.

3.7 சரஹணபவ

சரவணபவ என்னும் சடக்கரத்தில் உள்ள முன்றாம் எழுத்தை ஹகாரமாகத் திரித்து சரஹணபவ என்று செபித்துவரும் குருபரம்பரையினரும் தமிழகத்தில் உண்டு. முருகப்பெருமானின் அறுகோணங்களாக அமைந்துள்ள வசியச்சக்கரம், ஆகருடணசக்கரம் முதலியவற்றில் “சரஹணபவ” என்ற மந்திரமே மரபுவழியில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

அகத்திய முனிவரால் பாடப்பெற்றதாகக் கருதிவரும் “சடாக்ஷர அந்தாதி” என்னும் ஆறெழுத்தந்தாதியில், திருவாறெழுத்தை அம்பிகையாகப் பார்க்கும் பகுதியில்,

“கண்ணியெனும் சரஹணபவதேவீ சமயநெறி
நண்ணார் புரம் எரித்தோன் மூவரைப்பற்ற நாயகியே”
(74)

என்று திருவாறெழுத்துப் போற்றப்பெறுகின்றது. எனவே ‘சரஹணபவ’ என்ற மந்திரத்தையும் ஒருசில குருபரம்பரையினர் ஒதிவந்தமையினை அறியமுடிகிறது. ஒரெழுத்தே இருமுறை (வகரம்) வருதலைத் தவிர்க்கும் மந்திரமாக இஃது அமைந்துள்ளது கருத்தக்கது.

3.8 வேலு[ம்] மயிலும்

திருவாறெழுத்துக்கு உரியவனாகிய முருகப்பெருமானின் ஊர்தி (வாகனம்)யாகிய மயிலின் பெயரையும் அப்பெருமானின் திருக்கரத்தில் ஒளிரும் வேலின் பெயரையும் இணைத்து “வேலு(ம்) மயிலும்” என்று முருகனடியார்கள் மந்திரமாகச் செபித்து வரும் மரபும் உண்டு. இதனையும் முருகனுக்குரிய திருவாறெழுத்து மந்திரமாகவே முருகனடியார்கள் கருதுவர்.

அறியாமைக் கடலில் சிக்கித் தவிக்கும் உயிர்களை மீட்டு, ஞானத்தைத் தரவல்லது வேல். அஃதாவது அஞ்ஞானப் பகையை வெல்வது வேல். வேலும் ஞானமும் பெயரால் வேறுபடலாமே யொழிய பொருளால் ஒன்றே. வடமொழியில் வேலுக்குச் சக்தி என்று பெயர். அங்கும் ஞானத்தைத் தரவல்லது என்ற பொருளில் “ஞான

சக்திம்" (தியான ஸ்லோகம்) என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஒளி தோன்றியவுடன் இருள் நீங்குவது போல ஞான வருகையும் அஞ்ஞான ஒழிவும் ஒரே காலத்தில் நடப்பது.

“ஞான பூரண சக்தி தரித்தருள் பெருமாளே”⁶⁷

“மெய்ஞ்ஞான அயிலோனளே”⁶⁸

என்பன திருப்புகழ் அடிகள்.

“சக்தி தன் உரு ஏதென்றால் தடையிலா ஞானமாகும்” என்ற சிவஞானசித்தியார் திருவாக்கும் ஈண்டு ஆராயத்தக்கது.

முருகனைப் போற்றும் பதினாறு நாமங்களில் (ஷோடஸநாமாவளி) ‘ஞானசக்தி தராயநம:’ என்றும், அஷ்டோத்திர சதநாமாவளியில் (108) ‘சக்திதராய நம:’ என்றும், சுப்ரமண்ய திரிசதியில் (300 நாமாக்களில்) ‘சக்தி பாணினே நம:’ என்றும், சுப்ரமண்ய சகஸ்ர நாமாவளியில் (1000) ‘சக்திதராய நம:’ என்றும், ‘வேலேந்திய நாதன்’ புகழ் அமைந்திருப்பதும், தோத்திரநூலில் ‘மகாசக்தி யுக்தம்’ என்று போற்றப்படுவதும் முருகனுடைய வேலின் சிறப்பினையும் இன்றியமையாமையினையும் எடுத்துக்காட்டும். பீஜாக்கரங்களோடு கூடிய சக்தி (வேல்) அருச்சனையின் நாமாக்களில்,

“ஓம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் ஐம் த்ரேரம் த்ரூம்
நமஸ்ஸிவாய ஸரவணபவ நஸிமஸி ஸகல ஜகத்
ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹார திரேரதான
அனுக்ரஹ ப்ரஸாதின்னயை நமோநம:”

என்ற பகுதிகள் வேலின் பரத்துவத்தைத் தெளிவாக விளக்கும்.⁶⁹

வேல் வேறு தெய்வம் வேறு இல்லை. வேலே முருகன் என்பது அறிஞர்கள் கருத்து.⁷⁰

வீரவாகு பானுகோபனுடன் போர் செய்யும்போது வீரவாகு முதலியோரைப் பானுகோபன் தன் மாயையாகிய அம்பினால் கட்டி, ஆழ்கடலில் அமிழ்த்தித் துன்புறுத்துகின்றான். அத்தருணத்தில் முருகன் வேலே அவர்களை அம்மாயைக் கடலினின்றும் மீட்டு நல்லுணர்வு நல்கியது. அப்பொழுது வீரவாகு முதலியோர், வேலை முருகனாகவே கருதி,

“அந்தயில் ஒளியின் சீரால் அறுமுகம் படைத்த பண்பால்
எந்தைகண் நின்றும் வந்த இயற்கையாற் சக்தி யாம்பேர்

தந்திடும் பனுவல் பெற்ற தன்மையால் தனிவேற்
பெம்மான்
கந்தனே என்ன நினைக்க கண்டுளக் கவலை நீத்தேம்”⁷¹

என்று போற்றித் துதிக்கின்றனர். கந்தனே என்பது தேற்றேகாரம். கவலை என்பது ஆணவத்தின் காரியம். ‘ஒருமொழி ஒழிதன் இனங்கொளற்குரித்து’ என்ற விதிப்படி கன்மமும் மாயையும் நீங்கிற்று என்றுபொருள். வேலால் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மூன்றுமே அழியும் என்பது குறிப்புப்பொருள். முழுமுதல் தன்மையுடைய முருகனும் வேலும் ஒன்றே என்பதனை இக்கந்தபுராண வரலாறு தெளிவாக உணர்த்துகிறது.⁷²

“வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல் - வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்பும் குன்றும்
தொளைத்தவேல் உண்டே துணை”

“குன்றம் எறிந்ததுவும் குன்றப்போர் செய்ததுவும்
அன்றங் கமரரிடர் தீர்த்ததுவும் - இன்றென்னைக்
கைவிடா நின்றதுவும் கல்பொதும்பில் காத்ததுவும்
மெய்விடா வீரன்கை வேல்”⁷³

என்னும் திருமுருகாற்றுப்படை வெண்பாக்கள் பூதத்தினால் குகைக்குள் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த நக்கீரரைக் காத்ததும் முருகப்பெருமானது வேலே என்பதனை உறுதிப்படுத்தும்.

அருணகிரியாரின் ‘வேல்வகுப்பு’, ஸ்ரீ தண்டபாணிசுவாமிகளின் ‘வேல் அலங்காரம்’ போன்ற நூல்களில் வேலின் உயர்வை நாம் விரிவாகக் காணலாம்.

வேதங்களே மயில். வேதசாரமான பிரணவமே முருகன். அப்பிரணவத்தின் கருப்பொருளான ஞானமே வேல். அவன் காட்சியே முக்தி என்பதனை,

“வேத ஏவ மயூரஸ்யாத் ப்ரணவ: ஷண்முகஸ்ததா
பிரம்ம வித்யாபி சக்திஸ்யாத் மேகக்ஷ;
தத் தர்ஸனாத்ஸம்ருத
-ஸனத்ருமார ஸம்ஹிதை

என்று ஸனத்ருமார ஸம்ஹிதை கூறும்.

“மரணப்ர மாதம் நமக்கில்லை யாடுமன்றும்

வாய்த்ததுணை

கிரணக் கலாபியும் வேலும் உண்டே கிண்கணிமுருகு
சரணப்ர தாப சசிதேவி மாங்கல்ய தந்துரசுடா
பரணக்ரு பாகர ஞானாகரசுர பாஸ்கரணே” 74

என்ற கந்தரலங்காரத்தில் மரணத்திற்குக் காரணம் அஞ்ஞானம் (பிரமாதம்) என்றும் அந்த அஞ்ஞானமும் மரணமும் எமக்கில்லை என்றும் செம்மாந்து பாடுகிறார் அருணகிரியார். வேதவடிவான மயிலையும்⁷⁵ வேத சாரமான ஓங்காரத்தின் கருப்பொருளான ஞானமாம் வேலையும் துணையாகக் கொண்டவருக்கு மரணமும் அஞ்ஞானமும் இல்லை என்று அறுதியிட்டும் உரைக்கின்றார். அதனால் வேலும் (மயிலும்) (துணை) என்ற மந்திரத்தை இவ்வலங்காரச் செய்யுளில் குறிப்பாகப் புலப்படுத்தியுள்ளார் அருணகிரியார் என்று கொள்ளுவதில் தவறில்லை.

முருகப்பெருமானுக்குப் பலவகையான மயில்கள் ஊர்தியாக அமைந்துள்ளன. மந்திரமயில், இந்திரமயில், அசுரமயில், ஓளஷதமயில், மணிமயில், ஆன்மமயில் எனப் பலவகையுண்டு. மந்திரங்களின் நாயகனான முருகப்பெருமான் பக்தர்களுக்குக் காட்சியளிக்கும்போது ஓங்கார வடிவத்தில் (பிரணவ சொரூபம்) விளங்கும் மயில்மீது இவ்நந்தே காட்சியளிப்பான். இக்காட்சியே குகரகசியம். தகராலயரகசியம் என்றும் சொல்லப்படும். ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகட்கு முருகப்பெருமான் இத்தகு கோலத்திலேயே காட்சியளித்தான் என்பர். மேலும் “ஸ்ரீமத் குமாரசுவாமியம்” என்ற நூலில் பலதிறப்பொருட்காண்டம் என்ற பகுதியில் ‘பகைகடிதல்’ என்ற தலைப்பில் ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகள் பாடியுள்ள பத்துப் பாடல்களும் ‘முருகனை என்முன் கொண்டுவருக’ என்ற பொருளில் ‘கொணர்தி உன் இறைவனையே’ என்று மயிலை அன்புடன் விளித்துப்பாடிய பாடல்களே ஆகும். ‘இப்பத்துப்பாக்களையும் காலையிலும் மாலையிலும் பக்தி பிறங்கப் பாடுபவர்கள் செவ்வேட்பரமனை மயிலின் மீது தரிசிப்பர்; பகையை வெல்வர்’ என்று அப்பதிகத்திற்குச் சுவாமிகளே எழுதும் அடிக்குறிப்புக்கள் மிகுதுயரம் வந்தவழி அடியார்களின் அல்லலைத் தீர்ப்பதில் மயிலும் ஒரு சமயசஞ்சீவி என்பதனை வலியுறுத்தும்.

மிகமிக இழிந்தது மாயை. மாயையிலிருந்தே தோன்றியவன்

சூரபன்மன். (மாயையின் மகன்). அவன் நெடுங்காலம் மாயையால் அலைக்கழிக்கப்பட்டுப் பலருக்கும் தீமையைப் புரிந்து, இறுதியில் முருகப்பெருமானின் வேலாயுதத்தால் அஞ்ஞானம் நீங்கி, ஞானம் பெற்று, மயிலாக மாறி அம்முருகனையே தாங்கும் பேறு பெற்றதுடன் யாவரும் போற்றி வணங்கத்தக்க சிறப்பும் பெற்றான் என்பது கந்தபுராண வரலாறு. அறியாமை இருளில் உழன்று திரியும் உயிர், வேலால் ஞானஒளி பெற்று அறியாமை (மாயை) நீங்கி உய்ந்தது என்ற தத்துவ நுட்பமே 'வேலும்' மயிலும்' என்ற மந்திரமாகும். கந்தபுராணக் கடலை ஆறு எழுத்துக்களில் அடக்கிய ஒரு மகாமந்திரமாகும் இது.

சாத்திரத்தில் பிந்து என்பது மயிலைக் குறிக்கும். வேல் என்பது சக்தி. அச்சக்தியே முருகன். சிவசக்தி வடிவில் பிந்துஸ்தானத்தில் வீற்றிருக்கும் முருகனைக் குறிப்பிடுவதாகும் இம்மந்திரத்திற்குத் தத்துவப்பொருளும் கூறலாம்.

'தீயவை புரிந்தாரேனும் குமரக்கடவுள் திருமுன் சென்றால் தீயவரும் தூயவராகி உயர்ந்த நிலையை எய்துவர்' என்ற தத்துவத்தை விளக்கும் ஒரு குறியீடே அம்மகாமந்திரம். ஞானம் வேல். அதன் தொடர்பை மயில் பெற்றது. ஆகவே இரண்டையும் கூறுவோர் உயர்ந்த நிலையை அடைவர் என்பர் தவத்திரு ஞானியார் அடிகள்.⁷⁶

முருகபக்தர்கட்கு எவர் இடர் விளைவித்தாலும் அவர்களை அழித்து, பக்தர்களை முன்னின்று காப்பது வேலும் மயிலுமே என்ற கருத்தை,

“எங்கட்கு இகலென்று எவரெதிர்த்தாலும்

இரண்டுபட்டு

மங்கப்பிளந்து மயிலோடு சூழும் வழக்கினது

வெங்கட் கருதிறப் பேயோடு குன்றைமுன்

வென்றுதமிழ்ச்

சங்கப்புவன் சிறைநீக்கியாண்ட தனிச்சத்தியே”⁷⁷

என்று வேலங்காரத்திலும்,

“எல்லாக் கடவுளும் ஒன்றாய் விளங்கும்

எழிற்குமரன்

உல்லாசத் தோகை மயிலைவை வேற்படை

யோடும்உள்ள

வல்லார்க்குத் தொண்டுசெய்வார் தங்கள்பேர்
சொல்லின்மாதிலத்துப்
பொல்லாதபூதப் பரேதபசாசம் பொடிப்படுமே”⁷⁸

என்று மயிலலங்காரத்திலும் பாடுவர் வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி
சுவாமிகள்.

“துதிக்குமடி யவர்க்கொருவர் கெடுக்கவிடர்
நினைக்கினவர் குலத்தைமுத லறக்களையும்
எனக்கொர்துணை யாகும் குகன் வேலே”⁷⁹

என்ற அருணகிரிநாதரின் (வேல்வகுப்பு) வாக்கும் இங்கு
நினைத்தருவது.

“வேலாயுதத்துக்கு மேலாயுதம் என்ன
வேறில்லையே”⁸⁰

என்றும்,

“..... தண்டமிழ்ப் பாப்பகர் நாவலர்க்குக்
காலன்தனைச் செகுத்தார் விழியால்தரும் கந்தன்
அங்கை

வேலன்றி வேறு துணையுளதோகலை
வெண்கொடியே”⁸¹

என்றும்,

“வேற்புசையே குகன் பூசனையாக விரும்புநரே”⁸²

என்றும் வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் குறிப்பிடும்
பகுதிகளில் அடியவர்க்கு எப்பொழுதும் துணைநிற்கும் வேலின்
உயர்வினையும் வேலே முருகன் என்ற கௌமார நுட்பத்தினையும்
உணர்கின்றோம்.

வேல் என்பது ஆத்மகோசர அகண்டாகார விருத்தி
வடிவினதாகும். சிவபெருமான் திருக்கரத்தில் விளங்கும் திரிகூலம்
பிரபஞ்சப் படைப்புக்குக் காரணமான இச்சை, ஞான, கிரியை
சக்திகளால் தனித்தனி வடிவமாய் முத்தலையோடு விளங்குவது.
முத்தலையோடு திரிகண்ட வடிவாய் விளங்கும் சூலாயுதத்தின்
அகண்ட வடிவமே வேலாகும். வீடுபேற்றுக்குக் காரணமான பிரம்ம
வித்யா சொரூபமே வேல். சிற்சக்தியில் ஞானசக்தியே வேல் என்று
மிகமிக நுட்பமான விளக்கங்களை வேலிற்குக் கூறியுள்ளார்கள்

குஹாநந்த பிரஹ்மவித்யா விமர்சினீ மண்டலியின் நிறுவனர் சிதானந்தநாதர்.⁸³

எனவே, 'வேலு(ம்) மயிலும்' (துணை) என்று அடிக்கடி உச்சரிப்பவர்கட்கு உலகியலில் அரிய காரியங்கள் எல்லாம் எளிதில் கைகூடும். மேலும் இது ஒரு மகாமந்திரம் என்றும், அருணகிரிநாதர் திருவண்ணாமலையில் சம்பந்தாண்டானுடன் நிகழ்த்திய தெய்வ வாதத்தில், மயிலை விளித்து (அழைத்து) வழிபட்டே அச்சம்பந்தாண்டான் முன்னிலையில் முருகனைக் காட்சிப்படுத்தினார் என்ற வரலாறும் மயிலும் ஒரு சமயசஞ்சீவி என்பதனை எடுத்துக்காட்டும் என்றும் பூநீமத் பாம்பன் சுவாமிகள் குறிப்பிடுவார்.⁸⁴

“வீரத்திருவிழி பார்வையும் லெற்றி
வேலும்(ம்)மயிலும் என்முன்னின்றே எந்த
நேரத்திலும் என்னைக் கரக்குமே”

என்று பாரதியாரும் 'வேலும் மயிலும்' என்ற மகாமந்திரத்தின் பயனை (காக்கும் தன்மை) அனுபவமாகப் பாடி மகிழ்கின்றார்.⁸⁵ எனவே முருகனடியார்களில் ஒருசில குருபரம்பரையினர் 'வேலு(ம்)மயிலும்' என்ற மகாமந்திரத்தை முருகனுக்குரிய ஆறெழுத்து மந்திரமாகவே கருதி செபித்து வந்துள்ளமை தெரியவருகிறது.

விழிக்குத் துணை திருமென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்ம்மை குன்றா
மொழிக்குத் துணை முருகா எனும் நாமங்கள் முன்பு செய்த
பழிக்குத் துணை அவன் பன்னிரு தோளும் பயந்த தனி
வழிக்குத் துணை வடிவேலும் செங்கோடன் மயூரமுமே.

4. சகாராதி சடக்கரத்தின் செல்வாக்கு

மறைமொழியாக வழங்கிவரும் (மறைமொழி தானே மந்திரம் என்ப) ஆறுமுகப்பெருமானின் திருவாறெழுத்து பல்வேறு வகையாக வாழையடி வாழையென மரபுவழியாகப் போற்றப்பட்டுவரினும் எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு (முருகனடியார்) ஐயமும் குழப்பமும் மலிந்துவிடக்கூடாதே என்ற அருள்கனிந்த உள்ளத்தால் சடக்கரத்தைப் பற்றிய மிக நுண்ணிய விளக்கங்களைத் தம் நூல்களுள் பூரிமத் பாம்பன் சுவாமிகள் ஆங்காங்கே சுட்டிச்சென்றுள்ளார்கள். மேலும், முருகஉபாசனை மேற்கொள்ள விரும்பும் அடியவர்கள் பயன்படுத்தும் முறையில் (சிவபூஜாவிதிபோல்) நாள்தோறும் முருகனுக்குச் செய்யும் பூஜைகளின் படிநிலை முறைகளை (நித்திய பூஜைகள்) வரன்முறை செய்து 'அனுட்டான விதியியல்' என்னும் தலைப்பில் 'சிவஞானதீபத்தில்' விளக்கி அருளியுள்ளார்கள். இங்கும் சுவாமிகள் சகாராதி சடக்கரத்தையே வலியுறுத்தியுள்ளார்கள் என்பது கருத்தத்தக்கது.

பாம்பன் சுவாமிகள் காலத்திற்குப் பின்னர் வாழ்ந்த பக்திக்கவிஞர்கள் முருகன் மீது பாடிய பாடல்களிலும் கீர்த்தனைகளிலும் இச்சடக்கர மந்திரத்தினை வெளிப்படையாகவே பாடி மனநிறைவு பெறுகின்றனர்.

“சரவண பவனே நமவெனும் மனுவைச்
சந்ததம் மனதினிற் செபித்தும்
தரணியி லெங்கும் நின்திருப் புகழைச்
சாற்றியுன் திருப்பணி செய்தும்
அருந்தவ வாழ்வு வாழ்ந்திடும் ஆற்றல்
அளித்தெனை யாட்கொள வருவாய்
பரமனே பரமசிவ குருநாதா
பார்புகழ் சிவகிரித் தேவே

என்று குமரன் தோத்திரப்பாமாலைக் கவிஞரும்⁸⁶ சண்முகப்பிரியா ராகத்தில் தாம் பாடியுள்ள கீர்த்தனையின் பல்லவியில்,

“சரவணபவ எனும் திருமந் திரம்தனை
ஸதா ஜபி என் னாவே”⁸⁷

என்று பாபனாசம் சிவன் அவர்களும் இம்மகாமந்திரத்தை வெளிப்படையாகச் சுட்டுதலையும் காண்கின்றோம்.

“ஒருதரம் சரவண பவரஎன்று சொல்பவர்
 உளத்தில் நினைத்த எல்லாம்
 உடனேகை கூடுமென வேதங்கள் மொழியுதே
 உண்மையறி வான பொருளே
 பரிவாக வேஅனந் தந்தரம் சரவண
 பவரஎன்று நான் சொல்லியும்
 பாங்குமிகு காங்கெயா அடியனேன் எண்ணியது
 பலியா திருப்பது ஏனோ”⁸⁸

என்று திருவேரக முருகப்பெருமானின் திருவருளுக்கு ஏங்கித் தவிக்கும் ஒரு கவிஞரின் கவிதைத் துடிப்பிலும் இம்மகாமந்திரம் வெளிப்படையாக விளங்குதலைக் காண்கின்றோம்.

“மந்திரநாயகமும் (மந்திரராஜம்) வேத இருதயமுமாகிய இச்சடக்கர மந்திரத்தை விதிப்படி உச்சரிப்பவர்க்கு (செபிப்பவர்கட்கு) எல்லா நலன்களும் உண்டாகும். இம்மையில் சகலசெல்வபோகமிக்க பெருவாழ்வு வாழும் பெருமிதமுற்று மறுமையிலும் இனிப்பிறவாமைத் தன்மையாகிய சுத்தாத்துவித முத்தி பெறுவர்” என்று இதன் பயனைத் திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் சுருக்கமாக விவரித்துள்ளார்கள்.⁸⁹

முருகநெறியாளர் கவனத்திற்கு

முருகநெறியில் தோய்ந்திருக்கும் ஆர்வலர்கள் தகுதிவாய்ந்த குருநாதர் மூலம் முறைப்படி திருவாறெழுத்து உபதேசம் பெற்றுச் சடக்கரத்தை நாளும் ஒதி நலமும் வளமும் பெறலாம். இந்நூலின் பிற்பகுதியில் தரப்பெற்றுள்ள முருக வழிபாட்டு நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றி நாள்தோறும் முருகவழிபாட்டினை பக்தியோடும் அன்போடும் தொடர்ந்து செய்துவருக. தடைகள் வரினும் இடைவிடாது வழிபாட்டைத் தொடருங்கள். இம்மையில் நலனும் மறுமையில் முத்தியும் முருகனருளால் எளிதில் பெறுவீர்கள். ஐயம் வேண்டாம். நம்பிக்கையே வேண்டும். ஞானிகள் அறிவுறுத்தி ஆற்றுப்படுத்தும் நெறியும் இதுவே. இதுவே அன்புநெறியும் முருகநெறியும் ஆகும். அருணகிரியாரும் வள்ளலாரும் பாம்பன் சுவாமிகளும் வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளும், அகத்தியர் முதலான சித்தர் பரம்பரையினரும் முருகபக்தியில் தோய்ந்த ஆன்மிகக் கவிஞர்களும் அறிஞர்களும் ஓதியும் உணர்ந்தும் நமக்கு

உரைத்த பெருமைமிகு சகாராதி சடக்கரத்தை நாள்தோறும்
நாத்தழும்பேற ஒதி வருவீர்களாக!

முருகன் மனம் கனிந்து இவ்வுலக வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அனைத்துச்
செல்வங்களைத் தருவதோடு மறுமைப்பயனையும் முருக
ஆர்வலர்களுக்கு நிச்சயமாக வழங்குவான் என்பதில் ஐயமில்லை.
நம்பிக்கையோடு வழிபாட்டைத் தொடருங்கள்.

“இசைபயில் சடாட்ச ரமதாலே
இகபர ஷௌபரக்யம் அருள்வரயே”

என்பது அருணகிரியார் திருவாக்கு

“உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்க்
கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே”

என்னும் கந்தர் அனுபூதி மந்திரச்செய்யுளை ஒருமை மனத்துடன்
முருகன் சந்நிதியில் நெஞ்சம் நெகிழ நாள்தோறும் ஒதிவந்தால்
வெகுவிரைவில் சற்குரு வாய்க்கச்செய்து நம் வாழ்வில் வழிகாட்டி
ஒளியூட்டுவார் முருகப்பெருமான். திருப்புகழ் தவஞானிகளின்
அனுபவ அறிவுரையாகும் இது.

தடுங்கோன் மனத்தை விடுங்கோன் வெகுளியைத் தானமென்றும்
இடுங்கோன் இருந்தபடி இருங்கோன் எழுபாரும் உய்யக்
கொடுங்கோபச் சூருடன் குன்றம் திறக்கத் தொளைக்க வைவேல்
விடுங்கோன் அருள்வந்து தானே உமக்கு வெளிப்படுமே.

5. முருக வழிபாட்டு நெறிகள் (முருக உபாசனை)

முருக மந்திரங்களைக் குறித்து விரிவாகவும் தெளிவாகவும் புரிந்துகொண்ட நாம் அம்மந்திர நாயகனாம் முருகப்பெருமானை வழிபட்டு இகபர நலன்களைப் பெறவிரும்புவது இயற்கையே. 'குமாரதந்திரம்' போன்ற நூல்களிலும் பிற நூல்களிலும் மிக விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் வழிபாட்டு நெறிகள் கூறப்பெற்றுள்ளன. அவற்றை நாம் முழுமையாகக் கடைப்பிடித்தல் அரிய செயலாகும். இருப்பினும் ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகள் போன்ற தவஞானிகளும் பிற சான்றோர்களும் அமைத்துக் கொடுத்த 'முருக வழிபாட்டு நெறி' யைப் பின்பற்றிப் பூசனைகள் புரிந்து நாம் பெற வேண்டிய பேறுகளை உறுதியாகப்பெற்று மகிழலாம். அதற்குத் துணைபுரிவதே 'முருக வழிபாடு'.

'உபாசனை' என்ற வடமொழிச் சொல்லை நாம் தமிழ்மொழியில் 'வழிபாடு' என்று வழங்குகின்றோம். உப - அண்மையில் (சமீபத்தில்) அசன - இருத்தல் அல்லது இருக்கச்செய்தல் என்று பிரித்துப் பொருள்கொண்டால் உபாசனைப் பரம்பொருளின் அருகில் இருக்கச் செய்தலே உபாசனையின் முடிந்தநிலை என்று கருதலாம்.

தெய்வம், தெய்வத்தால் கிடைக்கும் பேரருள். இவைகளில் கொண்டுசேர்ப்பது உபாசனை. பழையநிலையிலிருந்து விடுபடுவது; அழுக்கிலிருந்து தூய்மை பெறுவது; அதாவது அறியாமை என்ற இருட்டிலிருந்து ஞானஒளியைப் பெறுதலே உபாசனையின் உயரிய குறிக்கோள். இந்த உண்மையைத் (ரகசியம்) தெரிந்துகொண்டவர்கள் உபாசனையின் இலட்சிய எல்லையை நிச்சயம் தொடமுடியும்.

எத்தனையோ விதமான பிரச்சினைகளை நாம் நாள்தோறும் சந்திக்க வேண்டியுள்ளது. இதுவே இன்றைக்குள்ள வாழ்க்கைப்பிரச்சனை. இப்பிரச்சனைகளைச் சமாளித்து முன்னேறி, மனநிம்மதிபெற பலவழிகள் உள்ளன. இருப்பினும் அவைகளுள் உபாசனையே ஒரு சிறந்த வழியாகும்.

உபாசனைக்கு அடிப்படைத் தேவைகள் மூன்று.

1. மந்திரம் 2. குரு 3. மனித முயற்சி

மந்திரம் என்பது நாம் தெய்வத்திடம் பேசும் குறியீட்டுச்சொல்.

கிரியைக்கும் பாவனைக்கும் உதவியாக உள்ள சங்கேத மொழி. அஃதாவது தெய்வமொழி. நல்ல குருநாதரிடம் மந்திர உபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு அவர் கூறிய முறையில் நின்றும் நிலைத்தும் தவறு நேராது மந்திரங்களைச் செபித்தும், அம்மந்திரத்திற்குரிய தெய்வத்தை வழிபட்டும் வந்தால் அச்செயல்களே ஞானத்தைப்பெற உபாசகனுக்கு வழிவகுத்துத் தரும் என்பது அனுபவ நிலையாகும்.

முக்தி என்ற அருங்கனியை முருகபூசை செய்தலால் பெறலாம் என்பதனை எதிர்மறைமுகமாக வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் வலியுறுத்தி, பூசை புரிதலின் அவசியத்தைப் புலப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

“ஆதாரம் ஆறும் எழுத்தாறு என்றோதும் அருமறைச்
செசல்
காதாரக் கேட்டும் மலையே உயர்வெனக் கண்டுமலர்ப்
போதா எழுத்தழிக்கும் திருத்தாள் குகன் பூசை
செய்யார்
மாதா வயிற்றிடத்து இன்னமும் போய்வரும் மானிடரே”⁹⁰.
என்பது சுவாமிகளின் திருவாக்கு.

முருகனை நம்பிக்கையோடும் பக்தி உணர்வோடும் தொடர்ந்து வழிபட்டு வந்தால் பக்தி என்னும் வித்திலிருந்து ஞானப்பயிர் செழித்தோங்கி வளர்ந்து சித்திமுத்தி என்னும் கதிர்மணிகளை விளைவிக்கும். முக்திக்கனிக்கு வித்து பக்தியுணர்வே என்பது சமயச்சான்றோர்கள் வகுத்தளித்த நன்னெறியாகும். பலபிறவிகளில் செய்த தவத்தின் பயனாக ஒருசில அருளாளர்களுக்கு இளமைக்காலத்திலேயே ஞானஉணர்வு வாய்த்து விடுவதும் உண்டு. அது முன்னைத்தவத்தின் பயன். நம் போன்ற சராசரி இயல்புள்ள மனிதர்கட்கு பக்தியோடு கூடிய உபாசனையும் பூசையும் மிகமிக இன்றியமையாதது. முத்தின் வளர்ச்சிக்குச் சிப்பி பாதுகாப்பாக இருந்து துணைபுரிவது போல, நம் ஆன்மீகப் பயணத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் வழிபாட்டு முறைகள் காப்பாகவும் உறுதுணையாகவும் இருந்துவருதலை நாம் மறந்துவிட முடியாது. எனவே, முருகனை நம்பி முழுமனத்துடன் வழிபாட்டைத் தொடருங்கள்.

இடரினும் தளரினும் இடைவிடாது வழிபடுங்கள். இடர்களைந்து இன்பம் நல்கும் முருகப்பெருமான் ஞானத்தையும் நம் பக்குவ

முதிர்ச்சி அறிந்து உரிய தருணத்தில் தந்தருள்வான். இது அனுபவித்து உணர்ந்த ஞானிகளின் அனுபவம்.

“சிவஞானதீபம்” என்ற நூலில் பத்தாவது இயலில் “குமாரோபாஸ்தி” என்ற தலைப்பில் ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகள் நாள்தோறும் முருகபக்தர்கள் இன்றியமையாது செய்யவேண்டிய வழிபாட்டு முறைகளை (அனுட்டான விதிகள்) மிகச்சுருக்கமாக எழுதி உதவியுள்ளார்கள்.

சுவாமிகள் கடினமான தவமுறைகளைக் கடைப்பிடித்து முருகனின் அருளைப் பெற்றவர் என்பது வரலாற்று உண்மை. கடினமான பத்தியம் இருந்தும், கசப்பு மருந்துகளை உட்கொண்டும் ஒருதாய் தன் குழந்தை சீரணித்துக்கொள்ளுதற்கு ஏற்றவகையில் தாய்ப்பாலாக அம்மருந்தினை மாற்றித்தருதல் போல் சுவாமிகள் தாம் கடைப்பிடித்த கடினமான அரிய நெறிகளை எல்லாம் வலியுறுத்தாது நாம் கைக்கொள்ளத்தக்க எளிய வழிபாட்டுநெறிகளை மட்டும் அமைத்துக்கொடுத்துள்ளார்கள். முருகன் அருளுக்கு நம் போன்றோர்களையும் எளியமுறையில் ஆற்றுப்படுத்தியிருப்பது சுவாமிகளின் தாயுள்ளத்தையே காட்டுகிறது.

சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்ற படிநிலைகளின் வழிநின்று வீடுபேறு பெறுதல் ஒருவகை. இவை ஒருபுறம் இருப்பினும் மனம் ஒன்றிக் கனிவோடும் நெகிழ்வோடும் வழிபாட்டினை (கிரியைகளை) நாள்தோறும் செய்துவந்தால் வழிபடுபவன், வழிபாடு, வழிபடப்படும்பொருள் (முருகன்) ஆகிய மூன்றையும் வேறு பிரித்து எண்ணமுடியாது ஒன்றாகவே காணும் ஒருமனநிலை (அபேதநிலை-வேறுபாடற்ற நிலை) நமக்குத் தோன்றும். அதுவே ஞானத்தின் அறிகுறி. அதுவே முத்தி உலகின் திருவாயிலும் ஆகும்.

திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் ‘சிவஞானதீப’த்தில் பாம்பன் சுவாமிகள் குறிப்பிட்டுள்ள குமாரோபாஸ்தி என்ற இயலைச் சற்று எளிமைப்படுத்தி முருக உபாசனை என்னும் தலைப்பில் முருகன் என்னும் நூலில் இறுதிப்பகுதியில் தந்துள்ளார்கள்.

முருகவழிபாட்டின் முன்னோடிகளாக வாழ்ந்து ஒளிர்ந்த அச்சான்றோர்கள் அமைத்துக்கொடுத்த அடிச்சுவட்டில் நின்று அனுட்டான விதிமுறைகளை மேலும் எளிமைப்படுத்தி, பரபரப்பான உலகில் வாழும் நம் போன்றோர்களின் காலத்தின் அருமைகருதி மிகச்சுருங்கிய அளவில் (30 மணித்துளிக்குள்) முருகவழிபாட்டினை

முடித்து நிறைவுகொள்ளுமாறு வழிபாட்டு நெறிமுறைகள் தரப்பட்டுள்ளன. வழிபாட்டினைத் தொடங்கும் காலத்தில் புத்தகத்தைப் பார்த்துப் பார்த்துச் செய்யவேண்டி இருக்கும். அதனால் சற்றுக்கூடுதல் நேரமாகலாம். மந்திரங்கள் முதலியன மனப்பழக்கத்திற்கு வந்தபின்னர் 20 மணித்துளிக்குள்ளாகவே பூசையினைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளலாம். தற்கால நாகரிக உலகில் தொலைக்காட்சிப்பெட்டிகளின் முன்பும் வேறுசில இடங்களிலும் பொழுதைப்போக்கி நேரத்தைக் கணக்கின்றி செலவு செய்கிறோம். முருகபூசையில் கணக்குப் பார்க்கக்கூடாது.

“தொழுது தாமலர் தூவித் துதித்து நின்று
அழுது காமுற்று அரற்றுகின் றாரையும்
பொழுது போக்கிப் புறக்கணிப் பாரையும்
எழுதுங் கீழ்க்கணக்கு இன்னம்பர் ஈசனே”

என்ற அப்பரடிகளின் திருவாக்கை மனத்தில் அடிக்கடி நினைவுபடுத்திக்கொண்டு வழிபாட்டைத் தொடங்குங்கள்.

அச்சான்றோர்களின் வழிநின்று ஞானசக்திதரனாம் முருகப்பெருமானை வழிபட்டு அவனது தனிப்பெருங்கருணையினால் பொருளும் அருளும் பெற்று இன்புற வேண்டுவது மனிதப்பிறவி எடுத்த மாந்தர்தம் கடமையாகும். எந்தப் பயனையும் கருதாது பக்தி ஒன்றை மட்டுமே கருதித் தொடர்ந்து வழிபடுவோருக்கு முருகன் தக்க தருணத்தில் உலக வாழ்வுக்கு வேண்டிய பொருள்களை அளித்துக் காப்பதோடு இறுதியில் முத்திப்பேற்றையும் தந்தருள்வான் என்பது அச்சான்றோர்கள் உணர்ந்தும் அனுபவ உரையாகும்.

தெய்வத் திருமலைச் செங்கோட்டில் வாழும் செழுஞ்சுடரே
வை வைத்த வேற்படை வானவனே மறவேன் உனை நான்
ஐவர்க்கு இடம்பெறக் காலிரண்டு ஓட்டி அதிலிரண்டு
கை வைத்த வீடு குலையுமுன்னே வந்து காத்தருளே.

குறிப்புகள்

1. தொல்.சொல்.449
2. தொல்.பொருள்.480
3. இலக்கண விளக்கம், நூ.906 உரைப்பகுதி.
4. ந.சிவப்பிரகாச தேசிகர், திருமந்திரமாலை முந்நூறு, உரை, ப.17.
5. பூருத்ரம், ப.57. (பூராமகிருஷ்ண மடவெளியீடு)
6. ந.இராமலிங்கம், கந்தபுராண ஆராய்ச்சி, ப.முன்-XIX
7. திருவருட்பா - ஐந்தாவது திருமுறை 12,28,29-வது பகுதிகள்.
8. மேலது-12-1-வது பகுதிகள்
9. மேலது, 28-5.
10. மேலது, 29.
(வள்ளலாரும் பாம்பன் சுவாமிகளும் பாடிய பதிகங்கள் பின்னிணைப்பில் காண்க)
11. திருவலங்கற்றிரட்டு - முதற்காண்டம், பக்.18-21
12. திருமுருகாற்றுப்படை உரைக்கொத்து, ப.59
13. மேலது, ப.165.
14. வை.மு.கோபாலகிருட்டிணமாசாரியார், திருமுருகாற்றுப்படை ஆராய்ச்சி உரையுடன், பக்.37-38.
15. பூசுப்பிரமணிய வியாசமும் குருசிஷ்ய சம்பவ வரலாற்று வியாசமும், ப.42.
16. ஞானியாரடிகள் கந்தர்சட்டிச் சொற்பொழிவுகள், ப.26.
17. கிருபானந்தவாரியார், அணிந்துரை, பூமிக்குமாரசுவாமியம், பக்.23-24.
18. ந.சுப்பிரமணிய அய்யர், பூஸுப்ரஹ்மண்ய தத்துவம், ப.54.
19. ஞானியாரடிகள், கந்தர்சட்டிச் சொற்பொழிவுகள், ப.26.
20. பூசுப்ரமணிய ஆனந்த தத்வப்ரகாசம், பக்.28-29.
ஆறெழுத்தலங்காரம், செய்யுள் 18,19.
22. திருப்போரூர் சந்நிதிமுறை மாலை-47.
23. கிருபானந்தவாரியார் முருகன், ப.14.
24. சோமசுந்தரேச சிவாசாரியாரவர்கள், பூர்வள்ளியம்மை திருமணப் படலம்-தெய்வமெய்ப்பொருள் திருவருள் விரிவுரை, ப.7.
25. 1.ஆன்மா முழுதுன்பமும் முழுஅறியாமையும் முழுஇருளும் கூடியநிலை கேவலதசை.

2. கேவலநிலையிலிருந்த உயிர்கள் இறைவன் கருணையினால் உடல், கருவி, கரணங்கள், நுகரும் பொருள்கள் ஆகியவற்றைப்பெற்று இன்பமும்துன்பமும் அறிவும் அறியாமையும் கலந்து அனுபவிக்கும் நிலை பெத்ததசை.
3. ஆன்மாக்கள் முழுமையான ஞானம் பெற்று, முழுமையான பேரின்பத்தை நுகரும் உயர்நிலை முத்ததசை - முக்திநிலை. ஜீவன்முக்தர்கள் இவ்வகையைச் சார்ந்தவர்கள்.
26. பாம்பனடிகள் திருப்பாடல் திரட்டு, சண்முககவசம் முன்னுரை, ப.23
27. கிருபானந்தவாரியார், முருகன், ப.4
- 27 அ. ஆறெழுத்தலங்காரம்-ப.23
27. ஆ. கிருபானந்தவாரியார், கந்தரனுபூதி உரை, ப. 116
28. E.M. கந்தசாமிசர்மா, முகவுரை, குமாரதந்திரம் ப. 11
29. The cult of skanda karthikeya in ancient India, p. 127
30. கந்தபுராணம்-4-16-24.
31. குமாரதந்திரம், ப.5.
32. மேலது, ப.12.
33. திருவேங்கடத்திருப்புகழ்.
34. வ.ச. தண்டபாணிசுவாமிகள், கௌமாரமுறைமை, ப.22.
35. ஸ்ரீமத் குமரகுருதாசசுவாமிகள், ஸ்ரீசுப்பிரமணியவியாசமும் குருசிஷ்ய சம்பவ வரலாற்று வியாசமும், ப.47.
36. மேலது, ப.48.
37. ஸ்ரீமத் புலனேஸ்வரி சுவாமிகள். ஸ்ரீசுப்பிரமணிய ஆனந்ததத்வபிரகாசம், ப.114.
38. ஸ்காந்த மஹாபுராணம் சம்பவ.....அத்-34-சுலோ.33.
39. ஸ்ரீசுப்பிரமணிய தத்துவம், ப.47.
40. குமாரதந்திரம், பக்.8-12.
41. மா.பா. தியாகராஜமுதலியார், கந்தர் அனுபூதி உரை, சமாஜவெளியீடு.
42. புலவர் பி.பா.சோமசுந்தரனார், முன்னுரை, திரவலங்கற்றிரட்டு, ப.1
43. ஸ்ரீமத்குமரகுருதாச ஸ்வாமிகள் திருவலங்கற்றிரட்டு 2ஆம் கண்டம், ப.12.
44. மேலது, ப.22.
45. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம், திருநள்ளாற்றுப் பதிகம், செய்யுள் 6.

46. காசியாத்திரை, செய்யுள் 133.
47. திருவலங்கற்றிரட்டு, 2ஆம் கண்டம், ப.18.
48. ஸ்ரீமத் குமரகுருதாச சுவாமிகள், திருவலங்கற்றிரட்டு, முதல்கண்டம், பக்.18-19
49. மேலது, ப.21.
50. மேலது, பக்.25&28.
51. சீகாளத்திபுராணம், நக்கீரச்சுருக்கம், செ.113.
52. ந.சிவப்பிரகாச தேசிகர், திருமந்திரமாலை முந்நூறு மூலமும் உரையும், ப.24
53. ஸ்ரீமத் குமரகுருதாச சுவாமிகள், திருவலங்கற்றிரட்டு, 2ஆம் கண்டம், பக். 58-59.
54. ஸ்ரீமத் குமரகுருதாசசுவாமிகள், பரிபூரணானந்தபோதம், ப.275.
55. திருப்பரங்கிரிப்புராணம், திருவிழாச்சுருக்கம், செ.23.
56. ஸ்ரீமத் குமரகுருதாசசுவாமிகள், சிவஞானதீபம், ப.69.
57. அகத்தியமுனிவர், ஆறெழுத்தந்தாதி, செ.4.
58. மேலது, செ.25.
59. மேலது, செ.55.
60. மேலது, செ.57.
61. மேலது, செ.5.
62. மேலது, செ.10.
63. ஏ.சி. சண்முகநயினார், முன்னுரை, திருமலை குமாரசுவாமி திருப்புகழ், ப.42.
64. மேலது, ப.46.
65. ஸ்ரீமத்குமரகுருதாசசுவாமிகள், பரிபூரணானந்தபோதம், ப.278.
66. ஸ்ரீமத்குமரகுருதாசசுவாமிகள், சிவஞானதீபம், ப.61.
67. ஆலகாலம் என்று தொடங்கும் திருப்புகழ்.
68. ஒருவரையொருவர் என்று தொடங்கும் திருப்புகழ்.
69. இஞ்சிக்கொல்லை ப.வேதமூர்த்திசாஸ்திரி, ஸ்ரீ சுப்ரமணியமூலமந்த்ர திரிசதி அர்ச்சனம், ப.19.
70. ஞானியாரடிகள், கந்தர்சட்டி சொற்பொழிவுகள், பக்.30-37.
71. கந்தபுராணம் 4:5:212.
72. ந. இராமலிங்கம், கந்தபுராண ஆராய்ச்சி, பக். 244-245.
73. திருமுருகாற்றுப்படை வெண்பாக்கள்.
74. கந்தரலங்காரம், செ.21.

75. வேதங்கள் மயிலாக உருக்கொண்டு முருகப்பெருமானைச் சுமந்தது என்பது விநாயகர் புராண வரலாறு.
76. ஞானியார் அடிகள், கந்தர்சட்டிச் சொற்பொழிவுகள், ப.104.
77. வண்ணச்சரபம் தண்டபாணிசுவாமிகள், வேலலங்காரம், செ.20.
78. வண்ணச்சரபம் தண்டபாணிசுவாமிகள், மயிலலங்காரம், செ.45.
79. அருணகிரியார், வேல்வகுப்பு திருப்புகழ். ப.
80. முதல் 82 முடிய. வண்ணச்சரபம் தண்டபாணிசுவாமிகள், வேலலங்காரம் செய்யுள் 13,18 & 38.
83. ந. சுப்பிரமணிய அய்யர், ஸ்ரீஸுப்ரஹ்மண்ய தத்துவம், ப.59.
84. ஸ்ரீசுப்பிரமணிய வியாசம், ப.152.
85. பாரதியார் கவிதைகள், ப.
86. N.S. இராமச்சந்திர ஐயர், கந்தக்கதம்பம், ப.181.
87. பிரம்மஸ்ரீ பாபநாசம் சிவன், கீர்த்தனமாலை, ப.58.
88. திருவேரக நவரத்நமாலை, கந்தக்கதம்பம், ப.175.
89. கிருபானந்தவாரியர், திருப்புகழ் விரிவுரை, பழனி, ப.61.
90. ஆறெழுத்தலங்காரம், செ.25.

6. முருக வழியாட்டு நெறிமுறைகள்

(ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய லகுபூஜாக்ரமம்)

அனுட்டான விதிகள்:

நீராடல்

ஆறு, குளம் முதலிய நீர்நிலைகளில் உள்ள நீரைக் கங்கையாகவும் சரவணப் பொய்கையாகவும் பாவனை செய்துகொண்டு கொப்பூழ் அளவு ஆழத்தில் இறங்கி வடக்கு அல்லது கிழக்கு முகமாக நின்று கொண்டும், ஓடிக்கொண்டிருக்கும் நதியாயின் அதற்கு எதிர்முகமாக நிற்கொண்டும் செவ்வேட்பரமனைச் சிந்தித்தும் வலக்கை விரலால் நீரில் ஓங்காரத்தை வரைந்து அவ்வோங்காரத்தின் நடுவே நின்று அனைத்துப் பாவங்களும் நீங்கி, எல்லாப்புண்ணியங்களும் ஓங்கி வளரவேண்டும் என்று சிந்தித்து, மூன்றுமுறை மூழ்கி எழுந்து கரையேறல் வேண்டும்.

விட்டில் நீராடினால் நீராடி முடிந்தபின்னர் ஒரு பாத்திரத்தில் முழுமையாக நீரை முகந்துகொண்டு,

“கங்கேச யமுநேசைவ, கோதாவரீ, சரஸ்வதீ:
நர்மதே, சிந்து, காவேரீ ஜலேஸ்மிந்ஸந்நிதிம்குரு:
ஆயாந்து ஸாப்ரஹ்மண்ய பூஜார்த்தம்
துரீதக்ஷயகரகா:”

என்று அபிமந்திருத்து, அந்தநீரில் மோதிரவிரலால் அறுகோணம் வரைந்து அதில் திருவாறெழுத்தைச் சகர முதல் வகர ஈறாக எழுதி நடுவில் ‘ஓம்’ என்றும் எழுதி ஆறுமுறை சடக்கரத்தை செபித்து அந்நீரைச் சிரசில் விட்டுக்கொள்க.

முதலிலேயே நனைத்து வைத்திருந்த துண்டை அலம்பிப் பிழிந்து, தெற்குநோக்கி, ‘ஓம் அஸ்த்ராயபட்’ என்று ஏழுமுறை கூறி உலர்ந்ததாகப் பாவித்து உடலைத் துடைத்துக்கொள்க. ஓர் உலர்ந்த கோவணம் தரித்துத் தூயஆடை உடுத்திக் கொள்ளுதல் சிறப்பு.

‘ஓம் அஸ்த்ராயபட்’ என்று சொல்லி பூசை செய்யுமிடத்தில் சிறிது நீர் தெளிக்கவும். வடக்கு அல்லது கிழக்குமுகமாக ஓர்

ஆசனத்தில் (மரப்பலகையில்) அமர்ந்து, விபூதியைக் குழைக்காமல் உத்தூளனமாகப் பூசிக்கொள்க.

‘ஓம் கம் கணபதேய நம:’ என்று தலையில் குட்டிக்கொள்க.

‘ஓம் குருப்யோ நம :’ என்று குருவை நினைத்துக் கும்பிடவும்.

நீர்க்குத்தி

அனுட்டானத்திற்குரிய நீரை, ‘ஓம் சிவாய நம:’ என்று சொல்லி வலக்கண்ணால் வற்றியதாகவும் நெற்றிக்கண்ணால் நீற்றியதாகவும் இடக்கண்ணால் அமுதங்கொண்டு நனைத்துக்கொண்டதாகவும் பாவித்து நீர் சுத்தி செய்துகொள்க.

தருப்பணம்

‘ஓம் அஸ்த்ராயபட்’ என்று கூறி அந்நீரைச் சிறிது தன் சிரசில் மும்முறை தெளித்துக்கொண்டு ‘ஓம் அஸ்த்ராய ஸ்வாஹா’ என்று சொல்லி அந்நீரை முன்றுமுறை தருப்பணம் செய்க. (தரையில் விடவும்) ‘ஓம் அஸ்த்ராய நம:’ என்று பத்துமுறை செபித்த பின்னர், மீண்டும் முன்போலவே ‘ஓம் அஸ்த்ராய ஸ்வாஹா’ என்று ஒருமுறை தருப்பணம் செய்க. (தரையிலோ அல்லது அகன்ற பாத்திரத்திலோ நீரை விடுக)

ஆசமனம்

நீரைச் சிறிது வலக்கையில் விட்டு (உளுந்து முழ்கும் அளவு)

‘ஓம் ஆத்மதத்வாய ஸ்வதா
ஓம் வித்யாதத்வாய ஸ்வதா
ஓம் சிவதத்வாய ஸ்வதா’

என்று முன்றுமுறை ஆசமனம் (பருகுதல்) செய்துகொள்க. ‘ஓம் அஸ்த்ராயபட்’ என்று சொல்லி உதடுகள் இரண்டையும் வலக்கைப்பெருவிரல் கொண்டு இடமாக இருமுறையும் வலஅகங்கை கொண்டு கீழாக ஒருமுறையும் துடைத்தல் செய்து கரங்களைக் கழுவிக்கொள்க.

‘ஓம் ஹ்ருதயாய வெளஷட்’ என்று வலக்கைப் பெருவிரலோடு சேர்ந்த மோதிர விரலால் (1) முகம் (2) வலமுக்கு (3) இடமுக்கு (4)

வலதுவிழி (5) இடதுவிழி (6) வலச்செவி (7) இடச்செவி (8) நாபி (9) மார்பு (10) வலத்தோள் (11) இடத்தோள் (12) சென்னி (தலை) என்று பன்னிருதானங்களையும் தொடுதல் கரும அனுட்டானம் உடையவரால் விரும்பப்படுகின்றது.

திருநீற்றைப் பெருவிரல், நடுவிரல், மோதிரவிரல்களால் (ம்ருகி முத்திரை) எடுத்து இடக்கையில் வைத்துக்கொண்டு பின்வரும் பதினாறு மந்திரங்களையும் கூறுக.

1. ஒம் நிவர்த்தி கலாயை நம :	}	பஞ்சகலா
மந்திரம்
2. ஒம் பிரதிஷ்டா கலாயை நம :		
3. ஒம் வித்யாகலாயை நம :		
4. ஒம் சாந்திகலாயை நம :		
5. ஒம் சாந்தியதீத கலாயை நம :		

6. ஒம் ஈசானாய நம :	}	பஞ்ச
ப்ரம்ம
மந்திரம்
7. ஒம் தத்புருஷாய நம :		
8. ஒம் அகோராய நம :		
9. ஒம் வாமதேவாய நம :		
10. ஒம் சத்யோஜாதாய நம :		

11. ஒம் ஹ்ருதயாய நம :	}	ஷடங்க
மந்திரம்
12. ஒம் சிரசே நம :		
13. ஒம் சிகாயை நம :		
14. ஒம் கவசாய நம :		
15. ஒம் நேத்ராய நம :		
16. ஒம் அஸ்த்ராய நம :		

(பஞ்சப்ரம்ம மந்திரம் ஐந்தையும் ஷடங்க மந்திரம் ஆறையும் சேர்த்து 11 மந்திரங்களையும் "சம்ஹிதா மந்திரம்" என்றும் கூறுவர்).

பின்னர் "ஒம் கவசாய வெளஷட்" என்று நீர்விட்டு,

"ஒம் ஹ்ருதயாய வெளஷட்" என்று குழைத்து,

"ஒம் அஸ்த்ராய பட்" என்று நிருதி மூலையில் (வடமேற்கு திசையில்) தெனிக்கவும்.

திரிபுண்டரமாக இடவேண்டிய இடங்கள் (16)

ஓம் ஈசான மூர்த்தியே நம : என்று உச்சியிலும்
 ஓம் தத்புருஷ வக்தராய நம : என்று நெற்றியிலும்
 ஓம் அகோர ஹ்ருதயாய நம : என்று மார்பிலும்
 ஓம் வாமதேவ குஹ்யாய நம : என்று நாளியிலும்
 ஓம் சத்யோஜாத கவசாய நம :

என்ற இந்த மந்திரத்தைக் கூறிக்கொண்டே வலமுழந்தாள், இடமுழந்தாள், வலத்தோள், இடத்தோள், வலமுழங்கை, இடமுழங்கை, வலமணிக்கட்டு, இடமணிக்கட்டு, வலவிலா, இடவிலா, முதுகு, கழுத்து, என்ற பதினாறு இடங்களிலும் திரிபுண்டரமாக திருநீறு இட்டுக்கொள்க.

நெற்றி, மார்பு, இருதோள்களில் ஆறு அங்குலம், ஏனைய இடங்களில் ஒவ்வோரங்குல நீளம் அளவாக இடுக. பின்னர் சிறிது நீரை வலக்கையில் வைத்துக்கொண்டு கும்ப முத்திரையாகப் பிடித்து சம்ஹிதா மந்திரம் (5+6=11) செபித்து இடக்கையில் விட்டு கீழே பிடித்திருக்கும் வலக்கையில் விழும் நீரை 'ஓம் அஸ்தராய பட்' என்ற அஸ்தர் மந்திரம் கூறி மும்முறை சிரசில் தெளித்துக் கொள்க. துறவிகள் உத்தூளனமாகப் பூசதலே முறைமை.

கர அங்க நியாசங்கள்¹

“ஓம் அஸ்ய ஸ்ரீஸுப்ரஹ்மண்ய மஹாமந்த்ரஸ்ய
 த்ரிபுராந்தகருஷி: அநுஷ்டுப் சந்த:
 ஸுப்ரஹ்மண்யோ தேவதா போகமோகசுனார்த்தே
 ஐபேவிநியோக:”

என ஒருமுறை சொல்லி வணங்குக. சொல்லும் பொழுது வலக்கை தலையைத் தொட்டுக்கொண்டும் இடக்கை வலக்கையைத் தொட்டுக்கொண்டும் எழிலாய் இருத்தல் வேண்டும்.

பின்னர்,

1. ஓம் ஸ்கந்தாய அங்குஷ்டாப்யாநம் நம: (6பருவிரல்)
2. ஓம் கார்த்திகேயாய தர்ஜநீப்யாநம் நம:
(ஆள்காட்டிவிரல்)
3. ஓம் ஸுப்ரஹ்மண்யாய மத்யமாப்யாநம் நம: (நடுவிரல்)
4. ஓம் ஸேநாந்யை அநாமிகாப்யாநம் நம: (மோதிரவிரல்)

5. ஓம் குஹாய கதிஷ்டிகாப்யாம் நம : (சுண்டுவிரல்)
6. ஓம் ஷடாநநாய கரதலகரப்ருஷ்டாப்யாம் நம:
(உள்ளங்கைகளை இருமுறையும் புறங்கையை ஒருமுறையும் கரங்களால் நீவுதல்)
7. ஓம் சம் ஹ்ருதயாய நம : (மார்பு)
8. ஓம் ரம் சிரஸே ஸ்வாஹா (உச்சி)
9. ஓம் வம் சிகாயை வஷட் (சிகை)
10. ஓம் ணம் கவசாய ஹும் (ஆள்காட்டி விரலால் தலையைச் சுற்றுக)
11. ஓம் பம் நேத்ரத்ரயாய வௌஷட்

(ஆள்காட்டிவிரல், நடுவிரல், மோதிரவிரல்களால் முறையே வலக்கண், புருவநடு, இடக்கண் ஆகியவற்றை ஒரேநேரத்தில் தொடுதல்)

12. ஓம் வம் அஸ்த்ராய பட் (தலையைச் சுற்றிச் சிட்டிகை இடுக)

என அந்தஅந்த அங்கங்களைத் தொட்டுவிட்டு,

பூர் புவஸ் ஸாவரோம் இதி திக்பந்த:

என்று சொல்லவேண்டும். (வலக்கையால் தலையைச் சுற்றிக்கொள்க)

தியானம்

“ஸிந்தூ ராருண மிந்துகாந்திவதனம் கேயூரஹாராதிபிர்
திவ்யைராபரணைர் விபூஷிததநம் ஸ்வர்க்காதி ஸௌக்ய
ப்ரதம்

அம்போஜாபய சக்திசூக்குடதரம் ரக்தாங்கராகாம் சுகம்
ஸுப்ரஹ்மண்ய முபாஸ்மஹே ப்ரணமதாம் பீதிப்ரணா
சோத்யதம் :

கரத்திலமர் வேலும் கட்டழகார் மொய்ம்பிலணி கடம்பும்
ஆறு

சிரத்தில் அவிர்முடியும் தேகசெறி காதணியும்திகழ மரசில்
உரத்தில் அணிபுரள ஒளிர்நேவி இருவரோடு
வரத்தையருள் குகன் நேர்வரின் எற்கும் கருக்கட்டு
வருவதுண்டோ

(பூமீத் பாம்பன் சுவாமிகள், திரவலங்கற்றிரட்டு)

என்றுசொல்லி முருகன் திருவுருவைத் தியானித்து, நமஸ்கார முத்திரையால் (இருகரங்களையும் மார்புக்கு நேரே கூப்பித் தொழுதல்) கும்பிடல் வேண்டும். குரு உபதேசித்த முறையில் சடக்கர மந்திரத்தை 54 அல்லது 108 என்ற எண்ணிக்கையில் நன்கு செபித்தல் வேண்டும்.

சோடச உபசாரம் (பதினாறு முறைகளில் இறைவனை உபசரித்தல்)

தமக்கு எதிரில் உள்ள பூசிக்கத்தக்க பொருளின் (யந்திரம், பிம்பம், படம், கும்பம் ஏதாவது ஒன்றினில்) எதிரில் அமர்ந்து மலர், அட்சதை (அரிசி) ஆகியவைகளை இரண்டு கைகளிலும் நிரம்ப எடுத்துக்கொண்டு இதயகமலத்தில் தியானித்த திருவுருவம் தம் கரங்களில் நிரம்பியிருக்கின்ற மலரஞ்சலியில் வந்து அமர்ந்ததாகப் பாவித்து,

“ஸ்ரீவல்லீதேவஸேநாம்பா ஸமேதம் அகண்டக்ருன சிவஸுப்ரஹ்மண்யம் ஆவாஹயாமி”

என்று கூறி, தேவிகளோடு அமர்ந்துள்ள ஸ்ரீமுருகப்பெருமானை ஆவாஹனம் செய்து கொள்ள வேண்டும். அதாவது மலர் அஞ்சலியை நமக்கு எதிரில் உள்ள யந்திரத்திலோ பிம்பத்திலோ படத்திலோ கும்பத்திலோ பக்தியோடும் பரிவோடும் தூவி ஆவாகனம் செய்துகொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு செய்துகொண்ட பின்னர்,

1. ஆஸநம் ஸமர்ப்பயாமி (தவிசளித்தல்)
2. பாத்யம் ஸமர்ப்பயாமி (திருவடி கழுவ நீருதவல்)
3. அர்க்யம் ஸமர்ப்பயாமி (கைகழுவ நீருதவல்)
4. ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பயாமி (பருகநீர் தருதல்)
5. சுத்தோதக ஸ்நானம் ஸமர்ப்பயாமி (அபிஷேகம்)
- ஸ்நானாநந்தரம் ஆசமநீயம் ஸமர்ப்பயாமி
6. வஸ்த்ரயுக்தம் (இரு ஆடைகள்) ஸமர்ப்பயாமி
7. உபவீதம் (பூணூல்) ஸமர்ப்பயாமி

இவைகளை அக்ஷதையால் 6சய்க.

8. கந்தாம் தாரயாமி (சந்தனம்)
9. புஷ்பாணி பூஜயாமி (பூவும் அக்ஷதையும் இடுக)
10. தூபம் ஸமர்ப்பயாமி
11. தீபம் தர்சயாமி

12. நைவேத்யம் நிவேதயாமி
 நைவேத்யாநந்தரம் அர்க்யம் சமர்ப்பயாமி
 பாத்யம் சமர்ப்பயாமி ஆசமநீயம் சமர்ப்பயாமி
 தாம்பூலம் சமர்ப்பயாமி (வெற்றிலை பாக்கு)
13. கர்ப்பூர நீராஜனம் சமர்ப்பயாமி
 மந்த்ரபுஷ்பம் சமர்ப்பயாமி
 சாமரம் சமர்ப்பயாமி
 ஆலவட்டம் சமர்ப்பயாமி
 சத்ரம் சமர்ப்பயாமி (குடை)
 தர்ப்பணம் சமர்ப்பயாமி (கண்ணாடி)
 ஸ்தோத்ரம் சமர்ப்பயாமி.

“கருப்பத் தூறிப் பிறவாதே கனக்கப்பாடுற் றுழலாதே
 திருப்பொற் பாதத்தனுபூதி சிறக்கப் பாலித்தருள்வாயே
 பரப்பற் றாருக் குரியோனே பரத்தப் பாலுக்கணியோனே
 திருக்கைச் சேவற் கொடியோனே செகத்திற் சேர்திப்

பெருமானே”

-திருப்புகழ்

“மூலிரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி கருணைபோற்றி
 ஏவருந் துதிக்க நின்ற இராறுதோள் போற்றி காஞ்சி
 மாவடி வைகுஞ் செவ்வேள் மலரடி போற்றியன்னான்
 சேவலு மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி

போற்றி”

- கந்தபுராணம்

“முதலுமாய் நாப்பணாகி முடிவுமாய் நின்றாய் போற்றி
 சததள பாதா போற்றி சகச்சிர நாமா போற்றி
 மதிபுனை பரமனார்க்கு மதலையாய் குருவாய் தேவர்
 பதியென வுளவேள் போற்றி பரஞ்சுடர்க் கண்ணா

போற்றி”

-பூநீமத் பாம்பன் சுவாமிகள்

பொன்னுயர் நாட்டிறை புத்திரி தனைமன்றல்
 புரிந்துசெந் தினைக்காத்
 மின்னினை மாமணஞ் செய்தருள் நாடிய
 வித்தகர் தமையாண்டு

நன்னலம் நல்கருள் வேந்தென விளங்குபு
நான்மறை களும் விரித்துப்
பன்னரும் பரமென இருக்கும் நம் தேவுக்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

- ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகள்

- திருவலங்கற்றிரட்டு.

14. நமஸ்காரம் ஸமர்ப்பயாமி

15. ப்ரதக்ஷண நமஸ்காரம் ஸமர்ப்பயாமி

16. திவ்ய ஸயநம் ஸமர்ப்பயாமி (அமளியில்
படுத்திருக்கும் படி வேண்டல்)

என்று அந்தந்த உபச்சாரங்களைக் குருநாதர் உபதேசித்த வழியில்
நின்று செய்க.

முடிவிலே

“ஸர்வோபசாராந் ஸமர்ப்பயாமி”

என்று சொல்க.

மேலும், நேரம் அவகாசம் இருக்குமாயின் பிரார்த்தனையோடு
கூடிய முருகன் தோத்திரங்களைப் பண்ணோடும் பாடுக. (பாம்பன்
சுவாமிகள் இயற்றியுள்ள திருவலங்கல் திரட்டு முதலிய நூல்களில்
உள்ள பாடல்கள், பஞ்சாமிர்த வண்ணம், திருத்தொடையல் முப்பது
பாடல்கள் முதலியனவும் நோய், வறுமை, பகை, பயம், பாவம், அகால
மரணம் முதலியவைகளிலிருந்து நிவாரணம் பெற சண்முககவசம்
முப்பது செய்யுட்களையும் பாராயணம் செய்யலாம். கவச
செய்யுட்களை மட்டும் முன்பின் மாற்றியோ, செய்யுட்களை விடுத்தோ
பாராயணம் செய்தல் குற்றம். அகர முதல் னகர இறுவாய் உள்ள
முப்பது செய்யுட்களையும் முழுமையாகப் பாராயணம் செய்க.

-நாளும்

உன் புகழே பாடி நான் இனி

அன்புடன் ஆசார பூசை செய்து

உய்ந்திட வீண்நாள் படாது, அருள்புரிவாயே!

-திரும்புகழ்.

6.1 முருகநெறியாளர்கள் கடைப்பிடித்தற்குரிய நெறிகள்

எந்த உணவையும் உயிர்க்குயிராய் தன்னுள் அந்தர்யாமியாய் உள்ள குகப்பெருமானுக்கு அர்ப்பணம் செய்து உண்க. கிழக்கு நோக்கி உணவு கொள்வது நல்லது. சாப்பிடும்பொழுது தீபம் அவியின் அஃது ஏற்றப்பட்டு வருமளவும் சடக்கரத்தை மானசமாக செபித்துக்கொண்டு தீபம் கண்டவுடன் எஞ்சிய உணவைப் புசிக்கலாம். படுக்கும்போது திருநீறு அணிந்துகொண்டு,

“திருமால் அயன்எண் திசைநின் றுளரும்
 செருவா னவரும் சிவசங் கரனார்
 உருவென் றுணர்வேர் அறிவா டியாளீரும்
 ஒருகந்த பிரான் உயிர் காவலனே”

- பாம்பன் சுவாமிகள்

என்ற திருப்பாடலைப் பாடித் துதித்து, ‘முருகா! சயந்தன், அருணகிரியார், பாம்பனடிகள் ஆகியோரின் கனவில் காட்சி தந்தவாறு அடியேனுடைய கனவிலும் காட்சி தந்தருள்வாய்’ என்று உள்ளம் உருகித் துதிசெய்து இடக்கை கீழாகப்படுத்து அமைதியுடன் துயில்புரிக. யாராவது உங்களை வணங்கினால் அந்த வணக்கத்தை உயிர்க்குயிராக விளங்கும் முருகனிடமே அர்ப்பணம் புரிந்து விடுக. ஒருவர் ஒரு பொருள் தரினும் அதனையும் குகனுக்கே அர்ப்பணம் புரிக. தெருவில் நடக்கும்பொழுது நெருப்பையோ, சாம்பலையோ மிதித்தலோ தாண்டுதலோ கூடாது. ரகசியமாய் உபதேசிக்கப்பெற்ற சடக்கர மந்திரத்தை வெளியிட்டாலும் குற்றம் வரும். குகனடியாரையும் குகனாகவே கருதுக. எல்லாவுயிர்களிலும் குகப்பெருமானே விளங்குவதால் எந்த உயிர்க்கும் தீமை செய்யாது நன்மை செய்துகொண்டு அமைதியுடனும் அன்புடனும் வாழ்க.

முருகபக்தியில் தோய்ந்து ஆழங்காற்பட்ட அன்பர்கள், சான்றோர்கள் வகுத்த இந்நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றி நாள்வழிபாட்டைத் (நித்யபூஜை) தொடருங்கள். வெறும் சடங்காகக் கருதிச் செய்யாமல் ஆன்மநேயத்தோடும் பக்தி உருக்கத்தோடும்

செய்து முருகப்பெருமான் திருவருளில் தோய்ந்து இன்புற்றிருங்கள். காலங்கள் காத்திருப்பதில்லை. காலங்களோடு நாமும் ஓடவேண்டியிருக்கிறது. 'காலதாமதம் சாலவிளம்பனம்' என்பது பழமொழி. எனவே தகுதிவாய்ந்த குருநாதரிடம் சடக்கர உபசேதம் பெற்று வழிபாட்டைத் தொடருங்கள். கலியுக வரதனாம் முருகப்பெருமான் அருளை வாரி வழங்குவான்.

உவர்நீரைத் தான்பருகி இனிய நீரை நமக்குத் தரும் அருட்கொண்டலாம் பூநீமத் பாம்பன் சுவாமிகள் தாயினும் சாலப் பரிந்து இவ்வெளிய வழிபாட்டு நெறியினை அமைத்துக்கொடுத்து நம்மை முருகனிடத்து ஆற்றுப்படுத்தியுள்ளார்கள். அருள் உள்ளம் கொண்ட அத்தகைய ஞானியைத் திரு. வி. கல்யாணசுந்தரனார், திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் வழிநின்று நாமும் போற்றுவோம்.

“பாம்பெனனும் பதிமுளைத்த பவளக்குன்றே
பழம்பாண்டித் தமிழ்ப்பொழிலே பண்பா ரில்லத்
தீம்பயிரே அன்புகொழி திரையே தெய்வத்
திறங்கண்ட அறநிலையே செகத்திலுற்ற
கூம்பலற எழுகதிரே குழந்தை வேலன்
குகெனறியே நெறியென்ற குருவே நீதி
ஓம்புகவென் றுரைத் தொழுகி உலகில் வாழ்ந்த
உயர்குமர குருதாச ஒளியே போற்றி”.

“கடலினிலே அலைபாடக் காணா வானில்
காண்டிங்கள் நிலவாடக் கரைந்த வெள்ளித்
திடிலெனவே ஒளியோடத் திகழுஞ் சேரதித்
திருமுடியில் சடைதாழச் செங்கை நீட்டிக்
கடவுளிலே உலகுயிர்கள் கலந்து நிற்குஞ்
கருத்துரைத்தே எணையாண்ட கருணைக்கோலம்
உடலுயிரே உயிர்க்குயிரே உள்ளம் நீங்கா
ஓதரிய குமரகுரு உடையாய் போற்றி”

“இலக்கியமும் இலக்கணமும் ஏந்தி ஏந்தி
இறுமாப்பில் இறந்தொழிந்த இளமைக் காவை
நலக்குரிய ஞானநெறி நன்று காட்டி
நயந்தாண்ட குமரகுரு நாத போற்றி”.
(திரு.வி.க)

“முருகவேள் ஒருவனே மெய்ம் முதலென உணர்ந்த
ஞானி
உருகிய சிந்தையோடு ஒங்குமா தவசுபோதன்
பொருவரு தகரவித்தை ஈடுதனப் புகன்ற எந்தை
குருபரன் பரம்பன் வந்த குணாகரன் பாதம் போற்றி”
(கிருபானந்த வாரியார்)

ஓம் ஸௌம் சரவண பவ

குறிப்புகள்

1. அங்கநியாசம் என்பது நமது அங்கங்களை இறைவன் அங்கங்களாகப் பாவித்தல். அதற்குரிய இருதயாதி மந்திரங்களைச் சொல்லிக் கரநியாசங்களைச் செய்தபின்னர் சுத்தியான கரத்தால் தொட்டுத் தனக்குள்ள மாயேயமான அங்கம் கழிந்ததாகவும் அருள் வடிவான இறைவனது அங்கமானதாகவும் பாவித்தல்

2. படமாக இருந்தால் பாவனையாகச் சிறிது நீர் தெளிக்கலாம். யந்திரம், சிலை முதலியனவாக இருந்தால் திருமுழுக்காட்டுச் செய்க.

3. 9-10-ஆம் உபசாரத்திற்கிடையில் நேர அவகாசத்திற்குத் தக்கவாறு ஷோடச, அஷ்டோத்திர நாமாவளி அருச்சனைகள் செய்யலாம். இயலாதவர்கள் 32-ஆம் பக்கத்தில் உள்ள மூர்த்தி மந்திரங்களைச் சொல்லியும் அருச்சிக்கலாம்.

பின் இணைப்புகள்

1. ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகள் அருளிச் செய்த குமாரஸ்தவம்

ஓம்	ஷண்முக	பதயே நமஹ
ஓம்	ஷண்மத	பதயே நமஹ
ஓம்	ஷட்க்ரீவ	பதயே நமஹ
ஓம்	ஷட்கிரீட	பதயே நமஹ
ஓம்	ஷட்கோச	பதயே நமஹ
ஓம்	ஷட்கோண	பதயே நமஹ
ஓம்	நவநிதி	பதயே நமஹ
ஓம்	சுபநிதி	பதயே நமஹ
ஓம்	நரபதி	பதயே நமஹ
ஓம்	ஸுரபதி	பதயே நமஹ
ஓம்	நடச்சிவ	பதயே நமஹ
ஓம்	ஷடக்ஷர	பதயே நமஹ
ஓம்	கவிராஜ	பதயே நமஹ
ஓம்	தபராஜ	பதயே நமஹ
ஓம்	இஹுபர	பதயே நமஹ
ஓம்	புகழ்முநி	பதயே நமஹ
ஓம்	ஜயஜய	பதயே நமஹ
ஓம்	நயநய	பதயே நமஹ
ஓம்	மஞ்சள	பதயே நமஹ
ஓம்	குஞ்சரீ	பதயே நமஹ
ஓம்	வல்லீ	பதயே நமஹ
ஓம்	மல்ல	பதயே நமஹ
ஓம்	அஸ்த்ர	பதயே நமஹ
ஓம்	சஸ்த்ர	பதயே நமஹ
ஓம்	ஷஷ்டி	பதயே நமஹ
ஓம்	இஷ்டி	பதயே நமஹ
ஓம்	அபேத	பதயே நமஹ
ஓம்	ஸுபேத	பதயே நமஹ

ஓம்	(வ்)வியுஹ	பதயே	நமஹ
ஓம்	மயூர	பதயே	நமஹ
ஓம்	பூத	பதயே	நமஹ
ஓம்	வேத	பதயே	நமஹ
ஓம்	புராண	பதயே	நமஹ
ஓம்	பிராண	பதயே	நமஹ
ஓம்	பக்த	பதயே	நமஹ
ஓம்	முக்த	பதயே	நமஹ
ஓம்	அகார	பதயே	நமஹ
ஓம்	உகார	பதயே	நமஹ
ஓம்	மகார	பதயே	நமஹ
ஓம்	விகாச	பதயே	நமஹ
ஓம்	ஆதி	பதயே	நமஹ
ஓம்	பூதி	பதயே	நமஹ
ஓம்	அமார	பதயே	நமஹ
ஓம்	சூமார	பதயே	நமஹ

2. ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகள் அருளிச் செய்த

ஆறெழுத்துண்மை

பண் - காந்தார பஞ்சமம்

அற்புத மாகிய வருமறை மொழிபோல்
வெற்புயர் புவனம்பல் விளங்கிடு மாறு
பற்பல தேவர்கள் படர்ந்தவிண் ணுறினும்
தற்பர மாவது சரவண பவவே. (1)

பக்தியு ஞானமும் பரவிடு மார்க்கம்
எத்தனை யோவகை யிருக்கினு மிகத்தில்
முத்திதந் தனுதின முழுப்பல னல்கச்
சத்திய மாவது சரவண பவவே. (2)

பூசிக்கும் வானவர் புரவல னாவி
வாசிக்கு மாவடி வழிபடி னென்றும்
பாசத்தை நசித்திவண் பரப்பிரம வாழ்வைத்
தாசர்பங் காக்கிடுஞ் சரவண பவவே. (3)

அருணல முள்ளவ னாதிமுன் னுள்ளான்
பொருணல முள்ளவன் பூசித வடியார்க்
கிருணில மெய்தினு மிதமுட னேயத்
தருணத்திற் காப்பது சரவண பவவே. (4)

பொடிபொலி மேனியன் பூரண வியோம
வடிவுடை யயிலுடை மனனடி கைகூப்
படியவர்க் கிடுக்கிணிவ் வவனியிற் குறுகின்
சடிதியிற் றடுப்பது சரவண பவவே. (5)

மஞ்சிகைச் செவியோன் மயிற்பரி யூர்வோன்
தஞ்சமென் றவர்க்கரு டருசம ரூரான்
செஞ்சரண் வாழ்த்துநர் திருவடி சேர்வார்
சஞ்சலந் தவிர்ப்பது சரவண பவவே. (6)

பொங்கிடு புனலிலம் பூவில்வெங் கனலில்
எங்கனு முளவெளி யில்வளி பகலிற்
கங்குலி லடியவர் கருத்துநன் காகச்
சங்கடந் தீர்ப்பது சரவண பவவே. (7)

தென்றிசைக் கோன்விடு திரிவிதத் தூதர்
குன்றெனும் புயமலை குலுங்கமுக் குடுமி
வென்றிகொள் கடந்தடி வீசிவெம் பிடினும்
தன்றுணை யாவது சரவண பவவே. (8)

தேவியுந் தேவனுந் திருவுரு வருவம்
மேவி யனாதியாய் மிளிர்ந்தல்சன் முகமென்
றாவலுந் றுணர்பவ ரழிவுறா வண்ணஞ்
சாவினைத் தடுப்பது சரவண பவவே. (9)

இந்திரன் முனிவர்க ளேத்துபொற் சரணான்
செந்திரு நகரிடஞ் சேர்ந்ததில் வாழ
அந்திருப் புகழ்பா டினவருக் கபயம்
தந்ததைத் தருவது சரவண பவவே. (10)

3. ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

ஆறெழுத்துண்மை

பண் - கௌசிகம்

எண்ணில் பல்வித மாக விருந்திடு
மண்ணொ டைந்து வகைப்படு பூதமும்
பண்ணி வைத்துப் பராபர மாய்நிற்றல்
அண்ண லார்பெய ராறக்க ரங்களே. (1)

பூரு வந்தக் கிணம்புகழ் வாருணம்
சீரு யர்ந்த வுதக்கடி சேனுநல்
பூர ணச்செய லிற்பொலி வுற்றுள்ள
ஆர ணன்பெய ராறக்க ரங்களே. (2)

துய்ய மூலமுங் குய்யமுந் தொப்பும்
மெய்ய னாகத மும்மின் விசுத்தியும்
மைய மான லலாடமு மாய்நிற்கும்
ஐய னார்பெய ராறக்க ரங்களே. (3)

ஓது மாரண மாகம முன்னரும்
கோதி லாத புராண குலங்கணல்
நீதி யாமற நூனிக மங்களும்
ஆதி யின்பெய ராறக்க ரங்களே. (4)

ஊறி கந்தசைத் தோதி யழுங்கலை
நூறி நல்லக நோன்புறு வார்கட்காம்
கூற ருஞ்சத்த கோடிநன் மந்த்ரமும்
ஆறு னோன்பெய ராறக்க ரங்களே. (5)

ஒப்பின் மாவசி யஞ்செவ் வழைப்பொரு
துப்பு றாமோக னந்தம்ப னஞ்சொலத்
தப்பி லாதவுச் சாடன மாரணம்
அப்ப னார்பெய ராறக்க ரங்களே. (6)

சுத்த மான சுகப்பெரு ளொன்றனைச்
சித்த மீதிருத் தித்தினந் தோறுநல்
பக்தி செய்தவும் பார்க்கரு டந்தவை
அத்த னார்பெய ராறக்க ரங்களே. (7)

விண்ட லத்துறை விஞ்சையர் கந்தர்வர்
தெண்டு டைத்தெருட் சித்தர் முனீசுரர்
கொண்ட விற்பு பெறற்கருள் கூர்ந்தவை
அண்டர் கோன்பெய ராறக்கரங்களே. (8)

செம்பொ றிக்கண் விழித்துச் சினந்தடற்
றும்பெ குத்தடி சூலம் பிடித்தெமன்
கெம்பு கிங்கரர் கன்மங் கெடுப்பவை
அம்ப ரன்பெய ராறக்க ரங்களே. (9)

நீண்ட வாழ்வுடை நித்த வகத்தியன்
பூண்ட மாவனு பூதி புகன்றவன்
காண்டல் கூர்பலர் கண்ணா யிருந்தவை
ஆண்ட வன்பெய ராறக்க ரங்களே. (10)

4. திருஅருட்பிரகாச வள்ளலார் அருளிச்செய்த

ஆறெழுத்துண்மை

அறுசீர்க் கழிவந்நலம் ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1. பெருமை நிதியே மால்விடைகொள்
பெம்மான் வருந்திப் பெறும்பேறே
அருமை மணியே தணிகைமலை
அமுதே உன்றன் ஆறெழுத்தை
ஒருமை மனத்தின் உச்சரித்திங்
குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால்
இருமை வளனும் எய்தும்இடர்
என்ப தொன்றும் எய்தாதே.
2. எய்தற் கரிய அருட்குடரே
எல்லாம் வல்ல இறையோனே
செய்தற் கரிய வளத்தணிகைத்
தேவே உன்றன் ஆறெழுத்தை
உய்தற் பொருட்டிங் குச்சரித்தே
உயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால்
வைதற் கில்லாப் புகழ்ச்சிவரும்
வன்கண் ஒன்றும் வாராதே.
3. வாரா இருந்த அடியவர்தம்
மனத்தில் ஒளிரும் மாமணியே
ஆரா அமுதே தணிகைமலை
அரசே உன்றன் ஆறெழுத்தை
ஓரா மனத்தின் உச்சரித்திங்
குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால்
ஏரார் செல்வப் பெருக்கிகவா
இடும்பை ஒன்றும் இகந்திடுமே.

4. இகவா அடியார் மனத்தூறும்
இன்பச் சுவையே எம்மானே
அகவா மயில்ஊர் திருத்தணிகை
அரசே உன்றன் ஆறெழுத்தை
உகவா மனத்தின் உச்சரித்திங்
குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால்
சுகவாழ் வின்பம் அதுதுன்னும்
துன்பம் ஒன்றும் துன்னாதே.
5. துன்னும் மறையின் முடிவில்ஒளிர்
தூய விளக்கே சுகப்பெருக்கே
அன்னை அனையாய் தணிகைமலை
அண்ணா உன்றன் ஆறெழுத்தை
உன்னி மனத்தின் உச்சரித்திங்
குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால்
சென்னி அணியாய் அடிசேரும்
தீமை ஒன்றும் சேராதே.
6. சேரும் முக்கண் கனிகனிந்த
தேனே ஞானச் செழுமணியே
யாரும் புகழும் தணிகைமலை
தன்பே உன்றன் ஆறெழுத்தை
ஒரும் மனத்தின் உச்சரித்திங்
குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால்
பாரும் விசம்பும் பதஞ்சாரும்
பழங்கண் ஒன்றும் சாராதே.
7. சார்ந்த அடியார்க் கருள்அளிக்கும்
தருமக் கடலே தற்பரமே
வார்ந்த பொழில்சூழ் திருத்தணிகை
மணியே உன்றன் ஆறெழுத்தை
ஓர்ந்து மனத்தின் உச்சரித்திங்
குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால்
ஆர்ந்த ஞானம் உறும்அழியா
அலக்கண் ஒன்றும் அழிந்திடுமே.

8. அழியாப் பொருளே என்உயிரே
 அயில்செங் கரங்கொள் ஐயாவே
 கழியாப் புகழ்சேர் தணிகைஅமர்
 கந்தா உன்றன் ஆறெழுத்தை
 ஒழியா மனத்தின் உச்சரித்திங்
 குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால்
 பழியா இன்பம் அதுபதியும்
 பனிமை ஒன்றும் பதியாதே

9. பதியே எங்கும் நிறைந்தருளும்
 பரம சுகமே பரஞ்சுடரே
 கதியே அளிக்கும் தணிகைஅமர்
 கடம்பா உன்றன் ஆறெழுத்தை
 உதியேர் மனத்தின் உச்சரித்திங்
 குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால்
 துதிஏர் நினது பதந்தோன்றும்
 துன்பம் ஒன்றும் தோன்றாதே.

10. தோன்றா ஞானச் சின்மயமே
 தூய சுகமே சுயஞ்சுடரே
 ஆன்றோர் புகழும் தணிகைமலை
 அரசே உன்றன் ஆறெழுத்தை
 ஊன்றா மனத்தின் உச்சரித்திங்
 குயர்ந்த திருவெண் ணீறிட்டால்
 ஈன்றாள் நிகரும் அருள் அடையும்
 இடுக்கண் ஒன்றும் அடையாதே.

திருச்சிற்றம்பலம்

5. திரு அருட்பிரகாச வள்ளளார் அருளிச்செய்த

உறுதி உணர்த்தல்

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

1. மஞ்சேர் பிணிமிடி யாதியை நோக்கிவந்துறும்என்
நெஞ்சே தணிகையன் ஆறெழுத் துண்டுவெண் ணீறுண்டுநீ
எஞ்சேல் இரவும் பகலும் துதிசெய் திடுதிகண்டாய்
அஞ்சேல் இதுசத்தியம் ஆம்என் சொல்லை அறிந்துகொண்டே
2. அறியாத நம்பிணி ஆதியை நீக்கும் அருள்மருந்தின்
நெறியாம் தணிகையன் ஆறெழுத் துண்டுவெண் ணீறுண்டுநீ
எறியா திரவும் பகலும் துதிசெய் திடுதிகண்டாய்
குறியா திருக்கலை என்ஆணை என்றன் குணநெஞ்சமே
3. என்றே பிணிகள் ஒழியும்என் றேதுயர் ஏய்தியிடேல்
நின்றே தணிகையன் ஆறெழுத் துண்டுவெண் ணீறுண்டுநீ
இன்றே இரவும் பகலும் துதிசெய் திடுதிகண்டாய்
நன்றே எக்காலமும் வாழிய வாழிய நன்னெஞ்சமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

6. ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய ஷோடச நாமாவளி

ஓம் ஸ்கந்தாய நம:	
ஓம் குஹாய நம:	
ஓம் ஷண்முகாய நம:	
ஓம் பாலநேத்ரசுதாய நம ::	
ஓம் பிரபவே நம:	
ஓம் பிங்களாய நம:	
ஓம் கிருபாளவே நம:	
ஓம் சிசிவாஹநாய நம:	8
ஓம் த்விஷ்ட்புஜாய நம:	
ஓம் திரிஷண்ணேத்ராய நம:	
ஓம் பக்தவத்ஸலாய நம:	
ஓம் ஞானசக்திதராய நம:	
ஓம் கிரௌஞ்சதாரணாய நம:	
ஓம் விசாகாய நம:	
ஓம்பார்வதீப்பிரியநந்தனாய நம:	
ஓம் ஸர்வ ஸ்வாமீனே நம:	16

ஓம் ஸ்ரீ சுப்ரஹ்மண்ய ஸ்வாமீனே நமோ நம;
நானவித மந்த்ர பரிமளபத்ர புஷ்பாணி ஸமர்ப்பயாமி.

7. ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய அஷ்டோத்தர சதநாமாவளி

ஓம் ஸ்கந்தாய நம:	ஓம் சக்திதராய நம:
குஹாய	பிசிதாச ப்ரபஞ்ஜனாய
ஷண்முகாய	தாரகாஸூர ஸம்ஹாராய
பாலநேத்ரஸுதாய	ரக்ஷாபலவிமர்த்தனாய
ப்ரபவே	மத்தாய
பிங்கலாய	ப்ரமத்தாய
க்ருத்திகாஸூநவே	உன்மத்தாய
சிகிவாஹநாய	ஸூரஸைன்ய ஸூரக்ஷகாய
த்விஷ்ட்புஜாய	தேவஸௌபதயே
த்விஷண்ணேத்ராய (10)	ப்ராஜ்ஞாய (20)

ஓம் க்ருபாலவே நம:
 பக்தவத்ஸலாய
 உமரஸுதாய
 பக்தரபீஷ்டாப்திஆநந்தாய
 குமரராய
 க்ரௌஞ்சதாரணாய
 ஸேனான்யே
 அக்னிஜன்மனே
 விசாகாய
 சங்கராத்மஜாய (30)
 சிவஸ்வாமினே
 கணஸ்வாமினே
 ஸர்வஸ்வாமினே
 ஸநாதனாய
 அனந்தசக்தயே
 அஷோப்யாய
 பார்வதீப்ரியநந்தனாய
 கங்கரஸுதாய
 சரோத்பூதாய
 ஆஹூதாய (40)
 பரவகாத்மஜாய
 ஜ்ஞரூம்பாய
 ப்ரஜ்ஞரூம்பாய
 உஜ்ஜ்ஞரூம்பாய
 கமலாஸனஸம்ஸ்துதாய
 ஏகவர்க்ணாய
 த்விவர்க்ணாய
 த்ரிவர்க்ணாய
 ஸாமனோஹராய
 சதுர்வர்க்ணாய (50)
 பஞ்சவர்க்ணாய
 ப்ரஜாபதயே
 அஹஸ்பதயே
 அக்னிகர்ப்பாய
 சமீகர்ப்பாய

ஓம் விச்வரேதஸே நம:
 ஸுராரிக்ணே
 ஹரித்வர்க்ணாய
 சுபகராய
 வடவே (60)
 படுவேஷ்ப்ருதே
 பூஷ்ணே
 கபஸ்தயே
 கஹனாய
 சந்த்ரவர்க்ணாய
 கலாதராய
 மரயாதராய
 மஹாமாயினே
 கைவல்யாய
 சங்கராத்மஜாய (70)
 விச்வயோனான்யே
 அமேயாத்மனே
 தேஜோநிதயே
 அனாமயாய
 பரமேஷ்டினே
 பரப்ரஹ்மணே
 வேதகர்ப்பாய
 விராட்ஸுதாய
 புலிந்தகன்யாபர்த்தே
 மஹாஸாரஸ்வதாஸ்ருதாய (80)
 ஆச்ரிதாஶிலதாத்தே
 சோரக்னாய
 ரோகநாசனாய
 அனந்தமூர்த்தயே
 ஆனந்தாய
 சிகண்டினே
 க்ருதகேதனாய
 டம்பாய
 பரமடம்பாய

மஹாடம்பாய (90)
 ஓம் வ்ருஷாகபயே நம:
 காரணோபாத்ததேஹாய
 காரணாதீதவிக்ரஹாய
 அநீச்வராய
 அம்ருதாய
 ப்ராணாய
 ப்ராணாயாமபராயணாய
 விருத்தஹந்த்ரே
 வீரக்னாய

ஓம் ரக்தச்யாமகலாய நம:
 (100)
 ஸுப்ரஹ்மண்யாய
 குஹாய
 ப்ரீதாய
 ப்ரஹ்மண்யாய
 ப்ராஹ்மணப்ரியாய
 வம்சவ்ருத்திகராய
 வேதவேத்யாய
 அக்ஷயபலப்ரதாய நம:

ஸ்ரீவல்லி தேவஸேனா ஸமேத
 ஸ்ரீசுப்ரமண்ய சுவாமினே நம:
 நானாவித பத்ரபுஷ்பாணி ஸமர்ப்பயாமி

3. வேலாயுத சதுர்விம்ஸதி நாமாவளி

1. ஓம் ஸ்ரீம் குஹ ஹஸ்த நிதயே ஸர்வ ஸத்யை நம :
2. ஓம் க்ராம் கீரீம் க்ரூம் நம : சிவாய நமசி
 ஹரண ஹரண பாஸவளி ஸிம்ஹ வக்த்ராய நம :
3. ஓம் யாம் யீம் யூம் நமசி சகல ஜகத்சிருஷ்டி
 ஸ்திதி ஸம்ஹார திரோபவ அனுக்ரஹ ப்ராஸாதின்யை
 நம :
4. ஓம் ராம் ரீம் ரூம் நமசி கால காலாந்தக
 கோடி ஆதித்ய ப்ரதீப வதநாயை நம :
5. ஓம் லாம் லீம் லூம் நமசி சடசட ப்ரசட ப்ரசட
 காலாக்னி ரூப பதாப்ஜ பரிஸேவித நிஷ்கலாயை நம :
6. ஓம் ஹீரீம் ஹ்ரூம் ஹ்ரையம் நமசி பூதப்ரேத
 பிசாச ப்ரஹ்ம ராக்ஷஸ ஸபடபாநவ ஸேவித
 ஹஸ்த ரூபாயை நம :

7. ஓம் ஹ்ராம் ஹ்ரீம் ஹ்ரும் நசிமசி
ப்ரசண்ட மருத கூழ்ப்ர க்ருஹ
ஸகல வீர்யோதகபான ரக்தாக்ஷயை நம :
8. ஓம் ஸம் ஸீம் ஸாம் நசிமசி ஏகாதச
ஸதஸஹஸ்ரகோடி கோட்யாவதந ப்ரகாசிகாயை
நம :
9. ஓம் க்ராம் க்ரீம் க்ரும் நசிமசி காலகூடாக்னி
பயங்கர மஹாருத்ர ஜ்வாலா ௭௭௭௭ வதந
ப்ரகாசிகாயை நம :
10. ஓம் ஹ்ராம் ஹ்ரீம் ஹ்ரும் நசிமசி அதலாதி
ஸப்தலோக நாகேந்த்ர பயங்கர மஹாருத்ர
ஜ்வாலா ஸஹஸ்ர வதநாயை நம :
11. ஓம் லாம் லீம் லூம் நசிமசி ஸஹஸ்ரகோடி
தேவாஸ்த்ர அஸ்த்ர ஸ்ருஷ்டி காரண
த்ருஷ்டி ஜாத வதநாயை நம :
12. ஓம் ஹ்ரீம் ஸ்ரும் ஹ்ரைம் நசிமசி
சத்ய லோகாந்த சராசர ஸஹஸ்ர கோடி அண்ட
பஸ்மதாரண ஸுதேஹாயை நம :
13. ஓம் ஸாம் ஸீம் ஸாம் நசிமசி
மஹாவிர்த்யா ரத்ன ஸானு உபமாசல
ஸ்கந்த ஸைகத ப்ராத வஜ்ரபாஹு
மஹாபலாயை நம :
14. ஓம் க்ராம் க்ரீம் க்ரும் நசிமசி தேவகந்தர்வ
யகூ லாகூஸ வீர்யா வீர்ய ஸர்வஜீவ
மதுப்ரிய பகூஷ்ணயை நம :
15. ஓம் லாம் லீம் லூம் நசிமசி வாகிதி⁴
ஸப்தஜல பான துலிதூலிக ப்ரசண்ட மருத
கூழ்ப்ர வேகாயை நம:
16. ஓம் ஹ்ரீம் ஹ்ரும் ஹ்ரைம் நசிமசி
ஸமஸ்த மந்த்ர தந்த்ர யந்த்ர விஷவிஷாசிஸ்ச
அபி⁴சார ஸூன்ய ப்ரஹ்ம ஹத்யாதி த்வம்ஸிந்யை
நம :

17. ஓம் கம் க²ம் க³ம் க⁴ம் க்ஞம் ணம் ஹ்ரீம்
நசிமசி மூலாதாரம் புஜாருட வல்லப வாமாயை
குஹாஸ்த்ர மூலப்ரக்ருத்யை நம :
18. ஓம் சம் ச²ம் ஜம் ஜ⁴ம் நம் நசிமசி
ஸ்வாதிஷ்டானாம் புஜாருட ஜ்யேஷ்டா ரௌத்ரீ
குஹாஸ்த்ர வாகீஸ்வர்யை நம :
19. ஓம் டம் ட²ம் ட³ம் ட⁴ம் ணம் ஸிம்
க்லீம் டிஸௌ : நஸிமஸி
மணியூரகாம் புஜாருட நாராயணீம்
காலீம் குஹாஸ்த்ர லக்ஷ்ம்யை நம :
20. ஓம் தம் த²ம் த³ம் த⁴ம் நம் வம் டிஸௌம்
க்லீம் நஸிமஸி அநாஹதாம் புஜாருட
மஹாருத்ரீம் பலவிகரணீம் குஹாஸ்த்ர
ஸம்ஹார ரௌத்ரீயை நம :
21. ஓம் பம் ப²ம் ப³ம் ப⁴ம் மம் ஐம் ஸ்ரீம்
நஸிமஸி விஸுத்த ஆரோஹண பலாயை
பலப்ரமதனீம் குஹாஸ்த்ர மஹேஸ்வர்யை நம :
22. ஓம் யம் ரம் லம் வம் ஸம் ஷம் ஐம்
ஹ்ரீம் நஸிமஸி ஆக்ஞா கமலாருட
ஸர்வபூத தமனீம் குஹாஸ்த்ர கௌர்யை நம :
23. ஓம் ஸம் ஹம் க்லீம் டிஸௌம் ஐம்
நஸிமஸி ஸஹஸ்ராராம் புஜாருட
ஸத்க்ரு ஸ்வரூபிண்யை
இச்சா ஞான க்ரியா ஸக்த்யை நம :
24. ஓம் ளம் கூம் ஐம் க்லீம் ஸ்வௌம்
ஸாம் க்ஷ்ராம் வைம் நஸிமஸி
பிந்துநாத த்வாதஸாம் புஜாருட
பீம் பராஸக்த்யை நம :

9. வேலாயுத நாமாவளி

(ஸக்த்யர்ச்சனம்)

நன்றி : இஞ்சிக்கொல்லை ய. வேதமூர்த்தி சாஸ்திரி

“ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய மூலமந்த்ர திரிசதி அர்ச்சனம்”

(இவ்வர்ச்சனையில் - 4 எனில் ஓம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் - எனக்கூறுக)

1. ஓம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் ஐம் ஸௌம் நிகில ஜகதண்ட ஷண்ட புத தனுசுரம்ப ஜலதி ஸ்தானீய பரப்ரக்ருதி ரூப ஞானாநந்த ஸ்வரூபிணி பராஸக்திரேவ குஹ ஹஸ்த விலஸந்தி நிதிஸ்வரூப மஹாஸக்த்யா யுதாய நமோ நம :
2. ஓம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் குஹஹஸ்த நிதிஸ்வரூப ஸர்வ ஸக்த்யை நமோ நம :
3. ஓம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் க்ராம் க்ரூம் நமஸ்ஸிவாய ஸரவணபவ நஸிமஸி ஹரண ஹரண பாஸபாலி ஸிம்ஹவக்த்ரியை நமோ நம :
4. 4 ஐம் த்ரோம் த்ரூம் நமஸ்ஸிவாய ஸரவணபவ நஸிமஸி ஸகல ஜகத் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹார திரோதான அனுக்ரஹ ப்ரஸாதின்னைய நமோ நம :
5. 4 ராம் ரீம் ரூம் லூம் நமஸ்ஸிவாய ஸரவணபவ நஸிமஸி காலாந்தக கோட்யாதீத்ய ப்ரதீப்தாயை நமோ நம :
6. 4 லாம் லீம் லூம் நமஸ்ஸிவாய ஸரவணபவ நஸிமஸி சடசட ப்ரசட ப்ரசட கால காலகக்னிருப நிஷ்களாவை நமோ நம :
7. 4 ஹ்ராம் ஹ்ரீம் ஹ்ரூம் நமஸ்ஸிவாய ஸரவணபவ நஸிமஸி ப்ரசண்ட மாருத கூழ்ப்ராக்ர ஸகல வீர்யோதக பாணரக்தாஷ்யை நமோ நம :

8. 4 ஸாம் ஸீம் ஸும் நமஸ்ஸிவாய ஸரவணபவ
நஸிமஸி ஏகாதஸ ஸத ஸஹஸ்ரகோடி கோடி
வதனாயை நமோ நம :
9. 4 க்ராம் க்ரீம் க்ரூம் நமஸ்ஸிவாய ஸரவணபவ
நஸிமஸி காலகூடாக்னிபயங்கர (மஹாருத்ரஜ்வாலா)
ரௌத்ரவதன ப்ரகாஸிகாயை நமோ நம :
10. 4 ஹ்ராம் ஹ்ரீம் ஹ்ரூம் நமஸ்ஸிவாய ஸரவணபவ
நஸிமஸி அதலாதி ஸர்வ (ஸப்த) லோக நாகேந்த்ர
பயங்கர ஜ்வாலா ஸஹஸ்ர வதனாயை நமோ நம :
11. 4 லாம் லீம் லூம் நமஸ்ஸிவாய ஸரவணபவ நஸிமஸி
ரத்த ஸானுபம ஸ்கந்த மஹாசல ஸைகதப்ராய வஜ்ர
பாஹு மஹாபலாயை நமோ நம :
12. 4 ஸம் லெளம் ல: நமஸ்ஸிவாய ஸரவணபவ
நஸிமஸி ஸஹஸ்ரகோடி கோட்யண்ட தேவதாஸ்த்ர
ஸத்ர ஸ்ருஷ்டிகாரண த்ருஷ்டி ஜாத வதனாயை
நமோ நம :
13. 4 ஹ்ராம் ஹ்ரூம் ஹ்ரேம் நமஸ்ஸிவாய ஸரவணபவ
நஸிமஸி ஸத்யலோகாந்த சராசர
ஸஹஸ்ரகோட்யண்ட பஸ்மதாரண ஸுதேஹாயை
நமோ நம :
14. 4 ஸாம் ஸீம் ஸூம் நமஸ்ஸிவாய ஸரவணபவ
நஸிமஸி தேவரஷிகண பூஜிதாங்க்ரி பாதயுகளாயை
நமோ நம :
15. 4 க்ராம் க்ரீம் க்ரூம் நமஸ்ஸிவாய ஸரவணபவ
நஸிமஸி தேவ கந்தர்வ யக்ஷ ராக்ஷஸ வீர்ய வீர
ஸர்வஜீவ மதுப்ராய பக்ஷிணாயை நமோ நம :
16. 4 லாம் லீம் லூம் நமஸ்ஸிவாய ஸரவணபவ
நஸிமஸி மதுவாரிதீ ஸப்தபாண தூளித
ப்ரசண்டமாருத க்ஷிப்ரவேகாயை நமோ நம :

17. 4 ஹ்ராம் ஹீம் ஹ்ரூம் ஹ்ரைம் நமஸ்ஸிவாய
ஸரவணபவ நஸிமஸி ஸமஸ்த மந்த்ரதந்த்ரயந்த்ர
விஷ் விஷ் ச்யாபிசார ஸூன்ய ப்ரூம்ம ஹத்யாகதி
பாப த்வம்ஸின்யை நமோ நம :
18. 4 கம் க²ம் க³ம் க⁴ம் கூம் ஹீம் நமஸ்ஸிவாய
ஸரவணபவ நஸிமஸி மூலாதாரம் புஜாருடா
வல்லபா வாமாயை குஹாஸ்த்ர மூலப்ரக்ருத்யை
நமோ நம :
19. 4 சம் ச²ம் ஜம் ஜம் சூம் ஸ்ரீம் நமஸ்ஸிவாய
ஸரவணபவ நஸிமஸி ஸ்வாதிஷ்டானாம்புஜாருடா
ஜ்யேஷ்டா ரௌத்ரீ குஹாஸ்த்ர வாகீஸ்வர்யை
நமோ நம :
20. 4 டம் ட²ம் ட³ம் ட⁴ம் ணம் க்லீம் நமஸ்ஸிவாய
ஸரவணபவ நஸிமஸி மணிபூரகாம் புஜாருடா
நாராயணீம் காளீம் கலவிகரிணீம் குஹாஸ்த்ர
மஹாலக்ஷ்ம்யை நமோ நம :
21. 4 தம் த²ம் த³ம் த⁴ம் நம் ஸ : ஸௌம் க்லீம்
நமஸ்ஸிவாய ஸரவணபவ நஸிமஸி
அனாஹதாம்புஜாருடா மஹாரௌத்ரீபலவி கரிணீம்
குஹாஸ்த்ர ஸம்ஹாரரூபாயை (ரௌத்ரீயை)
நமோ நம :
22. 4 பம் ப²ம் ப³ம் ப⁴ம் மம் ஸைம் ஸூம் ஹீம்
நமஸ்ஸிவாய ஸரவணபவ நஸிமஸி
விஸுத்யாரோஹண பலாகீம் பலப்ரமதினீம்
குஹாஸ்த்ர கௌர்யை நமோ நம :
23. 4 யம் ரம் லம் வம் ஸம் ஷம் ஸீம் ஸாம்
நமஸ்ஸிவாய ஸரவணபவ நஸிமஸி
ஆக்ரோகலாருட ஸர்வபூத தமனீ குஹாஸ்த்ர
மனோன்மன்யை நமோ நம :

24. 4 ஸம் ஹம் க்லாம் க்லீம் க்லூம் டெஸளம் ஐம்
நமஸ்ஸிவாய ஸரவணபவ நஸிமஸி ஸஹஸ்ராராம்
புஜாருடா இச்சா ஞான க்ரீயா ஸக்த்யை நமோ நம :

25. 4 ஸம் கூம் க்யாம் க்யீம் க்யூம் டெஸளம் ஐம்
நமஸ்ஸிவாய ஸரவணபவ நஸிமஸி ஸத்தூரு
ஸ்வரூபிண்யை நமோ நம :

26. 4 அம் ஆம் இம் ஈம் உம் ஊம் ரும் ழும் லும் லூம்
ஏம் ஐம் ஒம் ஓளம் அம் அ: கம் க²ம் க³ம் க⁴ம் ஈம் சம்
ச²ம் ஐம் ஐ⁴ம் ழும் டம் ட²ம் ட³ம் ட⁴ம் ணம் தம் த²ம்
த³ம் த⁴ம் நம் பம் ப²ம் ப³ம் ப⁴ம் மம் யம் ரம் லம் வம்
ஸம் ஷம் ஸம் ஹம் ஸம் கூம் ஒம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம்
ஐம் ஈம் நம் ஸம் டெஸள: நமஸ்ஸிவாய ஸரவணபவ
நஸிமஸி பிந்துநாத த்வாதஸாந்தாரூட ரூபிணீ
பராஸக்த்யை நமோ நம :

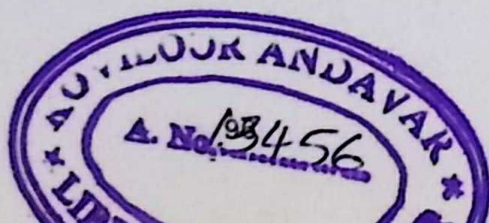
மூலமந்திரம்

ஓம் ஸாம் ஸீம் ஸூம் ஸைம் டெஸளம் ஸ: ஸ்ரீம்
ஐம் க்லீம் ஐம் டெஸளம் ஜ்வல ஜ்வாலாயை
கோடி ஸூர்ய ப்ரகாஸாயை மஹாஸத்ரு
பயங்கராயை லம் ரம் தஸாஸ்ய கர
லிம் ஸக்த்யை டெஸளம் மும் பராஸக்த்யை
ஹும்பட் ஸ்வாஹா

என ஸ்கந்தனின் கையிலிருக்கும் ஸக்த்யாதி அர்ச்சனை
முற்றியது.

10. ஸ்ரீ தண்டபாணி சரணாகதி தோத்திரம்

1. பராத்பரம் பலினீகிரீசம்
தயாநிதிம் தேசிகவர்ய வேஷம்
ஸ்ரீ போக நாதார்ச்சித பாதபத்மம்
ஸ்ரீ தண்டபாணிம் சரணம் ப்ரபத்யே.
2. ஸம்வ்யுப்த கேஸம் ஸரஸீரு ஹாஸ்யம்
கௌபீனயுக்தம் கடிபத்த வாமம்
ருத்ராஷு மாலாதி விபூஷிதாங்கம்
ஸ்ரீ தண்டபாணிம் சரணம் ப்ரபத்யே.
3. ஸிந்தூர வர்ணம் ஸ்மிதசாரு வக்த்ரம்
பிம்பாதரம் குந்தஸமான தந்தம்
கண்டத்வயம் தர்ப்பண காந்திமானம்
ஸ்ரீ தண்டபாணிம் சரணம் ப்ரபத்யே.
4. கல்யாண மூர்த்திம் கலிதோஷ நாசம்
பக்தானுகூலம் பவபீதி நாசம்
சித்தேஸ்வரம் சித்த கணாதி ஸேவ்யம்
ஸ்ரீ தண்டபாணிம் சரணம் ப்ரபத்யே.
5. ஸச்சின்மயம் ஸத்குரு நாதம் ஆத்யம்
ஸநாதனம் ஸர்வ குணால வாலம்
தீனாச்ரமம் தர்ம பரம் குஹேஸம்
ஸ்ரீ தண்டபாணிம் சரணம் ப்ரபத்யே.
6. ப்ரத்யக்ஷ மூர்த்திம் ப்ரணதார்த்தி ஹாரம்
பாக்யப்ரதம் பாஸ்கர கோடி பாஸம்
குராதி காலம் ஸுரலோக பாலம்
ஸ்ரீ தண்டபாணிம் சரணம் ப்ரபத்யே.

7. மஹாபலம் மாதவ பாகிநேயம்
சிவாத்மஜம் ஸ்ரீகரம் ஆதி நாதம்
வல்லீப்ரியம் வாஸவ பூஜிதாங்க்ரிம்
ஸ்ரீ தண்டபாணிம் சரணம் ப்ரபத்யே.
8. ஷடானனம் ஷட்ரிபு ஜாலநாசம்
ஷட்சக்ர பங்கேருஹ வாஸம் உக்ரம்
சரோத்பவம் சங்கர சக்தி ரூபம்
ஸ்ரீ தண்டபாணிம் சரணம் ப்ரபத்யே.

